

ΣΕΛΙΔΕΣ
100

Κορίτσια
των 20
χρόνων

ΤΙ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΚΟΠΕΛΛΕΣ
ΤΗΣ
ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Η γοητεία
του
ώραίου
χαλιού

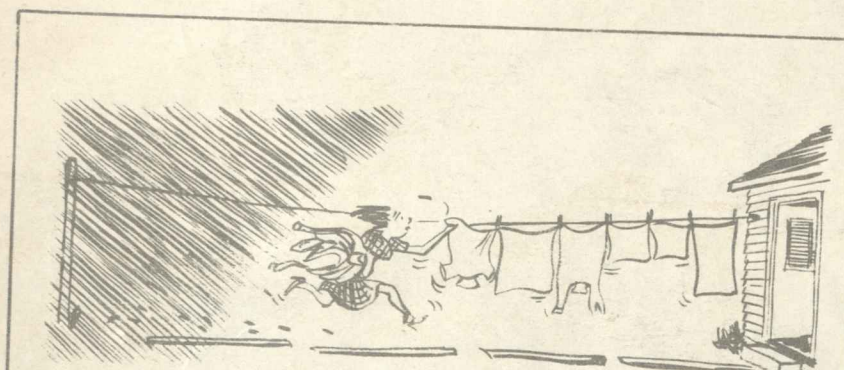
ΘΑΥΜΑΣΙΑ
ΣΚΕΛΙΑ ΚΑΙ
ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΧΑΛΙΑ

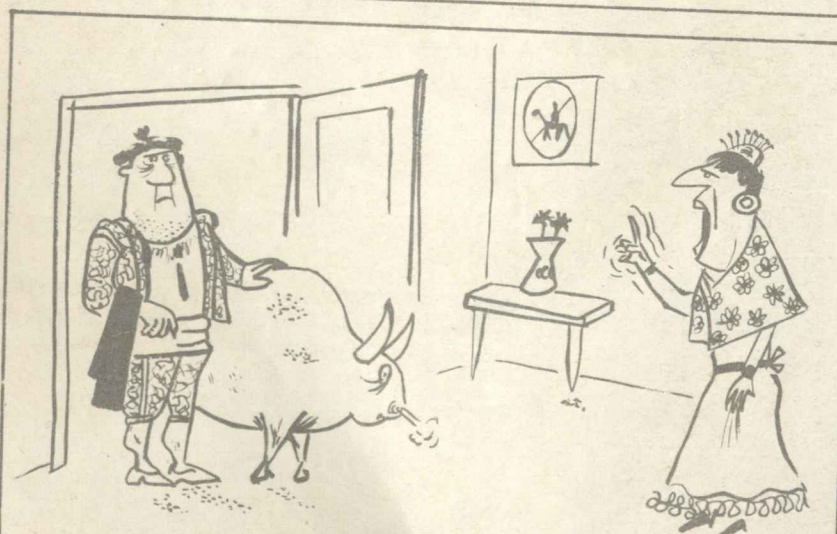

—Τείχη φυλακής τὰ λένε αὐτὰ νὰ μὴν μπορῇ κανεὶς νὰ καρφώνει ἓνα καρφί!

Ἡ εὐδυσμη σελίδα μας

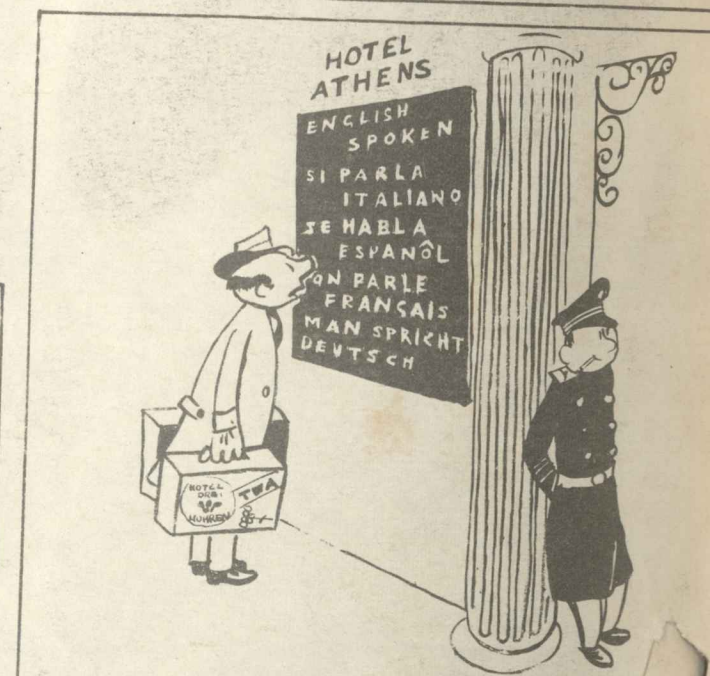
Πρωτοδόχια.

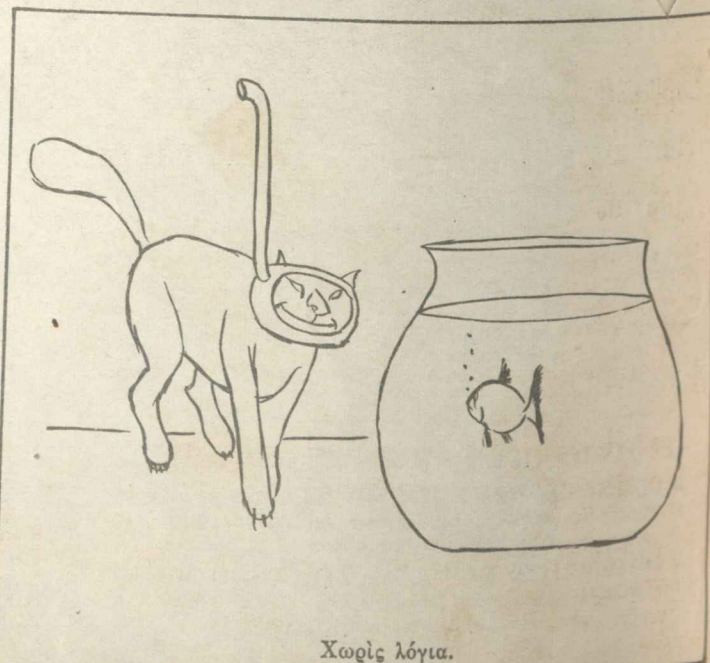
— Σοῦ τὸ λέω γιὰ τελευταία φορὰ, μὴ φέρνῃς δουλειὰ στὸ σπίτι!...

— Μιὰ πού εἶσαι θρεγμένος τρέξε ν' ἀγοράσῃς τομάτες.

— 'Ελπίζω νὰ μιλοῦν ἑλληνικά.

Χωρὶς λόγια.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εἰκονογραφημένη ἐπιθεώρησης

ΔΙΟΙΚΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Δυὸ χαριτωμένες ἐμφανίσεις γιὰ νεαρές καὶ μοντέρνες γυναῖκες. Σὲ χρώμα διολετὶ τῆς Πάρμας τὸ πρῶτο, ἀποτελεῖται ἀπὸ φόρεμα μὲ κοντὸ ζαпонέ μανίκι καὶ ντεκολτέ ρά - ντε - κού καὶ ζακέτα κοντὴ γαρνιρισμένη μὲ γιὰ κά ἀπὸ μαῦρο πῖθηκο. Καπέλο ἀσορτί καὶ γάντια μαύρα πέτσινα. Τὸ δεύτερο εἶναι ταγιέρ σὲ χρώμα σαμπανὶ καὶ φοριέται μὲ μπλούζα ζέρεϋ σὲ ἀνοιχτότερο τόνο. Γιακάς καὶ καπέλο ἀπὸ ἀλεπού ξανθείᾶ. Γάντια πέτσινα.

ΜΟΔΑ

Παλτό στολισμένο μὲ γούνα, παλτό καρὸ, ταγιέρ φανταζί. Παλτό τρουά καρ, μοχαίρ, ντοῦμπλ φάς, ταγιέρ μεταξωτό. Νέ - πῆς μάλλινο, μπροκάρ, βελούδο, φόρεμα μοχαίρ. Φόρεμα ζέρεϋ, καρὸ, βραδυνὴ τουνίχ. Φούστα σαλδάρι, μαλλομέταξο ἀνσάμπλ, λαχούρι μάλλινο.

ΣΠΙΤΙ

Ἡ γοητεία τοῦ ὁραίου χαλιού. Γυμναστικές ἀσκήσεις ἐξαιρετικὰ ὠφέλιμες. Γιὰ ἓνα φωτεινὸ χαμόγελο (Ὁμορφιά). Μιὰ ζεστὴ μάλλινη ζακέτα γιὰ κάθε κομψὴ γυναῖκα. Τὸ μενού τοῦ 15θήμερου. Βουτήματα γιὰ τὸ ἀπογευματινὸ τσάι. Μικρὰ χαλιά γιὰ τὴ ζεστὴ γυναικά σας. Κοντὸ παλτό καὶ παιδικὴ ποδίτσα.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

10 Κορίτσια τῶν εἰκοσι χρόνων. 22 Μιὰ Κυριακὴ στὸ Γκουσουσουμ. 42 Ἐστὶ μὰς ἐλέπουν οἱ ἄνδρες. 78 Ἡ νεώτερη ζωγράφος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

6 Μορφές στὴ μουσικὴ (Ὁ μαγικὸς κόσμος τῶν ἰχθύνων). 16 Γράμματα σὲ νέα κοπέλλα. 20 Ὁ Νοέμβρης. 26 Μιὰ ὑπόθεσις: Κάλλας. 28 Ὁνειρα γλυκά. 32 Ἐνας ἄνδρας στὴν κρεβατοκάμαρά του. 35 Βερολίνο, ἡ πόλι πού ξαναγεννήθηκε ἀπ' τὴ στάχτη. 38 Τὸ εἰδύλλιο τῆς ταχυτέρας γυναῖκας τοῦ κόσμου. 46 Ἡ ἐπιστὴμη τοῦ φαγητοῦ. 62 Διψή: καὶ ἀθλιότητα γύρω ἀπὸ τὰ περσικά χαλιά. 64 Οἱ 10 γυναῖκες τοῦ Βιττόριο Γκάσμαν. 66 Ὁ γυιὸς τῆς μαμάς του. 70 Ἰσομενεὺς (Ἐρωτας στὸ πεντάγραμμο).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

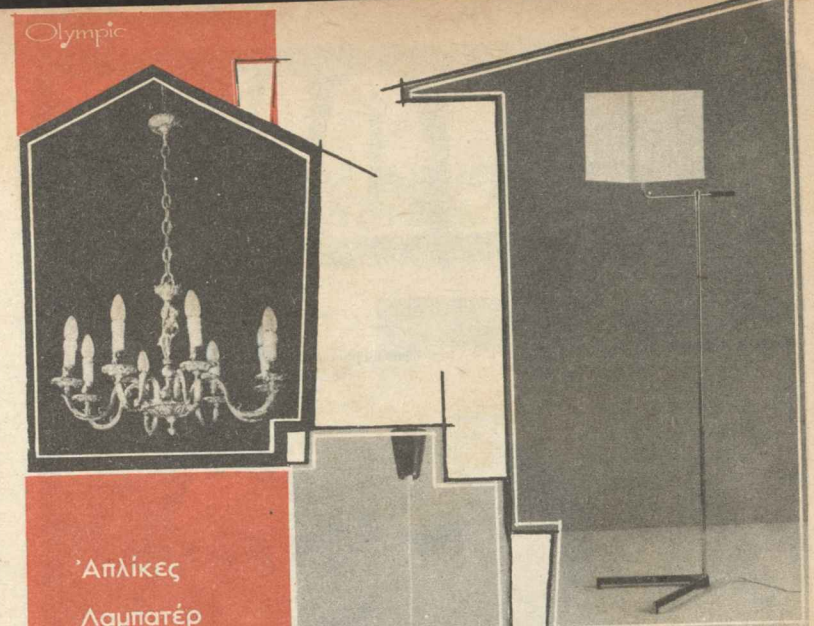
27 Μέσα στὸς ἀφανεῖς (Διήγημα). 40 Τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ (Διήγημα). 58 Τὸ μουσικὸ τῆς λευκῆς κυρίας (Ἀστυνομικὴ νουβέλα). 71 Ἐξέλευν (Μυθιστόρημα). 86 Ἡ παρείσακτη (Μυθιστόρημα).

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34, ΑΘΗΝΑΙ

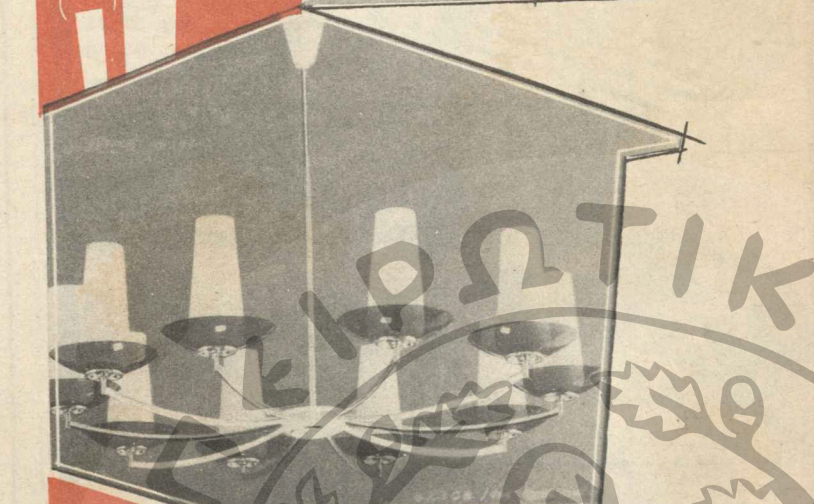
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διεύθυνσις 614.047, Σύνταξις 623.106, Λογιστήριον 614.047, Τυπογραφεῖον 21.226, Λιθογραφεῖον 71.123. ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Ἐξωτερικὸν, Ἑτήσια Δολλάρια 8.50. Ἐσωτερικὸν, Ἑτήσια (26 τεύχη) Δογ. 160, Ἑξάμ. (13 τεύχη) Δογ. 80. Τρίμ. (6 τεύχη) Δογ. 40. Ἐμβόματα διὰ τραπεζικῆς ἢ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς πρὸς Εὐάγγ. Χ. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, Ἀθήνας.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ Ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΜΕ 100 ΣΕΛΙΔΕΣ!

■ Οἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΜΟΝΕΣ: Μιὰ μεγάλη ἔρευνα γιὰ τίς κοπέλλες, πού μένουν στίς μεγάλες πόλεις χωρὶς τὴν οἰκογένειά τους. ■ Μ' ἓνα ΖΕΣΤΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟ ΒΟΥΝΟ: Μιὰ σειρά ἀπὸ μοντέρνα ἐκδρομικὰ πλεχτὰ γιὰ σὰς, τὸν ἄνδρα καὶ τὸ παιδί σας.

Ἀπλῖκες
Λαμπατέρ
Μονόφωτα
Πολύφωτα
Πολυέλαιοι

Θὰ μείνετε Ἐκδამβοι

ἀπὸ τὴν ποικιλία - τὴν ποιότητα - τίς χαμηλές τιμές.

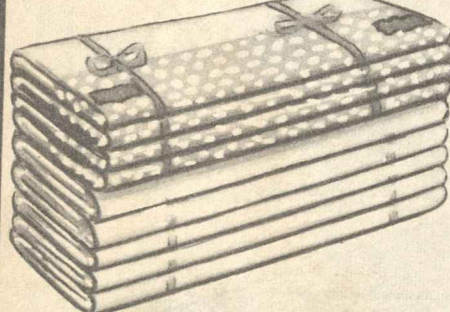

Αγριώτης-ἀλκα
Σταδίου 19-21 Σταδίου 31

ΔΡΑΓΩΝΑΣ

- ΜΑΞΙΛΑΡΟΘΗΚΕΣ από 11.50
- ΗΜΙΦΑΚΕΛΛΟΙ ΚΕΝΤΗΤΟΙ τό ζευγός από 47.20
- ΦΑΚΕΛΛΟΙ ΚΕΝΤΗΤΟΙ τό ζευγός από 77.-

ΣΙΝΔΟΝΙΑ "ΛΗΜΝΟΣ"
1,60 x 2,40 δρχ. 58.50
2,00 x 2,64 » 78.-
2,20 x 2,88 » 93.-

ΣΙΝΔΟΝΙΑ "ΧΑΛΚΙΣ"
1,60 x 2,40 δρχ. 63.50
2,00 x 2,64 » 82.50
2,20 x 2,88 » 96.-

ΣΙΝΔΟΝΙΑ "ΧΑΛΚΙΣ", ΜΕ ΦΑΣΑ ΠΟΥΛΑ
1,60 x 2,40 δρχ. 69.50
2,00 x 2,64 » 87.-
2,20 x 2,88 » 102.-

ΣΙΝΔΟΝΙΑ "ΣΥΡΟΣ"
1,80 x 2,50 δρχ. 85.-
2,20 x 2,88 » 105.-
2,40 x 2,88 » 115.-

Χειμάδες ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ

- ΚΑΡΡΩ - ΖΑΚΑΡ από δρχ. 117.- έως 920.-
- ΠΑΙΔΙΚΕΣ από 50.50 έως 236.-

ΚΙ' ΟΤΙ ΑΛΛΟ ΧΡΕΙΑΣΘΗΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΗΠΟΣ

Ραντεβού με τὰ γαρύφαλλα

Αὐτὴ τὴ φορὰ θ' ἀσχοληθοῦμε με τὰ πιὸ γνωστὰ καὶ διαδεδομένα λουλούδια στὸν τόπο μας, τὰ γαρύφαλλα. Σκοπὸς μας νὰ ὀδηγήσουμε ἐκείνους, ποὺ τὰ καλλιεργοῦν ἀπὸ χρόνια, πὼς ν' ἀλλάξουν ποικιλίες ἢ νὰ βελτιώσουν αὐτὲς ποὺ ἔχουν. Ἐπίσης θέλουμε νὰ παρακινήσουμε τις ἀλλες ἀναγνώστριές μας στὸ νὰ δοκιμάσουν νὰ καλλιεργήσουν τὰ φυτὰ αὐτὰ στὸ σπιτί, στὴν ταράτσα, στὴν αὐλὴ, προτιμώντας τὴν ποικιλία, ποὺ δίνει πολλὰ καὶ συχνὰ λουλούδια.

Τὰ γαρύφαλλα εὐδοκιοῦν σ' ὅλες τις περιοχές τῆς Ἑλλάδος, φυσικὰ ὅταν ἔχουν τις κατάλληλες συνθήκες, ποὺ ἐξασφαλίζουν ἡ ἡμέρα θερμοκρασία καὶ τὸ ἀρκετὰ πλούσιο χώμα. Θὰ ἔχετε προσέξει ὅτι στὰ ἀσπρὰ μέρη φυτρώνουν μερικὲς ποικιλίες γαρύφαλλων με ἀπλὰ λουλούδια, κοκκίνα ἢ ρόζ, με μικρὰ πέταλα καὶ λεπτὸ ἀρώμα. Αὐτὰ τὰ ἀγρία προτιμᾷ τὸ ἀσβεστώδες χώμα.

Τὰ καλλιεργημένα γαρύφαλλα μεγαλώνουν βέβαια καὶ στὰ ἀσβεστωδὴ ἐδάφη, ἀλλὰ γίνονται πιὸ δυνατὰ, πιὸ ζωηρόχρωμα καὶ πιὸ πλούσια, ὅταν ἔχουν χρώμα πιὸ περιεκτικὸ. Ὅταν τὰ περιποιηθῇ ἀρκετὰ θὰ ἔχετε τὴν εὐχαρίστησι νὰ βλέπετε τις γαρύφαλλιές σας ἀνθισμένες ὅλο σχεδὸν τὸ χρόνο, χαρίζοντάς σας τὰ δημοφιλῆ ἀνθὰ τους ἀκόμα καὶ τὸ χειμῶνα.

Τὰ γαρύφαλλα εἶναι ἐτήσια φυτὰ. Γι' αὐτὸ, ὅποιος θέλει νὰ τὰ κηλὴ ν' ἀνθίσουν καὶ πάλι κάθε χρόνο, ἐπιτυγχάνει ἀνθὰ ὅλο καὶ πιὸ μικρὰ καὶ λιγώτερο ζωηρά, γιατί οἱ ρίζες τους σκληραίνουν καὶ οὐτε οἱ συχνὲς μεταφυτεύσεις δὲν γίνεται ν' ἀποφραχθοῦν. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀγχαρεία, πρὶν μότερο εἶναι νὰ πολλαπλασιάζονται τὰ γαρύφαλλα με μοσχεύματα. Τὰ μοσχεύματα κόβονται ἀπ' τὸ φυτὸ, τὴ στιγμὴ ποὺ ἀνθῇ καὶ στὸ διάστημα μετὰξὺ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἢ Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου.

Τὰ μοσχεύματα αὐτὰ μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν σὲ λίγο καθαρὸ νερὸ μὴ χρεὶ νὰ βγάλουν μικρὲς ριζούλες ἢ νὰ φαντεθοῦν ἀμέσως σὲ παχὺ χώμα καὶ ὑγρὸ, καὶ νὰ προφυλαχθοῦν λίγο ἀπ' τὸν ἥλιο ὥστε νὰ ριζώσουν καλὰ. Πιάνουν εὐκόλα.

Τὰ μοσχεύματα θὰ κοποῦν ἀπὸ γερά, νεαρὰ καὶ δυνατὰ φυτὰ καὶ θὰ φυτευθοῦν τὸ καθένα σὲ γλάστρα 10—15 ἐκ. διαμέτρου, γιὰ νὰ δώσουν τὸν ἐπόμενο χρόνο πλούσια ἀνθὰ.

Ἄν θέλῃ κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ καινούργια ποικιλία, εἶναι καλύτερο νὰ καταφεύγῃ στὸ φύτεμα σπόρων.

Στὴν περίπτωσι αὐτῇ, φυτεύονται σὲ μικρὰ κιβώτια οἱ σπόροι με γῆμα τοῦ δάσους ἢ τοῦ κήπου. Οἱ σπόροι ποὺ εἶναι παρὰ πολὺ μικροὶ, ὅταν βγάλουν ρίζες, σκεπάζονται μ' ἕνα στρώμα κοσκινισμένου χώματος. Ἐπειτα ποτίζονται καὶ μένουν σὲ μέρος χλιαρὸ, σὲ κλειστὲς θεράντες ἢ μὲς στὸ σπιτί, μακριὰ ἀπὸ πηγὲς ζέστης.

Τὰ νεαρὰ φυτὰ, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ σπόρους στὴ σέρα, μποροῦν νὰ βγοῦν στὸν ἀνοιχτὸν ἀέρα μόνον ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πιὰ κίνδυνος νυχτερινῆς παγωνιάς. Φυτεύονται σὲ ἀπόστασι 15—20 ἐκ. μετὰξὺ τους σὲ καλὸ χώμα. Τὰ φυτὰ αὐτὰ, ποὺ εἶναι φυτεμένα σὲ κασονάκια ἢ γλάστρες, μεταφυτεύονται, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τις κλιματικὲς συνθήκες, ὅταν φτάσουν σὲ ὕψος 1—2 ἐκ. μέσα σὲ γλάστρες με κοσκινισμένο χώμα, ἀλλὰ ὄχι λιπασμένο. Φυτεύονται ἕνα - ἕνα σὲ κάθε γλάστρα ἢ σὲ ἀπόστασι 15—20 ἐκ. μετὰξὺ τους σὲ κιβώτια. Ποτίζονται διακριτικὰ καὶ προφυλάγονται ἀπ' τὸν ἥλιο γιὰ μερικοὺς ἡμέρες.

Μόλις δυναμώσουν, βγαίνουν στὸν ἥλιο καὶ ὅσο ἡ ἐξωτερικὴ θερμοκρασία ἀναβαίνει, βγαίνουν σιγά - σιγά στὸν ἀνοιχτὸ ἀέρα. Ὅταν τὸ διαστάρι ἀρχίξῃ νὰ γέρνῃ, εἶναι καιρὸς νὰ στηριχθῇ μ' ἕνα καλάμι. Τότε χρειάζεται καὶ ἕνα ἐλαφρὸ λίπασμα.

Τὸ χώμα τῆς γλάστρας καὶ τοῦ κασονοῦ πρέπει νὰ διατηρῇται ὑγρὸ. Τὸ χώμα τῆς γλάστρας, ποὺ θὰ βγῇ στὸν ἀνοιχτὸ ἀέρα, θὰ σκαλίζεται ἀρκετὰ συχνά. Ἐπειτα, τὸ φθινόπωρο, πρὶν πιάσουν οἱ παγωνιές, οἱ γαρύφαλλιές θὰ μποῦν σὲ μέρος χλιαρὸ ἢ, ἂν εἶναι φυτεμένες στὴ γῆ, θὰ σκαπτοῦν οἱ ρίζες τους μ' ἕνα στρώμα ἀπὸ ξερὰ φύλλα ἢ καλύτερα με τῆμα, στερεωμένα γύρω - γύρω με σανίδα.

Οἱ σπόροι τῆς γαρύφαλλας πρέπει νὰ διαλέγονται με προσοχὴ, καλύτερα ἀπὸ τις ἐτήσιες ποικιλίες με μεγάλὰ λουλούδια, ποὺ νὰ φυτρώνουν ἀμέσως καὶ νὰ διατηροῦνται καιρὸ, στὰ χρώματα, ἀσπρὸ, κόκκινο ζωηρὸ, κίτρινο, ρόζ, κόκκινο σκοῦρο.

Τὸ

Ἀθηναϊκὸ
Δεκαπενθήμερο

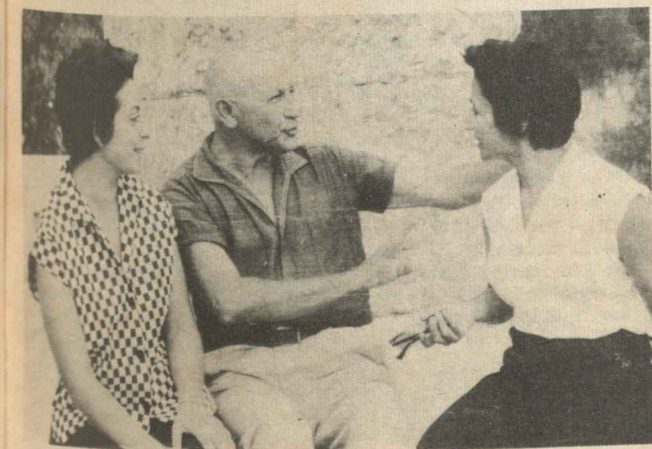
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὴν Κυριακὴ 16 Ὀκτωβρίου τελέστηκαν οἱ γάμοι τῆς ἐκλεκτῆς συνεργάτιδος τῆς «Γυναικάς» δ. Πόπης Ἀνδρουλάκη καὶ τοῦ κ. Σταμ. Κατσούδα, πλοίαρχου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Παράνυμφος παρέστη ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ μας κ. Ε. Τερζόπουλος. Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἔγινε στὸ γραφικὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγ. Δημήτρη τοῦ Λουμπαραδιάρη. Ἡ νύφη ὡραϊότατη, φοροῦσε νυφικὸ ἀπὸ γαλλικὸ μπροκάρ ὑφανμένο με ἀσημένια κλωστή, ποὺ ἀποτελοῦσε κομψότατο σύνολο. Ἐνα ὥραϊο κοντὸ πέπλο ποὺ συγκρατιόταν με σατέν τριαντάφυλλο στὴν κεφαλὴ συμπλήρωνε τὴ θαυμάσια ἐμφάνισι. Ἡ «Γυναικά» εὐχεται στὸ νέο ζευγὸς κάθε εὐτυχία.

ΤΑΙΝΙΕΣ

Ἀπὸ τὸ νέο ἑλληνικὸ φιλμ ποὺ θὰ προβληθῇ σύντομα «Τῆς μιᾶς ὀρχήστρῃς τὰ γίγασμά» τοῦ σκηνοθέτη καὶ παραγωγοῦ Ἀνδρέα Λαμπρινοῦ. Πρωταγωνιστοῦν: ἡ Κατερίνα Βασιλάκου, ὁ Ἥλίας Σταματίου, ὁ Ὁρέστης Μακρῆς, ἡ Ἐφη Οἰκονόμου. Ἡ Κατερίνα Βασιλάκου, ποὺ εἰκονίζεται ἀνωτέρω, εἶναι ἕνα καινούργιο ἀστὲρ ποὺ ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἔχῃ ἕνα πολὺ λαμπρὸ μέλλον.

ΧΟΡΟΣ

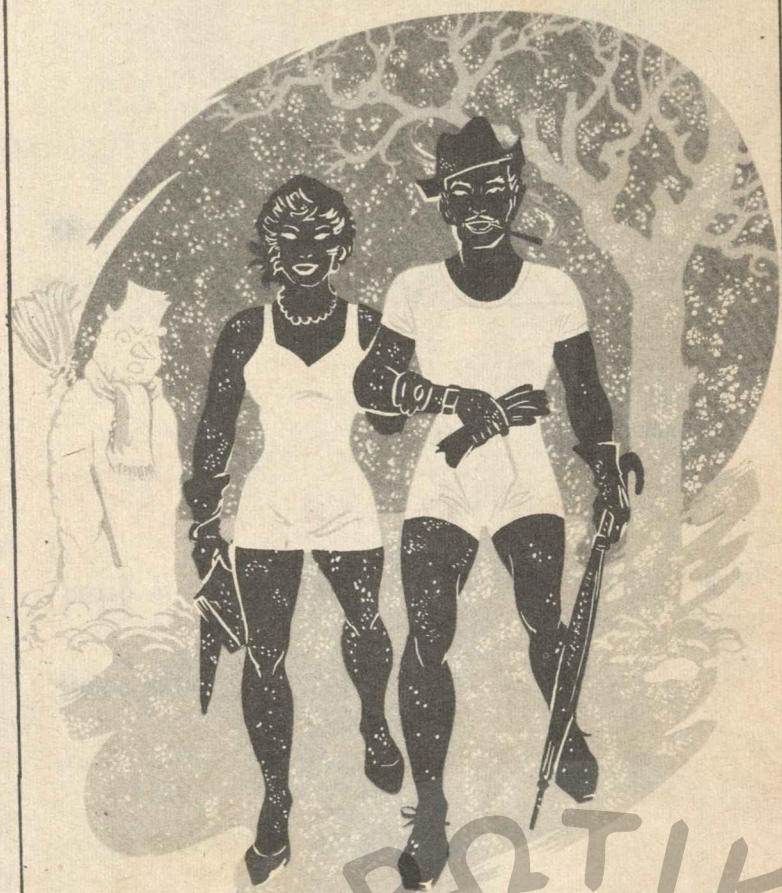
Τότε ἀπὸ ἐλιγότερη παραμονὴ στὴν Ἀθήνα ἐπέστρεψε στὴν Ἱταλία ὁ διάσημος Γάλλο - Ρώσος καθηγητὴς τοῦ κλασικοῦ μπαλέτου Μάριος Κινιάζε. Τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ καλλιτέχνης φωτογραφήθηκε σὺς Δελφούς με τις Ἑλληνίδες καθηγήτριες τοῦ χοροῦ Μίρκα Δημητριάδη καὶ Σόνια Μοριάνοβα - Δημητρίου.

Χαρούμενος χειμῶνας

με

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

Ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα ἐσώρουχα

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

Ἡ μεγίστη ἀνακάλυψις τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας RHONYL

24% πιὸ ζεστὰ ἀπὸ ὅλα τὰ χειμερινὰ ἐσώρουχα

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ

Προλαμβάνουν — ἐξουδετερώνουν ὅλες τὰς ρευματοαρθρικές παθήσεις

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΑΝΕΛΟΠΟΙΗΣΗΣ "ΑΤΘΙΣ Ο.Ε."

A black and white photograph of a woman sitting at a desk, leaning her head on her hand and looking down at an open book. She is holding a pen in her hand. The desk is cluttered with books and papers.

P. Krasnoperova

λεια ἄγνοια τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων δὲν εἶναι παρὰ ἀποτέλεσμα τῆς

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ

πνευματικής όκνηρίας που είναι γενικώτερο φαινόμενο της σημερινής κοινωνίας μας: για να μην υποχρεωθεί η ανοίξη τα μάτια και δη τα προβλήματα που τη συνταράζουν, αρνείται, απλούστατα, την ύπαρξή τους. Είναι ο εύκολος δρόμος. Μια ψυχολογία που είναι αποτέλεσμα της κοπώσεως που έφεραν τα δεινά του πολέμου και των πρώτων δύσκολων μετατελευθερωτικών χρόνων. Είναι αποτέλεσμα της συγχύσεως ιδεών που επικρατεί, της ασταθείας, της αβεβαιότητας για το μέλλον της ανθρωπότητας. Είναι το αποτέλεσμα μιας διαλυτικής αντίληψης που επεκτείνεται σε όλη την υφ' όψει σφαίρα, για το πως θα βουλητή κανείς μέσα στις ύφιστάμενες συνθήκες. Το πνεύμα του μπιζνεσμεν, ασυμβίβαστο με πνευματικές ανησυχίες και ψυχικές ανατάσεις.

ΚΙ' ΑΥΡΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ...

"Αν εξαίρεση κανείς ένα μικρό αριθμό από σημερινές κοπέλλες, που δεν μπορούν να επηρεάσουν τη μεγάλη μάζα, βρισκόμαστε ακόμα πενήντα χρόνια πίσω. Η κοπέλλα επιτηρείται στο σπίτι ή στο σχολείο (ή δεν επιτηρείται καθόλου) και δέχεται μια διαπαιδαγώγησι που δεν της χρησιμεύει σε τίποτα απολύτως.

"Όταν σκεφθούμε ότι οι γυναίκες έχουν νήφο, δηλαδή κρίσι που βαρύνει στο πολιτικό πεπρωμένο του έθνους, ασφαλώς θα πρέπει να ανησυχούμε. "Αν επίσης σκεφθούμε ότι πρέπει να αντιμετωπίσουν το καθηκον, να γίνουν μητέρες και σύζυγοι ή να λύσουν το πρόβλημα της ζωής τους βασίζοντας στις δικές τους αποκλειστικά δυνάμεις, θα πρέπει να ανησυχούμε σοβαρά. Ποιος δεν διαπιστώνει ότι οι κοπέλλες δεν ανατρέφονται καθόλου κατά τρόπο χρήσιμο στην αντιμετώπισι της ζωής;

Το φταίξιμο γι' αυτό δεν πρέπει μόνο να το αναζητήσουμε στο οικογενειακό περιβάλλον, που είτε είναι άπραχτο στις αντιλήψεις είτε και ολοκληρωτικά αδιάφορο για τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι νέες κοπέλλες. Το φταίξιμο πρέπει να αναζητηθεί και στο σχολείο, αν όχι σε όλο το διδακτικό προσωπικό, τουλάχιστον στη διδακτέα ύλη και στον τρόπο της διδασκαλίας. Δυστυχώς ενώ βρισκόμαστε στον αιώνα του ατόμου τα σχολεία βρίσκονται ακόμη στην εποχή του ατόμου. Τώρα μόνον γίνεται μία θετική προσπάθεια αναπροσαρμογής της ύλης και γενικά του όλου εκπαιδευτικού συστήματος.

"Ας πάρουμε, παραδείγματος χάριν, τις σχέσεις τους με τους άνδρες. Φυσικά, αυτές έχουν αλλάξει, υπό την έννοια ότι είναι πιο ελεύθερες. "Αλλά δεν θα μπορούσαμε να θεβαιώσουμε ότι έγιναν και καλύτερες. Νέοι και νέες ζουν ακόμη και σήμερα σε δυο διαφορετικούς κόσμους, που ερχονται σε επικοινωνία αποκλειστικά διά μέσου του αισθηματικού καναλιού. "Αν, τώρα, είναι αλήθεια, ότι μια σχέση του είδους αυτού είναι αναπόφευκτη, είναι το ίδιο αλήθεια ότι η γυναίκα θάπρεπε να επιθυμεί κάτι διαφορετικό.

"Ένας διάσημος συγγραφέας έγραφε κάποτε σε μια κυρία που του όμολογούσε ότι συμφωνούσε με τον άνδρα της σε κάθε τι μόνο και μόνο για να διατηρήσει την οικογενειακή γαλήνη: «Έσείς οι γυναίκες παραπονιέστε γιατί σας αφήνουμε μόνες ή ότι η αγάπη μας είναι άλλως αγάπη επαφής επιδεξιότητας. "Αλλά, κατά βάθος, έσείς φταίτε, και το όμολογείτε σε εμένα. "Αν αντί να λέτε πάντοτε «να!» στον άνδρα σας, για να έχετε την ησυχία σας, του πηγαίνετε κόντρα, όταν έχει άδικο, θα δημιουργούσατε μια μικροεπανάστασι ανάμεσα στα δυο φύλα. Θ' άρχιζατε εκείνο που τώρα δεν υπάρχει: το διάλογο. Και εκεί ακριβώς βρίσκεται το πρόβλημα.

Οι άνδρες θεωρούν τις γυναίκες ναυαγία χωρίς ψυχή και χωρίς μυαλό, τυλιγμένα στα μετάξια και τις γούνες, που είναι έγωιστριες και άμαθεις, σκλάβες του φύλου, δέσμιες σε άπειρο αριθμό ταμπού. Αυτό είναι κατά μεγάλο μέρος αληθινό, και είναι αληθινό όχι γιατί η Ελληνίδα αξίζει λιγότερο από τις άλλες, αλλά γιατί κανείς δεν τη δίδαξε ποτέ να αποκτήσει συνείδησι του εαυτού της, δηλαδή να είναι ελεύθερη, αλλά όχι υπό την έννοια να περιφρονεί τον ήθικό νόμο (που ακριβώς είναι το αντίθετο της ελευθερίας), αλλά υπό την έννοια να έχει μια θέλησι και να μπορεί να διεκδικήσει τον εαυτό της. "Όπως κάνει κάθε αληθινά συγκροτημένος άνθρωπος.

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Πολλές νεαρές σήμερα, δέσμιες καθώς είναι της αιώνιας γυναικείας φιλαρέσκιας, δεν είναι απαλλαγμένες από το φόβο και τον έγωισμό. Είναι εύκολο να φαντασθούμε το μέλλον τους. "Αν όλα πάνε καλά, θα γίνουν οι κομπές, επιδεικτικές κι' άνοφελες κυρίες που συναντούμε εδώ κι' εκεί, στα τράινα και στα πολυτελή ξενοδοχεία. "Αν τα πράγματα πάνε άσχημα, θα γίνουν δυσάρεστες κι' ενοχλητικές και καμιά φορά κακής διαγωγής γιατί έχουν μάθει να μη στεροούνται από τη ζωή τίποτα και πρέπει πάση θυσία να έχουν, κι' εζητήσουν, για να μην είναι δυστυχισμένες.

Οι γυναίκες δεν πρέπει να ανατρέφονται και να εκπαιδεύονται όπως οι άνδρες, γιατί τα καθήκοντά τους είναι διαφορετικά. Πρόγυμνα, τί μεθαίνουν τα κορίτσια στα σχολεία; Και πρό πάντων ποιά γνώμη έχουν οι πολλοί για τα κορίτσια, σχετικά με το ζήτημα αυτό; Είναι αναμφισβήτητο ότι τα θεωρούν υποδέστερα και παραπολλοί, περισσότεροι απ' όσο πιστεύεται γενικά,

Μπροστά στη διτρίνα ενός κομηματοπωλείου οι εικοσάχρονοι κοπέλλες μένουν έκστατικές και μαγνητισμένες. "Ακατανίκητη γοητεία έχει επίσης γι' αυτές η πολυτελής λιμουζίνα, που διαρρέει πολυτελή κλητική. "Όλα αυτά μπορεί να τους τα προσφέρει ένας πλούσιος ζυγός, το βασιλόπουλο, δηλαδή, του παραμυθιού. Μά είναι άρρητος πειρασμός τόσο μεγάλος, ώστε να κυριεύει τα χαριτωμένα κορίτσια για τα οποία είναι βέβαιες πως θα ξέρουν όλα, πολλές σημερινές γυναίκες, ήταν σαν κέντρο της ζωής τους το άτελι της μοδίστρας τους.

...και εκείνοι που θεωρούν ότι η θέσι της γυναίκας είναι μόνο στο σπίτι. Στο εξωτερικό όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Στις αληθινά πολιτισμένες χώρες δεν υπάρχουν διακρίσεις. Μπορείτε να συναντήσετε, στη Γαλλία π. χ., γυναίκες που θεωρούνται όχι ίσες, αλλά καλύτερες από τους άνδρες. Γυναίκες που διεκδικούν λεπτότατους για την εθνική άμυνα τομείς. Γυναίκες διπλωμάτες, γυναίκες δημοσιογράφους που η γνώμη τους έχει μεγάλη βαρύτητα και όχι μικρή μάλιστα. Το ίδιο και στην "Αγγλία. Σε μας, αντίθετα, η γυναίκα διατηρείται στα τελευταία «πόστα», υποτιμάται, κακοπληρώνεται. Μόνο ο έμας, εν έτει 1960, το σπουδαιότερο είναι να είναι χαριτωμένη μια κοπέλλα και φυσικά έτοιμη για τον ξωστό του προϊστάμενου. Και μέσα στην οικογένεια όμως η γυναίκα, για να επιζήσει, πρέπει να καταπνήγη στην πονηριά. Μια καθαρή κι' έντιμη σχέση με τον άρρενα δεν είναι, κι' αυτούς τους όρους, σχεδόν ποτέ δυνατή.

Θα ήπτε, ότι ο' αυτό δεν φταίει η ανατροφή μόνο των γυναικών, αλλά και των ανδρών. Σήμερανοι. "Η ίδια η νομοθεσία κάνει διάκρισι ανάμεσα στον άνδρα και στη γυναίκα. "Όσοι έχουν παρακολουθήσει διαξαγωγές υποθέσεων διακρίνουν το ξέρουν πολύ καλά αυτό. "Τότερα ο νόμος είναι ένα πρόγραμμα κι' εφαρμογή του. Και εκείνο που έχει σημασία είναι η νοοτροπία στην εφαρμογή του. Και αν κανείς έχει αντίρρηση ο' αυτό, σημαίνει απλώς ότι δεν παρακολουθεί τι γίνεται γύρω του.

Μέσα στην οικογένεια, η ίδια η μητέρα που έχει υποστή επί εικοσι, τριάντα χρόνια την δεσποτεία του συζύγου, δείχνει έναν μαζοχισμό που προκαλεί καταπληξή, διδάσκοντας στ' αγόρια την περιφρόνησι στις γυναίκες και στα κορίτσια την υπακοή στον άνδρα, αλλά ταυτόχρονα και την πονηριά απέναντι στο ισχυρό φύλο.

Το να ενθαρρύνουμε μια τέτοια νοοτροπία σημαίνει να κλείνουμε την πόρτα που χωρίζει τα δυο φύλα. Γι' αυτό δεν πρέπει να μας προκαλή έκπληξη, αν, ακόμα και σήμερα, πολλοί σύζυγοι πληρώνουν την οικογενειακή γαλήνη, αν όχι και την ελευθερία να κάνουν ό,τι θέλουν, μεταχειριζόμενοι τη γυναίκα τους σαν έτοιμη πολυτελείας κι' αν οι γυναίκες, αντί να προσβάλονται απ' αυτό, μένουν ικανοποιημένες κι' ευχαριστιμένες. "Έτσι μὴν ξεχνάμε άλλα ενδιαφέροντα, αν εξαίρεση κάνουμε το ζωικό ένστικτο για τα παιδιά, για τα οποία είναι βέβαιες πως θα ξέρουν όλα, πολλές σημερινές γυναίκες, ήταν σαν κέντρο της ζωής τους το άτελι της μοδίστρας τους.

"Τότερα υπάρχουν πράγματα που όλες μας τα βλέπουμε κάθε μέρα γύρω μας. "Η έμμεσις κρύβει συχνά μια θλιβερή πραγματικότητα. Μπορείτε να έχετε τις γυναίκες ανάμεσα στα εικοσι πέντε και στα τριάντα χρόνια, όταν δεν είναι παντρεμένες και μετά τα σαράντα, αν είναι παντρεμένες. Οι πρώτες δεν κάνουν άλλο παρά να κατέχονται από την ψυχραιμία του άνδρα. Καμμία φορά την παθαίνουν σαν ανήστες κι' έσπερα κλαίει μετανοημένες. Θέλουν το σώμα κι' άρχίζουν προσφέροντας το σώμα τους. Και μετά έπαυσαν τον πόνο, που βλέπουμε κάθε μέρα στις έφημεριδες. Οι άλλες πνίγονται μέσα στην αβία.

Είναι φανερό, πως για τη δυστυχία των γυναικών αυτών υπεύθυνη είναι η διαπαιδαγώγησι τους, που ήταν κατά βάσι έσφαλμένη. Πρέπει να αναθεωρήσουμε αυτή, αν θέλουμε να έχουμε σύγχρονη γυναίκα.

Είναι άνοφελος να κατακρίνουμε εξετάζοντας τα γούστα της νεολαίας. Τα γούστα είναι η έκφρασι της εποχής που ζούμε. Δίσκοι, τζαζ, ηλεκτροφώνια, σπό, δεν σημαίνουν τίποτα. Είναι επίσης άνοφελος να επικρίνουμε την ελευθερία των κοριτσιών, τη συναδελφικότητά τους με τ' αγόρια. Κι' αυτό είναι στο στυλ της εποχής. Αντίθετα, είναι ανάγκη να μπούμε στο κεφάλι των κοριτσιών, να εξηγήσουμε τα όνειρά τους.

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Οι κοπέλλες όνειρεύονται παντρεία; Φυσικά αυτό είναι μια νόμιμη επιθυμία, μια κι' η πρώτη και πιο σπουδαία αποστολή είναι η μητρότητα. "Αφού όμως εν' έτσι, ως άρχίσουμε να δίνουμε στα κορίτσια την πειθαρχία που απαιτεί η αποστολή αυτή. "Η μόρφωσι θα τις προφυλάξει από αισθηματολογίες κακού γούστου. Μια ελκρινής συτήνησι για τους άνδρες και τις σχέσεις τους με τους άνδρες θα τις βοηθήσει να ξεχωρίσουν ανάμεσα ο' αυτούς τους τύπους, στους οποίους μπορούν να εμπιστευθούν και να περιφρονήσουν τους επαγγελματίες δόν Ζουάν, τους άρρεους και τους τεμπέληδες. Θα τις βοηθήσει να ξεχωρίσουν το έξωτερο έλκροισμα, που πολλές φορές λάμπει περισσότερο από τον πραγματικό χρυσό, και να είναι σίγουρες στη διαλογισι τους.

Οι διαλέξεις που έχουν θέματα πολιτικά ή κοινωνικά θα τις συνηθίσουν να διαμορφώσουν ιδέες και κατά συνέπεια να ανταποκριθούν με πλήρη ευθύνη στα προβλήματα της σύγχρονης ζωής.

"Ένα ξεκάθαρο πνεύμα και μια γενναία καρδιά θα βοηθήσουν πρό πάντων τις λιγότερο τυχερές, εκείνες που είναι προωρισμένες να μην παντρευτούν. Πρέπει να μάθουμε στις γυναίκες την αυστηρή πειθαρχία της μοναξιάς, για να μη την υποστούν σαν μια καταδίκη, αλλά να τη μεταβάλουν σε δύναμι και ψυχικό πλούτο.

"Αν όσα είπαμε παραπάνω, μπορεί μερικώς να δώσουν το συμπέρασμα ότι δεν έχουμε εμπιστοσύνη στη νεολαία μας. Δεν θα ήταν όμως αληθινό. Πιστεύουμε στα νεατά, τ' αγαπούμε. Δεν έχουμε όμως πολλή εμπιστοσύνη σε κείνους που έχουν αναλάβει την ευθύνη να τα διαμορφώσουν και δεν ανταποκινώνται πως είναι ο κόσμος σήμερα, ούτε προσπαθούν να μαντέψουν πως θα είναι αύριο.

Προσπαθούμε με μια διαπαιδαγώγησι πατριαρχική, σε μια εποχή που κάθε άτομο θέλει και πρέπει να δημιουργήσει δικό του έαυτό. Στεκόμαστε άκαμα προσκολλημένοι στα προνόμια, σε μια εποχή που οδηγεί στην κοινότητα των συμφερόντων. Δεν κάνουμε τίποτα (ή σχεδόν τίποτα) για να κινή μια κοπέλλα το μυαλό της να σκεφθεί, σε μια εποχή που η γυναίκα έχει τις ίδιες ευθύνες με τον άνδρα. Διδάσκουμε την πρόληψι, την άγνοια και το δογματισμό, ενώ ο κόσμος υποφέρει ακριβώς εξ' αιτίας των κακών αυτών. "Επαναλαμβάνουμε: Το έλικό υπάχει για να' αποτελέσει κάθε νέα και νέος έναν κόσμο. Πρέπει να τους χαρίσουμε αγάπη, εμπιστοσύνη, θάρρος, διδασκαλία, ελευθερία, πειθαρχία. Και το σπουδαιότερο, απ' όλα: να τους δώσουμε το καλό παράδειγμα!...

B. K.

"Αχ! αυτές οι καταπληκτικές διτρίνες με τα χιλίων λογίων θαύματα! Τα παριζιάνικα μοντέλα, οι δερμάτινες τσάντες, τα μοντέρνα και κομψά αξεσουάρ, σου κόβουν την ανάσα. Τα κορίτσια στέκονται προσελωμένα και σχεδόν μελαγχολικά. "Αλλά ξαναβρίσκουν τον έαυτό τους και το χαμόγελο τους μπροστά ο' ένα άνοπωλειό. Ποιός, άραγε θα τους προσφέρει το πρώτο μπουκέτο; Είναι η εποχή της άνομης, των όνειρων, της αυταπάτης... Μια εποχή, που όπως συμβαίνει: και με τα λουλούδια, θα μαραστή ξαφνικά κάποιο πρωί.

Χέρια Βελούδινα!

Τα ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι η απόδειξίς της ανωτερότητας του ROL. Γιατί το 07 ή αληθινή επαναστατική προσθήκη μέσα στο ROL έχει την ικανότητα να φυλάσσει και τα αφρότερα χέρια.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

ΠΕΡΙ... ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

«Είμαι μία τακτική άναγνώστρια του περιοδικού σας. Έμουν πάντα έντονα σιμμένη, μόλις το έπαιρνα στα χέρια μου διότι μου έδινε τη δυνατότητα να αποπεζέλω σε πολλές δυσκολίες. Έκτοτε, όμως, που ενδιαφέρει περισσότερο έμας τις νοικοκυρές, είναι η κουζίνα. Δυστυχώς, όμως, στα τελευταία που δημοσιεύετε κάτι φαγητά, που δεν μοδούν στην ελληνική κουζίνα, έχετε κουζίνα αραβική, ιταλική, ή ως το τελευταίο τεύχος πως θα μαγειρεύουμε με το ρύζι δηλαδή οά να είμαστε νένοι και θά τρώμε δυο ρύζι... Χάθη η όραία ελληνική κουζίνα που τη λείψουν και οι ξένοι, καθώς και τα γυναικά που τα έχετε παραλείψει τελείως. Με συγχωρήτε, δέκατα, που ως γυναικά τόσο ρεαλιστικά τη γνώμη μου.

Μία άναγνώστρια — Αθήνα

■ «Όχι μόνο ος συγχωρούμε αλλά και ος ευχαριστούμε για την κριτική που μας κάνετε. Θα μās επιτρέψετε όμως, κι' εμάς να παρατηρήσουμε ότι η 'Αραβική και 'Ιταλική κουζίνα, που δημοσιεύθηκαν, δεν διαφέρουν πάρα πολύ από την 'Ελληνική και τα φαγητά αυτά μπορούν να παρουσιαστούν όποτε επιθυμώτε ελληνικό τραπέζι. Όσον αφορά το ρύζι, δεν δώσαμε συνταγές... κυρίως, αλλά ελληνικές και συγκεντρωμένες στο ίδιο τεύχος πολλούς τρόπους, που μπορεί να μαγειρευτεί το οικονομικό και θρεπτικό αυτό πιάτο.

ΤΑ ΤΡΙΑΥΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΣΟΥ

«Αναφορικά με το δημοσίωμα εις το υμέτερον περιοδικόν «τρία άγγελία δια στών... επίγειο παράδεισον, έρμεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ότι το Πατριωτικόν Ίδρυμα εν τώ πλαίσίω των δυνατοτήτων του άμα ως έλαβε γνώσιν της γεννήσεως των τριών τέχνων του Βασιλείου Γεωργίου έσπευσε να έγκρινη από τού 'Οκτωβρίου 1959 κορόν τριακοσίω (300) δραχμών ως οικονομικήν ένισχυσιν της ως εφ' ης οικογενείας κατά μήνα και έκαστα τού ποσόν καταβάλλεται τακτικώς, πρὸς κείνην δέ να συνεχισθῇ ή επίδοσιν έπ' άρκετον εἰσὶν διάστημα.

Θ. ΒΟΥΓΙΑ Πρόεδρος του ΠΙΚΠΑ

■ Ευχαριστούμε για τη συμπληρωματική επεξηγήσι. Πάντως, στο άρθρο, που δημοσιεύσαμε για τα τρίαυμα Γεωργίου, αναφέραμε πολύ καθαρά την οικονομική ένισχυσι, που καταβάλλει τὸ ὅπὸ τὴν προεδρεία σας Ίδρυμα στήν οικονομική αυτή και δὲν νομίζουμε ότι ὑπάρχει παρανοήσις.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ... ΤΑ ΤΡΙΑΥΜΑ

«Επ' ευκαιρία, συμπληρώνουμε τὴν προσφορά, που έγιναν ἀπὸ τὸν άναγνώστη μας για τὰ τρίαυμα :

● 'Αναγνώστης μας, έμπορος οικονομικῶν ὀλῶν έστειλε τὰ ὀλικά (ἀπὸ στή, ἄμμο) για τὸ χρίσμο ἐνός θυματίου για τὰ παιδιά.

● 'Ο άνόνημος μηχανικός, που ἐ αρχῆς προσφέρθηκε να χρίσιν τὸ θυμάτιο, έστειλε τὰ ἀπαραίτητα τούλικά.

● 'Η Διεθνῆς 'Εθελοντική Γενεαλογία (κοινωνικήs ὀργάνωσι) προσέφερε τὴν προσωπική εργασία τῶν μελῶν της για τὸ χρίσμο τῶ θυματίου και τὸ στήθαιον της τάρταρος.

Επίσης, πολλοί άναγνώστες και άναγνώστριές μας πηγαινόν καθημερινῶς να επισκεφθοῦν τὴν οἰκογένεια Γεωργίου και τὴν ένισχύουν.

Σύμφωνα με τὴν ἐπιθυμία τῶν άναγνώστην μας θά συνεχίσουμε προσχωρῶς τὴ δημοσίωσιν τῶν νέων προσωπων και της εξέλιξεως της υποθέσεως.

Η ΣΥΝΤΑΞΙ

ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΚΙΘΑΡΙΣΤΡΙΑ

ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΜΕ ΧΡΥΣΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Εκκλησική κι' επιτυχῇ εμφάνισι σημείωσε μία νεαρή καλλιτέχνης, κιθαρίστρια αυτή τη φορά, που στεφανώθηκε στο εξωτερικό τη φήμη τῶν ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Προέκειται για τὸ Α' βραβείο που έλαβε ή πρώτη ἑλληνίδα κιθαρίστρια Λίτσα Ζώνη, στο διεθνή διαγωνισμό καθάρας, στήν Ίσπια τῆς Νεαπόλεως. Κι' αυτό στήν Ίταλία, που είναι μία ἀπὸ τῶς πιο προηγμένες χώρες στή μουσική, με πλούσια και μεγάλη παράδοσι, με φημισμένους συνθέτες κι' εκτελεστές μουσικούς. Σ' ένα διαγωνισμό που έλαβαν μέρος κιθαρίστες ἀπὸ μία σειρά χωρες, ή νεαρή ἑλληνίδα, που μόλις φέτος ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ ἑλληνικό Ὀδείο, ἐπεβλήθηκε.

Στή σύντομη συνάντησι που είχαμε με τὴ νεαρή κιθαρίστρια μās ἀφηγήθηκε τῶς ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὸ Φεστιβάλ και τὸ διεθνή διαγωνισμό.

«Όταν φέτος τὸν Ιούνιο τελείωσα τῶς εξετάσεις μου στο ἑλληνικό Ὀδείο και ὄγῃα πρώτη με ἄριστα, παίχοντας σύγχρονα και τὸ Ἀριστείο ἐξαιρετικῆς ἐπιδόσεως, ἀνώτατη τιμητική διάκρισι, τοῦ Ὀδείου, άρχισα να ετομαζώμαι για τὸ διεθνή διαγωνισμό, που ἐπρόκειτο να γίνη στήν Ίσπια τῆς Νεαπόλεως. Ὁ διαγωνισμός γινόταν σὲ πλαίσια ἐνός Φεστιβάλ καθάρας που τὸ ὀργάνωνε ή ἑπὰν, εργατικό συνδικάτο της μεγάλης ἱταλικῆς πόλεως. Μελέτησα και ἀποφάσισα να παρουσιάσω ἀποκλειστικά ἑλληνική μουσική.

Ἡ Ίσπια είναι ένα ὁμορφο νησί, σὲν κῶλο της Νεαπόλεως. Τὸ τρίήμερο Φεστιβάλ κράτησε ἀπὸ τῶς 16-18 Σεπτεμβρίου. Ἡ πρώτη και δεύτερη μέρα τῶ Φεστιβάλ ήταν ἀφιερωμένες στο διαγωνισμό και ἔλαβαν μέρος 50 κιθαρίστες, ἱταλοί, γάλλοι, ἱσπανοί, ἑλληνες, ἀστροιακοί, ἑλβετοί κι' ἄργεντινοί. Τὴν ἐπιτροπή ἀποτελοῦσαν καθηγητές της φημισμένης μουσικῆς Ἀκαδημίας «Σάντα Τσεσίλια», τῆς Ρώμης.

Ὅπως ος είπα παρουσίασα τῶς συνθέσεις τοῦ καθηγητοῦ μου Δημήτρη Φάμα. Προκρίθηκα μεταξὺ τῶν πρώτων, που θά περνούσαμε για δεύτερη φορά, ἀπὸ τὴν ἐπιτροπή.

Στή δεύτερη τούτη εμφάνισί μου έπαιξα «Τὸ Μῶρος τοῦ Ταυρομάχου» τοῦ Φάμα και τοῦ Ταρέγκα τῶς «Αναμνήσεις ἀπὸ τὴν Ἀλάμπρα». Ἡ ἐπιτροπή σπρώχθηκε και με χειροκρότησε με ἐπανελημένα «μπράβια». Λίγο ἀργότερα μου ἀνακοινώθηκε πως πήρα τὸ Α' βραβείο».

Ρούχα Χιονάτα!

Τὰ καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον τὸ ROL ἀφαιρεί ἀπὸ τὸ Ρούχο ὅ,τι έχει εἰσχωρήσει βαθειά μέσα στήν ὕφανσι και τοῦ δίνει πραγματικά νέα ὄψι.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

8. Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΟΥ!

Αγαπητή μου Άλίκη,

Κάθε άνθρωπος έχει να θυμάται μιαν ιδιαίτερη ημέρα της ζωής του είτε σαν την πιο όμορφη ανάμνηση είτε και σαν μια τρομερή περιπέτεια, απ' την οποία μόλις κατώρθωσε να συνέλθει. Για σένα, όπως και για όλες τις γυναίκες, που γνωρίζουν την περιπέτεια, που λέγεται γάμος, ή πιο έντονη, αλλά και ή πιο τρυφερή ανάμνηση της ζωής σου πρέπει να είναι η ημέρα του γάμου σου. Μ' αυτό δεν θέλω να πω ότι όλες εκείνες οι κοπέλλες, που είτε με τη θέλησή τους είτε όχι, δεν έτυχε να παντρευτούν, έχασαν την ωραιότερη ημέρα της ζωής τους! "Οχι, γι' αυτές θα είναι κάποια άλλη ή έντονη αυτή στιγμή, αλλά για σένα, που βρήκες τον κατάλληλο άνθρωπο, για να σε συντροφεύει στο βίο, επαναλαμβάνω πως πρέπει να γίνει η μεγάλη μέρα της ζωής σου, η ημέρα του γάμου σου.

Ετοιμασίες, δώρα, λουλούδια και το κάτασπρο, μακρόν φερέμα σου, θα είναι βέβαια συννεφασμένα με την ανάμνησή σου αυτή, αλλά ο πραγματικός γάμος, ο αληθινός δεν σταματάει εκεί. Αντίθετα, μόλις αρχίζει και γι' αυτόν θα σου μιλήσω εδώ, για να σου πω, όσα συνήθως αποσιωπούνται με μερικές τελετές...

"Όταν, λοιπόν, γλυτώσης από το πλήθος των καλεσμένων, τις χειραφίες, τα φιλά, τις ειχές και τα δάκρυα των δικών σου και βρεθείς μόνη με εκείνον, που θα λέγεται κιόλας άνδρας σου, θα πρέπει ν' αφήσης το χέρι σου μ' εμπιστοσύνη μέσα στο δικό του και να τον ακολουθήσης όπου σε οδηγήσει. Μονάχα με την τέλεια εγκατάλειψη και την αυθόρμητη ανταπόδοσή σου, θα μπορείς να τον συνδέσεις ως το τέλος του δρόμου, που τώρα σου φαίνεται σαν ένα πελώριο ερωτηματικό. Έκει, θα διαπιστώσης πως η απάντησή είναι ένα συναίσθημα βαθύτατης ευφορίας και μια ατέραντη ικανοποίηση για τη χαρά, που μπορεί να δώσης και να πάρης, προσφέροντας ολόκληρο τον εαυτό σου.

Ο στόλος της συζυγικής ευτυχίας είναι μια λαμπρή σεξουαλική ζωή. Πάνω σ' αυτόν βασίζεται το μεγαλύτερο μέρος της έγγαμης ζωής και πρέπει να είναι πολύ γερά θεμελιωμένος. "Αν πολλοί γάμοι θάινουν στη διάλυση, αυτό οφείλεται κατά 80% στη σεξουαλική δυσαρμονία των συζύγων. Το σεξουαλικό ένστικτο είναι από τα ισχυρότερα στη φύση και πολλές φορές υπερβαίνει σε όρμη και δύναμη κι' αυτό το ένστικτο της αυτοσυντηρήσεως, γι' αυτό βλέπουμε στα ζώα, τ' αρσενικά να διακινδυνεύουν τη ζωή τους για την κατάκτηση του θηλικού.

Κάθε σεξουαλική δραστηριότητα συνδέεται στενά με τους γεννητικούς αδένες, για τους οποίους μιλήσαμε σε κάποιο προηγούμενο γράμμα μου. Οι ψυχικές παρορμήσεις και οι εξωτερικοί ερεθισμοί συντείνουν στην αφύπνισή αυτού του ενστίκτου, που καταλήγει στο συναίσθημα της χαλαρότητας. Κάθε βιολογικό ένστικτο πρέπει να δώσει τη θέση του στον αλtruισμό. Μόνο έτσι ή έννοια σου θα γίνει ιερотελεστική και όχι μόνο με τη θρησκευτική έννοια. Θθάνοντας ο γάμος στην ανώτατη αυτή βαθμίδα θα σου προσφέρει, όπως και στον άνδρα σου μια σταθερή ευτυχία.

Η πρώτη νύχτα του γάμου σου, αυτή για την οποία ασφαλώς θα έχεις ακούσει να ψιθυρίζονται διάφορα πράγματα και θα την σκέπτεσαι με άρκετη περιέργεια και κάποιο ένδομο φρόδο, θα είναι μάλλον διαφορετική από τις άλλες, που θα γνωρίσης αργότερα και που θα σου επιτρέψουν να κάνης την αληθινή γνωριμία με τον έρωτα. Η πρώτη επαφή με τον άνδρα σου θα διαφέρει γιατί πρέπει να διασφαλισθεί η παρθενικός ύμνη, πράγμα που θα σου προσέγγιση έναν ώριμο πόνο.

Ο πόνος αυτός δεν είναι το ίδιο έντονος σε όλες τις κοπέλλες. Έξαρτάται από τη διάστασι του ύμνου, από το πάχος και την κατάστασή του. "Αν ο ύμνος είναι λε-

πτός και ελαστικός, θα υποχωρήσει χωρίς πόνο σχεδόν, ενώ αν είναι γερός και ανθεκτικός, θα αισθανθής μεγαλύτερο πόνο. Πάντως κι' αυτός μπορεί να ελαττωθεί στο ελάχιστο με το κατάλληλο πλησίασμα του άνδρός σου και με τη δική σου συμβολή και αυτοεγκατάλειψη. Καμιά φορά, ο ύμνος δεν σχίζεται από την πρώτη νύχτα του γάμου μιας νέας, αλλά αυτό είναι άρεκέτα σπάνιο. Γενικά, η αιμορραγία, που προκαλείται από το μικρό αυτό τραύμα, είναι ελάχιστη, αλλά κάποτε μπορεί να εμφανισθεί μια μικρή αιμορραγία στις επόμενες σχέσεις.

Τα μυθιστορήματα, οι ψιθυρισμοί και η φαντασία σου, ίσως έχουν κιόλας δώσει μεγαλύτερη σημασία, απ' όση χρειάζεται στην επίδραση της πρώτης νύχτας του γάμου σου στη συζυγική σου ζωή. Η αλήθεια είναι πως μια αδεξιότητα του συζύγου σου είναι ικανή να σε απογοητεύσει και να σε φοβίσει μάλιστα για τις μελλοντικές δοκιμές. Πρέπει όμως να δάλης καλά στο μυαλό σου πως στην αρχή οι δυσκολίες είναι αναπόφευκτες και προπαντός πως σπάνια είναι ευχάριστες οι πρώτες σεξουαλικές επαφές. Μπορεί να περάσουν εβδομάδες, μήνες ή και περισσότερα, για να ιπτελεσθεί μια άρμονική συνεννόηση.

Πρέπει, δηλαδή, να μάθης σιγά-σιγά να αισθάνεσαι την ερωτική ήδονή κι' αυτό θα γίνει όχι την πρώτη φορά που θα έρθης σε σωματική επαφή με τον άνδρα σου, αλλά αργότερα, ίσως και πολύ αργότερα. Έσύ, πιθανόν, θα περιμένης την περίοδο αυτή, που λέγεται μήνας του μέλιτος, όπως και τη γαμήλια νύχτα, σαν ένα ερωτικό παραλήρημα και εποχή ενστάσεως. Μην αυταπατάσαι, όμως. Σύμφωνα με μια στατιστική, οι γυναίκες όλες ανεξαιρέτως είναι έντελές ψυχρές στην αρχή του γάμου τους. Προσωπικά, πιστεύω πως η διαπίστωση αυτή είναι υπερβολική, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως θεωρώ τις πρώτες εβδομάδες που θ' ακολουθήσουν τον γάμο σου σαν μια περίοδο μαθητείας για σένα.

Ο άνδρας σου θα είναι ο δάσκαλός σου. Γι' αυτό πρέπει να δείξης τη μεγαλύτερη δυνατή λεπτότητα και κατανόηση. Στην εποχή αυτή, που θα είναι για εκείνον ή δεξύτερη της σεξουαλικής του ζωής, θα χρειαστεί να περπατήσει τον εαυτό του αίσθημα και να συνηθίσει στη δική του αυταπάτη. Μονάχα με την υπομονή, τη δεξιοτεχνία, τον αλtruισμό και την αγάπη, που σάς ενώνει και τους δύο σας, θα κατορθώσετε να φτάσετε στην τελείωση του γάμου.

Αλλά, επιμένοντας τόσο στη φυσική πλευρά του γάμου, κιντούμε να παραμελήσουμε τις ανώτερες επιδιώξεις του, που μπορεί να γίνουν, αν το θελήσης εσύ κι' ο άνδρας σου, ιδεαλιστικές.

Μ' αυτό δεν εννοώ, φυσικά, ότι οι συζυγικές σχέσεις πρέπει να θεωρηθούν ως κινούμενες από ταπεινά ελατήρια και είναι επενειδιστές!... Αντίθετα, δεν υπάρχει πιο παραλόγη σκέψη απ' αυτή και πιο καταστρεπτική για ένα ανδρόγονο. Παράλογη, γιατί οι συζυγικές αυτές σχέσεις ελλογούνται όχι μόνο από την εκκλήση, αλλά και από την κοινωνία, μέσα στην οποία ζούμε. Άλλωστε, οι σχέσεις αυτές δεν είναι εκείνες, που με το μέσον τους, δημιουργείται το πιο πολύτιμο, το πιο άναγκαίο, το πιο ιερό πράγμα, ή ίδια ή ζωή! Έξάλλου ή σκέψις αυτή είναι και καταστρεπτική για ένα ανδρόγονο, γιατί ή ψευτοτροπή και ή σεμνοτυφία εμπνδίζουν την απόλυτη συμφωνία των αισθήσεων του και καταστρέφουν το πάν.

Έτσι, μαζί με την εκτίμησι, τον σεβασμό και την αγάπη σας που κάθε μέρα θα μεγαλώνη, θα πρέπει και το ύπεροχο αυτό λουλούδι της ψυχής, που λέγεται έρωτας και θα σάς ενώνει μέχρι το τέρας της ζωής.

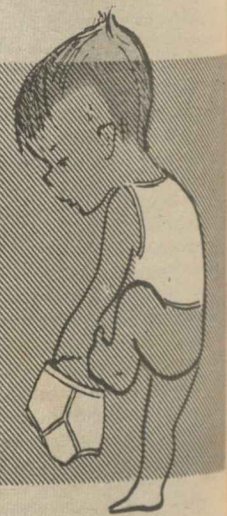
Μ' αγάπη
Ο πατέρας σου

ΒΟΥΛΑΖ ΕΛΒΕΤΙΑ
SOL. MONTANUS
(ΗΛΙΟΣ)

Στην ούγια φέρει με χρυσά γραμμάτα τις λέξεις SOL MONTANUS QUALITE EXTRA

ΑΣ ΝΟΙΩΣΗ
ΑΠΟ ΤΩΡΑ
ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΔΡΑΣ!

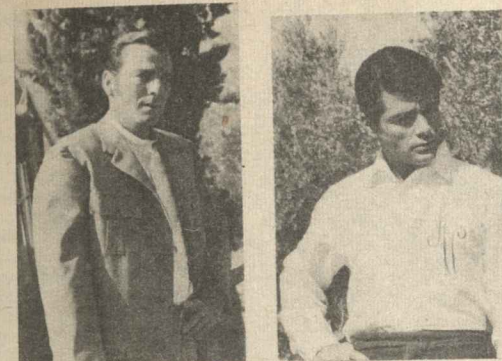
ΜΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΛΙΠ

ΤΑ ΣΛΙΠ "ΑΤΟΙΣ", παιδικά και ανδρικά θεωρούνται εκ των καλύτερων του κόσμου πωλούμενα εδώ στην Εύρωπη από το 1954

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Συνέβη στην Άθήνα

Μπάρμ Μαθιάς Τρέξ Κόλτον

Κάτι πραγματικά συμβαίνει στην Άθήνα. Γύρζεται μια ταινία ξένη με θέμα καθαρά ελληνικό. Τη ζωή του μαραθωνοδρόμου και ολυμπιονίκη Σπύρου Λούη, που από φτωχό τοσπανόπουλο, και αργότερα εφημεριδοπώλη έτρεξε ξυπόλυτος για να κερδίση τον μαραθωνοστός πρώτους Ολυμπιακούς αγώνες του 1896.

Μια ολόκληρη παλιά εποχή ξαναζωντανεύει κι' ένας ολόκληρος κόσμος εργάζεται γι' αυτό. Απ' τον παραγωγό ως τον τελευταίο κομπάρσο δουλεύουν όλοι απ' το πρωί ως τη νύχτα για να βγεί κάτι καλό.

Φυσικά, δεν μπορούμε από τώρα να προδικάσουμε το αποτέλεσμα, ο ενθουσιασμός όμως με τον οποίο γυρίζεται ή ταινία και ή επιθυμία όλων ν' αποδώσουν την παραμυθένια αυτή περιπέτεια—που είναι ωστόσο αληθινή—δίνουν τις καλύτερες ελπίδες ότι θα γίνει ένα ωραίο έργο. Αλλά ας δούμε έναν-έναν τους συντελεστές της δημιουργίας: Πρώτα-πρώτα είναι ο άνθρωπος που συνέλαβε την ιδέα της ιστορίας αυτής. Ο συγγραφέας Λάσζλο Βάντνεϊ. Ήταν αθλητής κάποτε στην πατρίδα του, την Ούγγαρία κι' ή ιστορία του Λούη τον είχε συγκινήσει βαθιά. Όταν πήγε στο Χόλλυγουντ, την έγραψε κι' ή Μέτρο Γκόλτον Μάγερ την αγόρασε για είκοσι χιλιάδες δολάρια. Μά ο διευθυντής της εταιρίας αυτής δεν έπαιρναν την απόφαση να την κινηματογραφήσουν.

Φέτος που ο Σπύρος Σκούρας θέλησε να γυρίση στην Ελλάδα ταινίες με ελληνικό θέμα αγόρασε το σενάριο απ' την Μέτρο πληρώντας σαράντα χιλιάδες δολάρια!

Ο Λάσζλο Βάντνεϊ ταξίδεψε χιλιάδες μίλια για νάρθη ως εδώ και να παρακολουθήση ο ίδιος το γύρισμα. Αυτό το κάνει για πρώτη φορά γιατί ή ιστορία αυτή τον έχει μαγέψει τόσο που θέλησε να παρακολουθήση την κινηματογράφισή της και να δει το περιβάλλον μέσα στο οποίο έζησε ο Λούης.

Κι' ενώ ο παραγωγός Φράνκ Πάρμεντερ αγωνίζεται να ετοιμάσει ήτ χρειάζεται για το γύρισμα, ο σκηνοθέτης της ταινίας "Αντριου Μάγτον" ή μέσα στην ατμόσφαιρά της και τη δημιουργεί.

Είναι ενθουσιασμένος με τους Έλληνες ήθοσιους που παίζουν στην ταινία καθώς και τους ξένους βέβαια που διάλεξε ο ίδιος.

Για την Τζέην Μάνσφιλντ, που πρωταγωνιστεί, γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο. "Ας παρουσιάσουμε λοιπόν τους άλλους πρωταγωνιστές.

Ποιος θα υποδυθή τον Λούη; Κανένας Έλληνας ή ξένος κινηματογραφικός άστρας δεν συνεχέντρωσε τα προσόντα που ήθελε ο σκηνοθέτης γιατί είναι όλοι πολύ γνωστοί και τυποποιημένοι. Βρέθηκε όμως ένας νέος ήθοσιός εξαιρετικά ωραίος που κλήθηκε ο πιο κατάλληλος για να εναρμόνισι τον Έλληνα μαραθωνοδρόμο. Είναι ο Τρέξ Κόλτον, ένας νέος Αμερικανός, Ιταλικής καταγωγής, που επισκέφθηκε το σπίτι και την οικογένεια του Λούη μόλις ήρθε στην Άθήνα.

Μαζί με τον Τρέξ Κόλτον και την Τζέην Μάνσφιλντ πρωταγωνιστεί κι' ένας Έλληνας ήθοσιός. Ο Νίκος Μινάρδος.

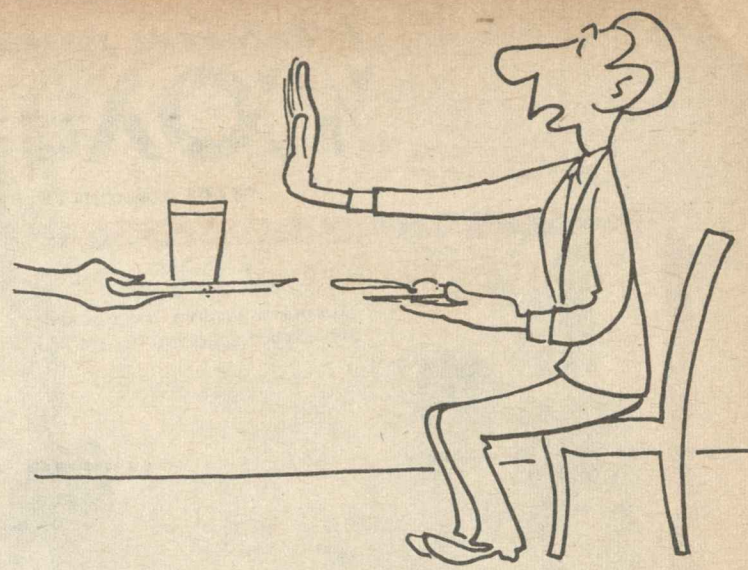
Για τον Νίκο Μινάρδο ή ταινία αυτή ήταν μια σπάνια ευκαιρία να ξαναδεί τους δικούς του και ιδιαίτερα τη μητέρα του, που δεν έχει άλλο παιδί απ' αυτόν στον κόσμο.

Η Ένα Καλογεροπούλου πρωταγωνιστεί επίσης στο φιλμ αυτό, αλλά γι' αυτήν και τον Τίτο Βανδή δεν είναι ανάγκη να γράψουμε αφού είναι τόσο γνωστοί στο ελληνικό κοινό. Η Ένα έχει το ρόλο της κοπέλλας που ερωτεύεται ο Λούης κι' ο Τίτος Βανδής, υποδύεται τον πατέρα του μαραθωνοδρόμου.

Ο νεαρός Έλληνας ήθοσιός του Χόλλυγουντ Πάρις Άλεξαντερ, υποδύεται τον αδελφό του Λούη. Ο γνωστός ολυμπιονίκης του δεκάτου Μπόμπ Μαθιάς που είναι ο προπονητής της αμερικανικής ομάδας έχει επίσης σημαντικό ρόλο. Η Άνν Βαλέντι, κάνει τη μητέρα του Λούη, ή Ίβαν Τρισώ τον πάππο, ο Ζάν Μυρά τον βαρβόνο ντε Κομπερτέν, ή Μάριον Σίβα, τη νύφη του Λούη και πολλοί άλλοι δημιουργούν κι' άλλους επίσης χαρακτηριστικούς ρόλους.

Η ταινία που θα είναι εγχρώμη και σινεμασκόπ, γυρίζεται γύρω απ' την Άθήνα. Έτσι, για μια ακόμη φορά ή Ελλάδα κι' οι όμορφές της θα παρουσιασθούν ζωντανά στα μάτια των ανθρώπων σε όλα τα πλάτη της γης.

Ρένα Βελισσαρίου

- "Οχι, εύχαριστώ, δεν θέλω νερό γιατί θυμάμαι την ΙΖΟΛΑ...."

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Βοηθήστε
το
δέρμα
σας...

...προφυλάξτε το από τις φθινοπωρινές διαταραχές.
• Τις «μεταβατικές» εποχές όπου νά προσαρμοσθή το δέρμα στην αλλαγή του κλίματος, χρειάζεται περισσότερο την προστασία της Λανολίνης Μελάν.
• Γι' αυτό μην περιμένετε ούτε στιγμή. Περιποιηθήτε άμεσα το πρόσωπό σας με Λανολίνη Μελάν.
• Η Λανολίνη Μελάν θα δώσει στο δέρμα σας τα ΥΓΡΑ στοιχεία και τα ΤΡΟΦΟΤΟΝΩΤΙΚΑ συστατικά που χρειάζεται, χάρις στο EXTRACT PURIFIE A LA L'ANOLINE που περιέχει αποκλειστικώς.
• Έτσι και το φθινόπωρο το δέρμα σας θα λάμψη από φρεσκάδα.

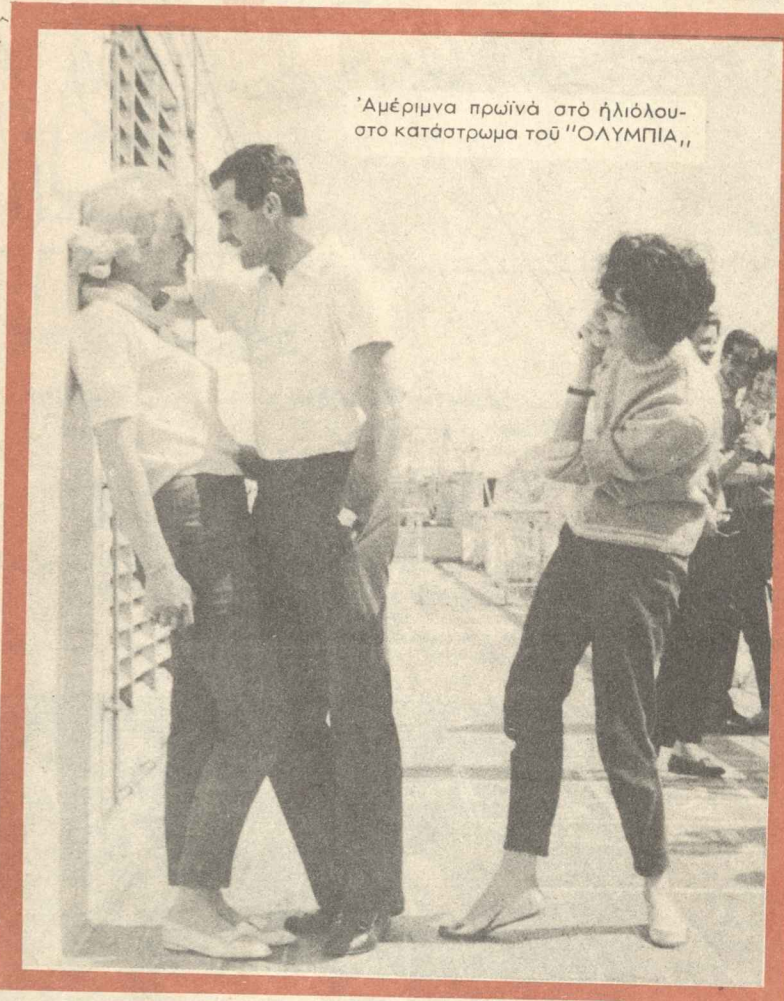
Melpan

ΔΙΝΕΙ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑ
ΝΑ ΠΙΗ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΝΕΟΤΗΤΑ

Ταξιδεύετε μέ τό άδύγκριτον Υ/Π "Ολυμπία"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

"Αμέριμνα πρῶνά στο ήλιόλουστο κατάστρωμα του "ΟΛΥΜΠΙΑ,"

Τό "Υπερωκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ" προσφέρει σέ όλους άνεξαιρέτως τοὺς επιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις καί πολυτέλειαν.

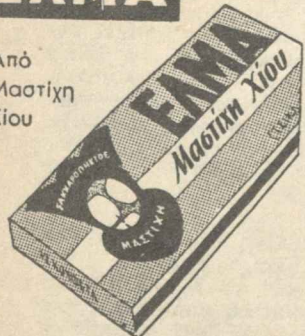
GREEK LINE

"Απευθυνθήτε εἰς τόν ταξιδιωτικόν πράκτορα τῆς προτιμήσεώς σας
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΨΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

ΤΣΙΚΛΕΣ

ΕΛΜΑ

"Από
Μαστίχη
Χίου

- Αρωματίζει τό στόμα
- Δυναμώνει τό ούλο
- Διευκολύνει τήν πέψιν
- Περιορίζει τό κάπνισμα

ΠΡΟΪΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣΤΙΧΟΠΑΡΑΓΟΓΩΝ ΧΙΟΥ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΑ
ΠΡΟΣΕΧΤΕ ΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΥΠΟΦΕΡΕΤΕ
ΑΠΟ

ΖΑΧΧΑΡΟ;

ΜΗΝ ΠΑΙΖΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ Υ-
ΓΕΙΑΝ ΣΑΣ ΤΡΩΓΟΝΤΑΣ Ο,ΤΙ
ΒΡΗΤΕ

ΟΙ ΔΙΑΒΗΤΙΚΕΣ ΦΡΥΓΑΝΙΕΣ
ST HONORE
ΜΕ GLUTEN 40 %

(Αποφ. Α.Υ.Σ. Αριθ. 926)

Σταθεροποιούν τήν υγείαν σας.
ΟΙ ΦΡΥΓΑΝΙΕΣ ST HONORE
παρασκευάζονται στήν ΓΑΛ-
ΛΙΑ καί ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑ-
ΔΑ. Πωλούνται στά καλά Παν-
τοπωλεία καί Αρτοποιεία.

"Αντιπροσωπεία: Ν. ΚΟΝΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ 10 — ΤΗΛ. 34.750.

ΝΥΦΙΚΑ

ΚΑΙ ΕΙΔΗ

ΓΑΜΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

ΝΤΑΙΖΗ

ΝΤΑΙΖΗ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ερμού 64, 6ος όροφος, τηλ. 26-729

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ

Η διαφθορά

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΜΠ-
ΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΗΝ

Από τά πολύ παλιά χρόνια, ή διαφθορά γύρω από τά ήθη, άσπασε σέ κοινό γνώρισμα πολλών κοινωνιών. Μας είναι πολύ γνωστή ή έξοδος ή ήθων τῆς ρωμαϊκής κοινωνίας. Ο κοινωνιολόγος διαπιστώνουν ότι τήν λαωμένα ήθη προαναγγέλλον παρ-
τοτε τήν καταστροφή μιας κοινωνίας που γίνεται άνήθικη. Έπομένως, προστασία τών ήθων σημαίνει τήν παρ-
εξ της κοινωνίας.

Ο νόμος είναι άρχικά άσθενής πέναντι στις προσβολές τών ήθων. Έχει καθορίσει αξιόλογες ποινές σπου-
δαισως γιά τις άδιόγουτες έννοιες τών ήθων πράξεις άντικοινωνικών έ-
τούμων. Τάχα, εν τούτοις, καί ή αντίληψη, ότι πρέπει να καθορισθούν ποινές άσθενέστερες γιά τήν προστα-
σία τών ήθων.

Οι γυναίκες άποτελούν στήν τήν άντικείμενο στήν ήθη έμμεταλλεύου-
σά από πρόσωπα κατωτάτης ύποστασης. Η άφετηρία είναι τό πρώτο σκα-
στοτάτιμας. Η προστασία τού νόμου
έσχετα να τιμωρήσει εκείνους που
σπρώχνουν γυναίκες στήν πορνεία ή
έμμεταλλεύονται τά άνομα κέρδη τή-
τοιων κοινών γυναικών.

Από τήν άρχή θά σημειώσουμε ότι πορνεία ή έταιρισμός είναι ή επί σπο-
ρική παράδοσι της γυναικας στήν έ-
κανοποίησι τού γενετήσιου ένστικτου διαφόρων άνδρων χωρίς καμιά έπι-
κρισι. Άλλες σχέσεις μεταξύ τών άν-
φύλων, έξωγαμικές, παράνομες, άν-
θικες ίσως, δέν άποτελούν πορνεία.

Γύρω άπ αυτό τό γυναικείο «επι-
γελμα» ζούν καί κινούνται καί άλλα πρόσωπα, που πολλές φορές παύουν
σημαντικό ρόλο στήν έξαθλίωσι τῆς ήθικης ύποστάσεως τῆς γυναικας. Τσοφοδοτούν τις κοινές γυναίκες με
πελατεία, άσχοιν πάνω τους μία το-
βερή ψυχολογική επίδρασι, καί, φυσί-
κα, είσπράττουν τό μεγαλύτερο μέρος
τῆς άμοιβῆς.

Ο ρόλος αυτών τών προσώπων καί ή
δράσι τους άντικειμενικά από τό νόμο
μέ τις παρακάτω προστατευτι-
κές γιά τή γυναικα διατάξεις:

Η «μαστρωπεία» είναι ή προνο-
γή τών άνήλικων κοριτσιών πρὸς τή
διαφθορά, ή έξώθησι ή διενάλωσι
τους στήν άσκησι τῆς πορνείας. Α-
σχεϊται στήν ήθη από γυναίκες τού έ-
δίου φυράματος, περασμένης όμως έ-
λικίας, που δέν περνάει πιά ή «μα-
στρωπεία» τους. Αυτές είναι οι πρῶ-
τες γυναίκες γιατί πλησιάζουν τά άνήλικα
θήματα δῆθεν με καλωσύνη καί με έ-
πίδειξι προθέσεων προστασίας. Έτσι
κατακτούν τήν έμπιστοσύνη τών άν-
ήλικων κοριτσιών (κάτω τού 21ου έ-
τους) καί τά παραδίδουν στήν έξαπ-
ρότητα τῆς άκολασίας διαφόρων έ-
νδρων. Η πράξι αυτή τιμωρείται, από
τόν Ποινικό Κώδικα, άρθρον 349, με
φυλάκισι από 3 μήνες μέχρι 3 χρό-
νια καί μαζί με χρηματική ποινή, εκτός
έναντι λόγος βαρύτερης τιμωρίας.

Τό κακό είναι ότι έλάχιστοι από τά
διαπραγματευμένα έγκλήματα μαστρω-
πείας άποκαλύπτονται, ένώ τά περισ-
σότερα μένουν στό σκοτάδι, γιατί οι
δόσστες έχουν πολλούς τρόπους να
κλείνουν τό στόμα τών θυμάτων τους.
Αν ή κοπέλλα είναι κάτω τών 18
έτων ή παραιοσθῆ με άπατηλά μέσα
ή από σπιννεϊς, ή ποινή τού μαστρω-
πῆ είναι βαρύτερη.

Η έμμεταλλεύσι τών κοινών γυναι-
κών από άνδρες είναι επίσης στήν έ-
κείνη περιλήψι. Οι άνδρες αυτών
παράλληλα με τήν πομπήσια πει-
σείας καί τήν «προστασία» που παρ-
έχουν σέ μία κοινή γυναίκα, σπρω-
νουν να παύουν ένα μεγάλο μέρος
από τά κέρδη τῆς, να τήν έμμεταλ-
λεύονται, να διατρέφονται άπ α-
τήν. Είναι ή πιο ταπεινωτική πράξι
που μπορεί να ένεργήσει ένας άνδρας.
Τιμωρείται με ποινή φυλάκισως με
3 έτών, σύμφωνα με τό άρθρο 350
τού Ποινικού Κώδικους.

Είναι γνωστός ο ρόλος ο δος σπ-
ιννεϊς. Είναι γινώσκονταί βία γιά να
μαστρωπεί. Είναι καί αυτή ένα σπ-
ιννεϊς.

Στό ταξίδι...

έμπιστευθήτε τις κάλτσες ΜΠΕΡΚΣΑΪΡ. Στήν πλού-
σια ποικιλία τών κάλτσων ΜΠΕΡΚΣΑΪΡ θα βρή-
τε τις κάλτσες που ζητάτε. Με ραφή ή χωρίς
ραφή, ο όλα τά μοντέρνα χρώματα. Επί πλέον
δέν φεύγουν οι πόντοι, χωρίς στήν πατέντα
"NON RUN", - ΤΟ ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΩΝ

Berkshire

Οί καλύτερες κάλτσες τού κόσμου!

δαρό Έγκλημα έναντιόν τών ήθων, που
τιμωρεί τό άρθρο 351 Ποιν. Κώ-
δικος. Η σωματεμπορία σάν περιπτώ-
σι που ένδιαιφέρει τόν ποινικό νόμο,
εως 3 χρόνια, μαζί καί χρηματική
ποινή.

Ο νόμος τιμωρεί επίσης, με έλα-
φότερη ποινή, καθέναν που διευκο-
λύνει τήν ξένη άκολασία, με όποιοδή-
ποτε τρόπο, άλλα κατ' έπάγγελμα.
Σ' αυτό τό σημείο, θα άναφέρουμε
μερικά ακόμη μέτρα που ο νόμος έχει
λάβει γιά τήν προστασία τῆς γυναι-
κας άπ τή διαφθορά, άλλα καί γιά
τήν προστασία ολόκληρης τῆς κοινω-
νίας καί τῆς δημοσίας υγείας.

Οι γυναίκες τών έλευθερίων ήθων
«χαρματρίζονται» από μία ειδική έ-
πιτροπή τού κράτους, ή όποια τούς
χορηγεί τό δικαίωμα να άσχοιν τήν
πορνεία σάν έπάγγελμα, έλευθερα.
Γυναίκες που άσχοιν τήν πορνεία χω-
ρίς άδεια διώκονται καί τιμωρούνται
με ποινή φυλάκισως. Γενικά, άδεια
δέν δίνει ή έπιτροπή σέ γυναίκες ήλι-
ες κάτω τών 18 έτων.
Η έλευθερία τών κοινών γυναικών

νά άσχοιν τό έπάγγελμά τους, άπα-
σγόλησε πολλές φορές τό κράτος.
Σκοπός ή έξέλιξη ενός τρόπου, ο ό-
ποιος να απαλλάσσει τις γυναίκες άπ
τές άπ τήν έπιτροπή τών σωματεμπο-
ριών καί τών έμμεταλλεύων. Έπί
σης, ή δημοσία υγεία δέν προστατεύε-
ται ολόκληρωτικά, με τό νέο σύστη-
μα. Παρά τό ότι επιβάλλει τήν έβδο-
μαδια έξέτασι τών κοινών γυναικών
από ειδικούς γιατρούς, ο έλεγχος κα-
θίσταται έντελώς άδύνατος. Οι δρό-
μοι τών άστικών κέντρων διαλαλούν
τό έμπόρημα με κρανηγάλα άδιαν-
τροπία, γιατί ο διαδικός έταιρισμός
είναι δυνατός μόνο γιά κείνες που έ-
χουν κάποια οικονομική δυνατότητα
γιά να έκμισθώσουν κατάλυμα.

Ποιν από τό 1955 έπιτροπείαν ή
άσκησι τῆς ομαδικῆς πορνείας σέ σπ-
τια, όπου οι διατηρημένες γυναίκες
τελοδύσαν κάτω από τόν άπόλυτο έ-
λεγχο τού ιδιοκτήτη (συνήθως ιδιο-
κτητήρας) τῆς έπιχειρήσεως. Η έ-
κμετάλλευσί τους ήταν στήν ήθη χω-
καμιά διάκρισι. Ο νόμος 3310 τού
1955 πειραματίζει μία διαφορετική
λύσι τού ζητήματος. Απαγορεύει τόν
ομαδικό έταιρισμό στις γυναίκες αυ-
τές. Διέλιψε τούς «κόινους άνογής» έ-
πιχειρήσεις, καί έδωσε στις άματω-
λές τήν έλευθερία να άσχοιν τό έπάγ-
γελμά τους μόνες ή τό πολύ δύο - δύο.
Μπορεί, έτσι, να έγινε κάπως διακρι-
τικότερη ή εμφάνισι τῆς κοινωνικής

νά άσχοιν τό έπάγγελμά τους, άπα-
σγόλησε πολλές φορές τό κράτος.
Σκοπός ή έξέλιξη ενός τρόπου, ο ό-
ποιος να απαλλάσσει τις γυναίκες άπ
τές άπ τήν έπιτροπή τών σωματεμπο-
ριών καί τών έμμεταλλεύων. Έπί
σης, ή δημοσία υγεία δέν προστατεύε-
ται ολόκληρωτικά, με τό νέο σύστη-
μα. Παρά τό ότι επιβάλλει τήν έβδο-
μαδια έξέτασι τών κοινών γυναικών
από ειδικούς γιατρούς, ο έλεγχος κα-
θίσταται έντελώς άδύνατος. Οι δρό-
μοι τών άστικών κέντρων διαλαλούν
τό έμπόρημα με κρανηγάλα άδιαν-
τροπία, γιατί ο διαδικός έταιρισμός
είναι δυνατός μόνο γιά κείνες που έ-
χουν κάποια οικονομική δυνατότητα
γιά να έκμισθώσουν κατάλυμα.

αυτής πληγῆς, όμως, οι γυναίκες αυ-
τές δέν απαλλάσσονται από τήν έγ-
κληματική έπιτροπή τών σωματεμπο-
ριών καί τών έμμεταλλεύων. Έπί
σης, ή δημοσία υγεία δέν προστατεύε-
ται ολόκληρωτικά, με τό νέο σύστη-
μα. Παρά τό ότι επιβάλλει τήν έβδο-
μαδια έξέτασι τών κοινών γυναικών
από ειδικούς γιατρούς, ο έλεγχος κα-
θίσταται έντελώς άδύνατος. Οι δρό-
μοι τών άστικών κέντρων διαλαλούν
τό έμπόρημα με κρανηγάλα άδιαν-
τροπία, γιατί ο διαδικός έταιρισμός
είναι δυνατός μόνο γιά κείνες που έ-
χουν κάποια οικονομική δυνατότητα
γιά να έκμισθώσουν κατάλυμα.

Καθήκον τού νομοθέτου άποτελεί
ή συνεχής αναζήτησι νέου, άποτελε-
σματικότερου τρόπου, γιά τήν έξάλει-
ψι τῆς διαφθορῆς ή τόν περιορισμό
τῆς, καί τήν προστασία τών έλευθε-
ρίων γυναικών - τών πιο δυστυχισμέ-
νων πλάσμάτων τῆς κοινωνίας.

ΤΑΣΟΣ ΖΩΜΠΟΛΑΣ
Δικηγόρος

**"Όταν έχετε ανάγκη ιδιαίτερας προφυλάξεως
είδικως αποτελεσματικής...
"Η "CAMELIA,, δα σās εξασφάλιση:
"Ανεσι, Καθαριότητα, 'Ασφάλεια.**
Είναι πρακτική και οικονομική
Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έργα-
σδήποτε, να διασκεδάσετε να έχετε το
αίσθημα της αυτοπεποίθησως.
Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξι ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο
ή Κατάστημα-γυναικείων ειδών και θα έχετε διακριτικό το γνήσιο
μπλέ κουτί της "CAMELIA".

Τιμή κυτίου Δρ. 12.50
Για ταξίδια - εκδρομές είδικη συσκευασία τσάντας

ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ
ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ
ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ
"ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ"
ΔΩΡΟΥ 10 (Α' ΟΡΟΦΟΣ) ΤΗΛΕΦ. 525.159

**Η ΝΕΑ 'Επαναστατική
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΨΗΣΤΙΕΡΑ!
STYLCO**

Ψήσιμο με υπέρυθρες ακτίνες εκ των κάτω προς τα άνω.
Με την οχάρα αυτή έχετε στο σπίτι σας την ψητοριά της ταβέρνας.
"Εκδσεις: Ν. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ - Παρνασσού 3α - ΤΗΛ. 24.194

Ελληνική Λογοτεχνία
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
Ο ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΧΑΜΕΝΟ μήνα ονομάζει ο λαός μας το Νοέμβρη. 'Επειδή έχει πολύ μικρές ημέρες. 'Η αλήθεια είναι πως ο έπομενος μήνας, ο Δεκέμβρης, έχει τις μιά μικρές ημέρες του χρόνου. 'Αλλά το Δεκέμβρη πέφτει το χειμερινό ήλιοστάσιο, στις 22, κι' από τότε αρχίζει να μεγαλώνει η μέρα σιγά - σιγά. Και ξέρουμε πόση σημασία δίνει ο λαός μας για την καλή αρχή. σάν αυτή που κάνει — καλή ώρα — ο Δεκέμβρης για το μέγαλωμα της ημέρας. Γι' αυτό — ακριβώς — ονομάσε 'Αν τρειά — αντρείψει, μεγαλώνει, η μέρα — το μήνα αυτόν, δηλαδή το Δεκέμβρη.

"Έχει κι' άλλο όμως λαϊκό όνομα ο Νοέμβρης. Τόν λένε και πα γ ν ι σ τ ή. 'Επειδή την εποχή του πέφτουν οι πιο πολλές πάχνες, οι τσιβιούρες.

Τόν λένε ακόμα και Σ π ο ρ ι ά σέ πολλὰ μέση, γιατί το μήνα αυτόν σπέρνουν οι γεωργοί μας τα δημητριακά τους. Στά όρενά όμως χωριά ο χειμώνας έρχεται πιο πρόωμος και το Νοέμβρη έχουν σχολάσει όλες οι αγροτικές δουλειές:

Ο Χαμένος έφτασε, τα ξενύγρια είναι στο στάλο· κι' ούτε τσοπάνος στα βουνά, ούτε ξενυγας στον κάμπο.

Γι' αυτό η γιορτή της Παναγίας, στις 21 αυτού του μήνα, (τά Ε ι σ ό δ ι α της Θεοτόκου) λέγεται "Αποσπορίσα" ή "Αποσπορίτσα", γιατί την εποχή αυτή έχει τελειώσει ο σπαρμός των σιταριών κι' έχουν αποσπείρει (τέλειωσαν τη συγκομιδή) οι χωρικοί μας. Την παραμονή της γιορτής αυτής, αποβραδίς, σ' όλα σχεδόν τα χωριά μας βράζουν σε πήλινο τσουκάλι ένα μίγμα από βορπια και δημητριακά (σιτάρι, καλαμπόκι, παρόλια κλπ.) τα όποια τρώνε και μοιράζουν στη γειτονιά για να είναι ευλογημένη η καινούργια σπαρσιμιά κι' ο μελλούμενος καρπός, που θα ρίξει τώρα το κάταστρο αγέλι του για να γαζωθώ μέσα στα σούλαχνα της μάνας γης κι' αργότερα να αναδυθώ στο πασίγαρο φως της έσσης, μ' όλη την ανθισμένη νύχτη του, για να θρέψω τον κόσμο. Δίγως αυτόν τον κόσμο, δεν θαχε κανένα νόημα κι' ο ίδιος ο Θεός...

Το έθιμο αυτό των θρασμένων καρπών και σπόρων αποτελεί συνέχεια της πανσπεμίας, που πρόσφεραν οι άρχαιοι "Ελληνες στη Δημητριακή των άλλων θεούς που προστάτευαν τη γονιμότητα της γης. Πρόσφεραν επίσης και στις ψυχές των νεκρών και στον φυγοπομπό Διδύμο, κάτι ανάλογο με τα δικά μας κόλλυβα...

Το Νοέμβρη γιορτάζονται και άλλοι "Άγιοι της λαϊκής λατρείας, όπως οι Ταξιδάρχεις (8 Νοεμβρίου), ο "Άγιος Μηνάς (στις 11), ο "Άγιος Φίλιππος (14) κι' ο "Άγιος Αντρέας, στις 30.

Ο "Άγιος Μηνάς (από παρετυμολογία) μνησεί και φανερώσει (όπως κι' ο "Άγιος Φανούριος) τα κρυμμένα αντικείμενα και αγαθά. Οι κτηνοτρόφοι μας τον έχουν προστάτη τους και τον επικαλούνται για την άνεση των γαϊμένων γιδιοπροβάτων, αλλά και για την προφύλαξη τους από το λύκο. Την ημέρα μάλιστα αυτή παίνουν μια μεγάλη βελόνα με κλωστή και περνούν γοντροβελονιές σ' ένα κομμάτι σκουτί λέγοντας:

— Ράβω! Ράβω!
— Τι ράβεις; απαντά ο άλλος.
— Ράβω το στόμα του λύκου!
"Έτσι πιστεύουν πως δένεται το στόμα του λύκου!

Ο "Άγιος Φίλιππος είναι εορτάσιμη ελασραγορτή, αλλά ταυτόχρονα και η μέρα αποκορύφω. "Απ' τη μέρα αυτή (14 Νοεμβρίου) αρχίζει η Σαρακοστή των Χριστουγέννων.

Τέλος ο "Άγιος Ανδρέας (6 πολιούχος των Πατρών) αποτελεί το τέλος αυτού του μήνα, που τον διαδέχεται ο Δεκέμβρης, ο όποιος σιματάει, είπαμε το έσσημα των ημερών κι' αρχίζει ο ήλιος, στις 22, κατά το συνηθισμένο.

Εχει τα κόρα του, τις πάχνες κι' παγωνιές ο Νοέμβρης. Συναρμολογούνται τώρα όλοι στο χωριό — οι ενοικιαστές δουλειές σούλασαν όπως είπαμε — όσους απ' την καινούργια διασπορά τους σε κάμπους, σε όρη, σε άκροναίους. Κι' έχουν υποσέψει τον λάκκο χειμώνα για να τα λένε οι κά τους.

Ο καφετζής στο μεσοχώρι — που δική είναι κι' αυτή η επαγγελματική ζωή — έχει υπομυπουναίσει τη δουλειά να σηματοποιούν ένα ήλιο οι παστοί, οι πρωτόγεροι, ή γενοστάτες χωριοί. Κι' ενώ θ' απολαμβάνουν εγγώριο ταί τους με το βουνό που άρωμα ή θα παίζουν τις γάντες του κομπολογιού τους, θ' άγναντούν από τα τζάμια το γορό των νεύρων και τις στάλες της βροχής. Στους πάγκους και τα τραπέζια άλλες πάσεις θα βουν άψιμαίτες στο σπατάλο το βελούδο ή στο χαρτοπόλεμο της πάσης του τριόμφου, του σκαμπιού, της βόσας, της πάσρας και της μικτής τοίνας με τις διδυμες βόλες της βόρας της καλ' — και του δέκα καλ'.

Κάτω στ' άμπελογώρια και τα μαμαδιά οι μεγάλες σπονδές στο βουνό με τις καινούργιες μουσικές. Το τζαζ νέκταρ της λογιμαίας θα βροσάει τη ψυχή του δουλετή της γης, του πάνου, του φαρά. Θα γλυκάνει τον ελπιόμένο μόθο τους. Στο ίδιο παρτί θα ξεχαστούν βασάνες και πίκρες, επιτότητες και συμφορές, που ώρθωσαν στη διάδα της ζωής:

Σηλάβοι κι' απόληροι του καμπί (ραγιάδες), έλατε να γίνουμε, όλοι μαζί, σουλτάνοι απόψε και μαχαρράμ (δες με μιά κανάτα κόκκινο κρασί. (Μαχαρράμ)

"Έχει όμως ο Νοέμβρης και τις μαλακές ημέρες της καλοσύνης. Τότε ο χωρικός μας, οργανωμένος σε σωματεία προσωπικής εργασίας, απ' τις κοινοτικές τους λογόντες, θ' άρπάξουν με την κατασκευή έγγειομεταβλητικών κοινοφελών έργων. Θα σπουσουν με καλντερίμια κι' άμμογέλια τους δρόμους του χωριού, να μην τους ασκατεύουν οι λάσπες και τα νερά. θ' άνοιξουν τα γαντάκια για την άμνηνση των νερών, θα σπιδάζουν την τσάρα, που τους γράζε ο μηχανικός, το ύδραγωγείο. Θα βοηθήσουν το σκαλό για την ίδρυση του σχολικού κτιρίου. θ' άνοιξουν τους λάκκους και θα συνθέσουν τα δένδρα για το δασικό και τις δονδροστοιγίες του χωριού, που σπάνια με τις έδρηγες του δασικού, να γ' απογύηση και το δικό τους χωριό που προσένο πνεύματά του, άδικα και το μεγάλο κοινοτικό έδαφος σιγά - σιγά θα δαα χωριά το στερούνται. "Όσο ακριβώς τους εξήγησε ο δασικός, ο δασκαλος κι' ο παπάς απ' την Ώραία Ελληνική έκκλησία.

"Ένας άλλινος συναγεωρός, με ένοστασία, γίνεται το μήνα αυτόν — σπάζει, σγαλίζει, πρόσκυποι, φιλοδοξεί, σιματάει, όθιμοι, κοινοτικές ή ένοστασίες τις δασικές μας ύπηρεσίες — για το δασικό μας πάσινο, που είναι και το σύμβολο της έλ π ι δ α σ, η μιά καλύτερη δασική και άγροτική έλληνική αύριο...

"Έτσι ο παρεξηγμένος Νοέμβρης δεν είναι καθόλου γαϊμένος, αλλά έσς πολύ ευσεγτικός, ώφέλιμος και καρπένος μήνας.

ΣΕΡ. ΤΕΙΤΑΣ

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ
Οι φίλοι μας, τα ζώα

Όταν θέλουμε να χαρακτηρίσουμε, στην κρισιολογία, έναν άποσβεστο και άεστο άνθρωπο τόν λέμε "ζώον". Κι' αυτό, γιατί πιστεύουμε, οι περισσότεροι, τουλάχιστον, πως τα κτήνη είναι άδεια στις κινήσεις τους και άκίνητα για μιά ντελικάτη και χαριτωμένη έκδηλωση. Νομίζουμε πως η αντίστα είναι το άποκλειστικό προνόμιο του ανθρώπου και πως τα ζώα προσορίζονται μόνο για τις βαρετές και χρονοκοιμένες δουλειές.

Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Ο άνθρωπος, βέβαια, που άπαιτείται στη νομοσύνη, δεν συγκρίνεται με κανένα άλλο πλάσμα της Δημιουργίας στον πνευματικό τομέα. Είναι κριτικός του πλανήτη μας και των γενικών άκρίβειών αυτού άπετέλεσε την άποψη να γίνη η πρώτη φιλοσοφική παρατήρηση ότι το πνεύμα άπερεί της βίης. Το μυαλό είναι το δυνατότερο όπλο άμύνης και έπιθέσεως και κομμάτι μυική ισχύς δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί του. "Έτσι, ο άνθρωπος, έπεται γρήγορα, στη θέλησή του, τα πάντα επί της γης και πάρε, δικαιοδικά, τη θέση που έχει στον κόσμο. Άλλο όμως η δεξιότητα άντις μόνο στις ανθρώπινες δυνατότητες.

Ο άναφέρουμε μερικά πόχειρα παραδείγματα: Άκούη και σήμερα, καμιά μηχανή δεν κατάφερε να ατιάξει κλωστή λεπτότερη από τόν ιστό της άράνης και κανένα ραντάο δεν έφτασε στην τελειότητα λειτουργίας του συστήματος "τιρωλής πτήσεως" που έχει εξασφαλίσει, από γεννησιμότης της, η νυγτερίδα. Κανένας άλλος στον κόσμο δεν πέτυχε και δεν θα πέτυχε ποτέ το ορχόο του ψύλλου, που πραγματοποιεί σάλτους άπίθανους για την ανθρώπινη δυνατότητα. Με την ήρση των αναλογιών, ως προς τις σωματικές διαστάσεις, ο άνθρωπος θα έφερε να πηδά 160 μέτρα για να συναγωνισθώ κάπως τόν ψύλλο...

Όστόσο, το θέμα μας δεν είναι άκριβες αυτά. Γιατί, αν συνεχίζαμε έτσι, δεν θα μάς άπαρκοσαν οι σελίδες της "Ελπίδας". Άπειρες είναι οι σωματικές περιπτώσεις που θα μπορούσαμε ν' άναφέρουμε και πάντα ο άνθρωπος θα έβγαλε ζημιωμένος στην άναμέτρησή του, με τόν Ξάδελφό του, το ζώο.

Το θέμα μας, λοιπόν, είναι άλλο. Να μιλήσουμε για μερικά βασικά πράγματα, που συνθέτουν τη γενική εικόνα που λέγεται "Κόσμος των ζώων".

Στο γενικό αυτόν όρο, περιλαμβάνονται, τα θηρία (άγρια ζώα), τα ζώα (κατοικίδια), τα πτηνά, τα έντομα, τα έρποντα, τα ψάρια και τα μικρόβια. Όλα αυτά τα πλάσματα του Θεού, οι άνθρωποι τα χαρακτηρίζουμε, έγνωστικώτατα, ως ά ν ό η τ α, ως στερομένα δηλαδή νομοσύνης, ενώ, έπιστημονικά δεν έχει άποδείξη κάτι τέτοιο. Όποτε είναι αλήθεια ότι τα ζώα δεν έχουν "επιστημονικότητα" και είναι όλα βίαια, στη ράστα τους. "Αν ήταν έτσι, στους έρωτές τους, τα θηρία δεν θα είχαν προτιμήσεις για ό,τι σ' άν ε ν ο υ σ άρεσκον. Δεν θα άπέκριναν τους μόν για να δειχθούν τους δέ. Φαίνεται όμως πως μερικά αισθητήρια όργανά τους ή δεν λειτουργούν πλήρως, ή λειτουργούν κατά περίεργο τρόπο. Συγκεκριμένα, διαπιστώνει πως τ' άλογα έλέφαντ ή άντικείμενα έν μ ε γ ε - θύνει και μάλιστα στο τετραπλάσιο απ' το κανονικό. Τόν συννημένο άνθρωπο τόν άντικρινω, ως γίγαντα, τα 6-7 μέτρα και, ίσως, αυτός που είναι και ο λόγος που άπετάχτη στη θέλησή μας.

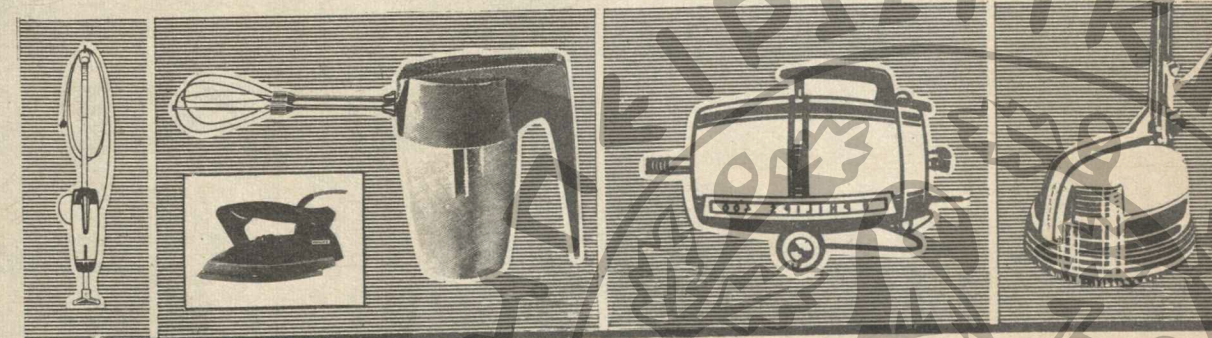
Τα περισσότερα ζώα διαθέτουν καταληκτική όσρηση, όπως οι σκύλοι, τα γαϊδονόκια και οι μέλισσες. "Ενας καλός τσοπανόσκυλος μπορεί να άμυνιστ και σε άπόσταση 3 χιλιομέτρων! Τα μυοθήκια συννηνούντα μεταξύ τους... δια το άσσημάτου. Οι κεραιές τους είναι πομποί και δέκτα

Ή κριση θέλει άνεση..

Ή κριση οικονομία!

πού ή **ΦΙΛΙΠΣ** τους προσφέρει στην καινούργια σειρά των οικιακών συσκευών της

• ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΚΟΥΤΠΑ ΗΑ 2706 • ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΙΔΕΡΟ ΗΑ 2754 • MIXER ΗΜ 3000
• ΗΛ. ΣΚΟΥΤΠΑ ΗΑ 2704 • ΗΛ. ΠΑΡΚΕΤΕΖΑ ΗΑ 2710

ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΦΙΛΙΠΣ Το όνειρο κάθε νοικοκυράς!

και ή κουνέντα, ανάμεσά τους, γίνονται με... έρσιανά κινήματα.

Τα φλεργα και δεικνύονται αυτά έντομα τούν σε ώργανωμένες κοινωνίες και με καταληκτική τάξη. "Έχουν άρχηγούς, άπαρχηγούς, έργοδηγούς και άποθηκαριούς. Τα έρβια που συλλέγουν ή εράγτες έξω, στο ύπαιθρο, δεν τα πετούν, όπως τύχη, μέσα στις φωλιές τους, αλλά τα έναποθηκεύουν, με έληκτική τάξη, σε διάφορα τμήματα της κατοικίας τους και πάντοτε σύμφωνα με τις οδηγίες και τις διαταγές του άποθηκαριού. Κάθε βράδυ, μετά τη δουλειά, γίνεται προσκλητήριο, καταμετρούνται οι άπώλειες και νά ανακαταμένονται — επί των νέων άνοητων — σε άπόσταση 3 χιλιομέτρων! Τα μυοθήκια συννηνούντα μεταξύ τους... δια το άσσημάτου. Οι κεραιές τους είναι πομποί και δέκτα

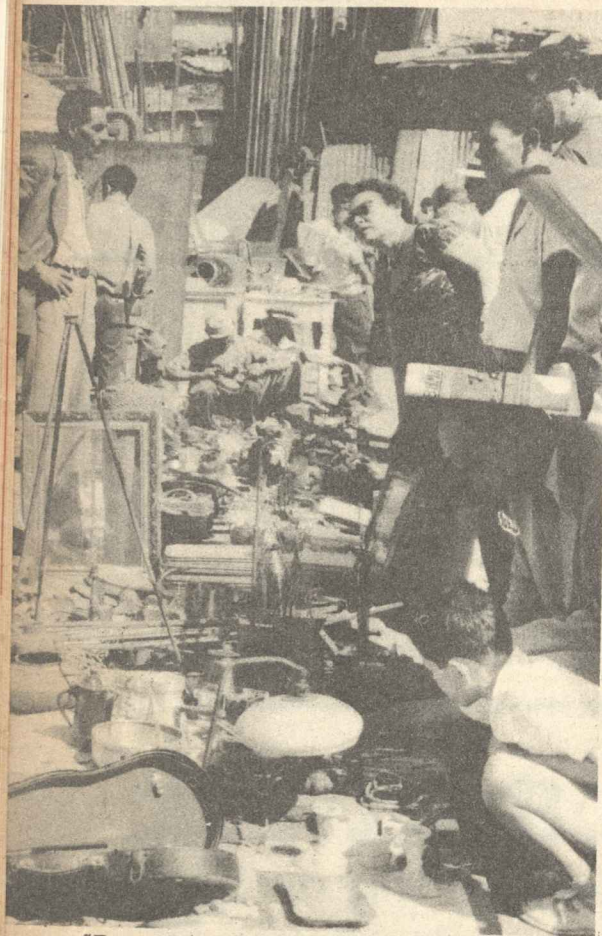
βαια, να επεκαθομμε σε περισσότερες λεπτομέρειες, ούτε και μπορούμε να μιλήσουμε και για τη θαυμαστή όργανωση των που έχουν άλλα ζώα, όπως οι κάστορες, οι μέλισσες, τα πουλιά "εάμπατος" κ.ά. "Όστόσο, είμαστε ύποθετοί, ν' άναφέρουμε κάτι: Οι θραυχίμοι, που πιστεύουν, θεμελιωδώς, στη μετεμνήχωση, είναι πεπεισμένοι πως σε κάθε ζώγανό όργανισμό είναι άναπαμένη ή ψυχή ενός προγόνου τους. Για το λόγο αυτό δεν σκοτώνουν ποτέ ούτε ζώα, ούτε έντομα. Και οι παλιοί μαχαρράδες, που δεν εξόντωναν άκούη και τους κορένουν, για να τα καταφέρουν να κοιμηθούν, χωρίς βάσανα, δάσανε τους σκλάβους τους να ξεπλώσουν πρώτοι αήτοι στα κρεβάτια (των κυριών τους) ώστε, να χορτάσουν, τα ζώα, από το αίμα των δούλων και ν' άρψουν.

Έτσι, ήχο τόν άφέντη να παροδοθή άνεσολήπος στη θάλαση του Μοσέως...

Τα μεγαλύτερα, σε όγκο, θηρία, ή ζώα, δεν είναι και τα άγριότερα. "Ο έλεφας τρέφεται με χορτάρι και δεν έχει δοκιμάσει ποτέ τον χρέας. Δεν κινηγά τόν άνθρωπο και εξημερώνει πολύ εύκολα. Άντίθετα, οι μικροσκοπικές ύανες, δεν μπορούν να συμβιβασθούν με κανένα κολάσιο όταν είναι... νησιώτισμο.

Μέσα στις λίγες αυτές γραμμές, δεν είναι δυνατόν να γραφούν περισσότερα πράγματα. Προέλεινα άσφαλώς πολλά. "Όμως, ή πρόθεσή μου ήταν μία: Να σημειώσω πως τα ζώα είναι άκακοι σύντροφοι τού ανθρώπου, πολύτιμοι και άνεύχιστατοι...

ΝΙΚΟΣ ΒΤΖΑΝΤΙΝΟΣ

Ένα άπίστευτο ανάκατωμα από τα πιο άπιστα σε μορφή πράγματα, συγκεντρωμένα την Κυριακή το πρωί, στο Γιουσούρι. Όλοι πουλουν και αγοράζουν μέσα σε μιάν αδιάκοπη βουή.

Τα παλιά, μπρούτζινα αντικείμενα, που ήταν άλλοτε το καμάρι κι' ο μπελός κάθε νοικοκυράς είναι σήμερα στοιβαγμένα έξω από ένα κατάστημα με «Έργα Τέχνης» όπως πληροφορεί ή ταμπέλα του.

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ ΣΤΟ ΓΙΟΥΣΟΥΡΙ...

Το περίεργο παζάρι της οδού Ήφαιστου, που είναι μιὰ έκθεσις τών πιο έτερόκλητων αντικειμένων

Πολύτιμες πορσελάνες και άκριθα κρύσταλλα, που στόλιζαν άλλοτε, πούδς ξέρει ποιά άρχοντόσσιτα, στα ράφια του παλαιοπωλείου προξενούν μιάν άβέλητη κρυφή θλίψη στον έπισκεπτή.

Ό νυσταλέος φωτισμός του παλαιοπωλείου, τó μουντά χρώματα των αντικειμένων και ή μυρουδιά της ύγρασίας και της σκόνης δημιουργούν μιάν ύποβλητική άτμόσφαιρα στα υπόγεια αυτά.

Γνώρισα κάποτε ένα έρωτευμένο αγόρι, που πήγαινε κάθε Κυριακή στο Γιουσούρι για να διαλέξει γαλάζιες χάντρες. "Ήθελε να φτιάξει μ' αυτές ένα θραχιόλι για την αγαπημένη του. Οι γαλάζιες αυτές χάντρες ήταν από «ματόχαντρο», τό πολύχρωμο γιορντάνι που κρεμούν οι γύφτοι στο λαιμό του άλλου για να μην τό πιάνη τό μάτι. Τό θραχιόλι που της έφτιαξε ο νεαρός ήταν πάρα πολύ χαριτωμένο και τελείως πρωτότυπο, τόσο, που ζήλεψα και κατέβηκα κι' εγώ στο Γιουσούρι, για να δω αυτό τό μαγικό μέρος που μπορεί κανείς ν' αγοράσει κάθε είδους αντικείμενο που θά φαντασθώ.

Ήταν ή πρώτη φορά που πήγαινα σ' αυτό τό πανηγύρι. Είναι ζωηρές οι συγκινή-

σεις από τις άλλεπάλληλες έντυπώσεις που αλλάζουνε καθώς περπατά κανείς ανάμεσα στο πυκνό και πολύβουο πλήθος. Είναι σαν να βρίσκεστε άνεθασμένοι σ' αλογάκια του πανηγυριού, στριφογυρίζοντας άτέλειωτες ώρες.

Όμως, αξίζει, να γνωρίσει κανείς τό Γιουσούρι και αν δεν έχετε πάει ποτέ, θιαστήτε!... Τό γραφικό αυτό παζάρι γίνεται σ' όλο τό μήκος της οδού Ήφαιστου, ένα στενό δρομάκι δίπλα στο σταθμό του Ήλεκτρικού στο Μοναστηράκι, που φτάνει ως την πλατεία Δημοπρατηρίου. Τό παζάρι αυτό θά τό χαρήτε σ' όλη του τη λάμψη και τη ζωντάνια τις Κυριακές, τó πρωϊνά. Λένε, πως τ' όνομά του τό πήρε από έναν Έθραϊό που τον έλεγαν Ίεσουρον κι' είχε τό μαγαζί

του στην άρχή της οδού Ήφαιστου. «Πάμε στον Γιεσουρούμ!» έλεγε τότε ο κορμάκης, ώσπου καταλήξαμε να τό λέμε σήμερα: «Πάμε στο Γιουσούρι!» Ή έπίσημη όνομασία του είναι «Δημοπρατήριον», άλλ' άνομεσα σ' αυτό τό πλήθος των άπλοϊκών ανθρώπων, που στρώνουν τις Κυριακές τ' αγαθά τους στο πεζοδρόμιο δεν γίνεται σ' άλλα ποτέ λόγος για κανένα θαρρόνδουπο Δημοπρατήριον. Έξ' άλλου ή λέξη «γιουσούρι» ταιριάζει τόσο δημορφα σ' αυτό τό γραφικό σύρε κι' έλα, σ' αυτό τό μπέρδεμα φωνών, σ' αυτή την άφελή άκαταστασία... —Γιά διαλέξτε, για διαλέξτε! ώρύεται κάποιος δίπλα σας, άμέσως μόλις μπήτε στην οδό Ήφαιστου.

Γυρνάτε να διαλέξετε και θλέπετε να αίσ-

ρονται άπειλητικά πάνω από τό κεφάλι σας χιλιοσταλακόμενες στρατιωτικές χλαίνες, σακάκια και τεράστιες άρθύλες. Μιά θουή σας συνεπαίρνει και τό πλήθος σ' έσ παρασύρει πάρα πέρα.

Τό πλήθος αυτό που περιφέρεται στο Γιουσούρι τό αποτελούν καλλιεργημένοι άνθρωποι, που αναζητούν μιάν αντίκα στα παλαιοπωλεία, τά κανονικά δηλαδή μαγαζιά της οδού Ήφαιστου, και ο πολός κόσμος, που έρχεται εδώ να κάνει τη θόλτα του, να παζαρεύει και ν' αγοράσει ό,τι πρακτικό αντικείμενο του χρειάζεται. Γιατί, οι παλαιοπωλές που ώρύονται, «Έχουμε από τούτο, έχουμε από τ' άλλο!...» λένε την αλήθεια, και έχουν πραγματικά και από τούτο και από τ' άλλο... Δεν μπορείτε να σκεφθήτε να

ζητήσετε κάτι και να μην τό βρήτε εκεί. Μιά μουσειακή γραφομηχανή «Σμήθ» βρίσκει ανάμεσα σ' ένα «Καλημέρα σας» και σ' ένα πορτραίτο του Έλευθερίου Βενιζέλου. Πιο πέρα ένα κόκκινο γραμμόφωνο με την έπιγραφή «Πολούντε δύσκοι από 5 δρχ. και άνω» παίζει τό «Τσπανάκος ήμουνα». Κόσμος περιεργάζεται τους... «δύσκους». Έ-δώ βρίσκετε ό,τι τραγουδι έπιθυμείτε. Από τό «Αχ! Μαρούλα μου!» τσάμικο, τό «Μαύρη κοινωνία» ζειμπέκικο και τό «Νανίνα, Νι νέτα, Νινόν και Νανά...» θάλας έζιτσιαόν, ως τον «Έλθεις Πρίσλεϋ. Μέσα στον κόσμο, που πασπατεύει τους δίσκους, άκούει και φεύγει, στέκεται ένας χοντρός τύπος με την έπιγραφή, «Δίσκοι άπέναντι» πάνω στο πλή-κιό του. Πραγματικά άπέναντι ύπάρχει ένα

πράσινο γραμμόφωνο με την ίδια έπιγραφή «Πολούντε δύσκοι» που τραγουδά με τη θρανή φωνή του την «Καμένη την καθούρινα!».

— Έχω πράσαμα!... ούρλιαζει ένας μάγκας μ' ένα γαρόφαλο σ' αυτί και ξεκούμπωτο, ως τη μέση τό μαύρο πουκάμισό του. —Τό «πράμα» αυτό είναι άπλούστατα μισοσκουριασμένα χειρουργικά ψαλίδια όλων των τύπων. Κάποιος σεμνός νεαρούλης με γυαλιά και με μιό χοντρή «Ανατομία» παραμάσχαλα τον ρωτάει:

— Κόβουνε καλά; — Άν κόβουνε λέει!... Ξουράφι!... —Γιά ποιά δουλειά; Παρεμβαίνει άφηρημένα μιό στρουμπουλή κοπέλλα. —Και για μοδιότρες, μανά μου!... Γιά

Από καβουρντιστήρια και γουδιὰ ως σαμοβάρια και καντηλέρια στο παζάρι τῆς ὁδοῦ Ἡφαίστου.

Τὰ μισοσκουριασμένα καριοφίλια τοῦ Ἀγώνα, πού μαρτυροῦν παλιές δόξες, νοικιάζονται σήμερα στά θέατρα, ἐνῶ τὰ θυζαντινὰ εἰκονίσματα στά ράφια περιμένουν νά τὰ φωτίσει κάποιο εὐλαβικό καντήλι.

Γιορντάνια και πόρπες με λεπτοεργασμένες, θαρρείς ἀλυσίδες, κωνσταντινῶτα και σταυρούς, πού στόλιζαν κάποτε λυγρές νυφούλες, περιμένουν με ὑπομονή σήμερα τοὺς συλλέκτες και τοὺς φιλότεχνους.

ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἡ ψυχούλα σου! Ἀπ' ὅλα ξ-
χουμε.

Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ σ' αὐτὸ τὸ θαυ-
μάσιο παζάρι εἶναι φυσικὰ τὸ παζάρεμα.

- Πόσο τὸ πούλας;
- Τέσσερα ταληράκια...
- Μὲ τρία δὲν τὸ δίνεις;
- Τί λές, παλληκάρη! Γιά χασοῦρες εἶμα-
στε πρῶτ-πρῶτ;

Ὁ πελάτης δὲν δίνει ἀπάντησι κι' ἀπομα-
κρύνεται. Ὁ ἔμπορος τὸν παρακολουθεῖ γιὰ
λίγο μετὰ τὸ μάτι, κι' ὕστερα τρέχει ξωπίσω
τοῦ φωνάζοντας:

— Ἀγόρι, ἀγόρι! Ἄντε τρία ταληράκια,
νά σ' ἔχω πελάτη...

Τις ἰδies σκηνές, χωρὶς παραλλαγές τις
θλέπει κανεὶς παντοῦ γύρω.

Στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἡφαίστου θρίσκειται
ἡ πλατεία τοῦ Δημοπρατηρίου. Ἐδῶ, τὸ ἀ-
νακάτωμα τῶν ἀνθρώπων και τῶν πιδ ἑτε-
ρόκλητων ἀντικειμένων φθάνει στὰ ὅρια τοῦ
ἀπίθανου. Βλέπετε μιὰ ἐπιγραφή «Ψησταριές
και Ντονέρ-Κατασκευαὶ κι' Ἐπισκευαὶ!»
και δὲν μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τί σέσι
μπορεῖ νὰ ἔχουν τὸ ἕνα μετὰ ὁ ἄλλο. Σωστὴ
«αὐλὴ τῶν θαυμάτων».

Ἕνας γέρος, κάθεται σ' ἕνα σκαμνί, κά-
τω ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ ὀμπρέλα κι' ἀνάμεσα σ'
ἕνα πλῆθος ἀπὸ σύριγγες ἐνέσεων, γκαζιέ-
ρες, καλύμματα λεκάνης ἀποχωρητηρίου,
πινέλα, ἀδεῖα μπουκάλια, λάστιχα ποδηλά-
των, μπρίκια, πετρογκάζ και ἀχιθάδες και
κρατεῖ ἕνα ἄσπρο... πτυελοδοχεῖο στὰ πόδια
ὅπου θάζει τις εἰσπράξεις του! Ἕνας νεα-
ρὸς με καουμπόικο καπέλο, τραγουδᾷ δι-
πλα στὶς ἀπερίγραπτες γραβάτες του:

— Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μέγα Ἀλέξανδρου
γιὰ πρώτη φορὰ γραβάτες με πέντε δρα-
χμὲς κατασχεμμένες ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τε-
λωνεῖα τῆς Ἑλλάδος: Ἀθηνῶν, Πειραιῶς,
Καρπενησιῦ, Δημητσάνας!...

Μπροστὰ ἀπὸ τὰ θαμπωμένα μάτια τοῦ
ἐπισκέπτη παρελαύνουν ὁμάδες ἀπὸ τουρί-
στες πού εἶναι κόκκινοι σάν ἀστακοὶ με
σόρτες καὶ γενειάδες, φορτωμένοι θυζαντινὲς
εἰκόνες θυμιατήρια, καντηλάκια, γουδιὰ και
καβουρντιστήρια... Πιδ πέρα δυὸ κομψὲς δε-
σποινίδες ψαχουλεύουν τ' ἀσημένει και τις
χάντρες πάνω στὸ πάγκο ἐνός... κοσμημα-
τοπώλη.

Μιὰ κομψὴ κυρία ψάχνει προσεκτικὰ μέ-
σα στὸ σωρὸ τῶν ἀτίμνων πολλὲς φορές

ἀντικειμένον, γιὰ νὰ θρῇ μιὰ παλιά λαμπ-
ρὴ ἰδιότροπο τασάκι περασμένης ἐποχῆς
πού θὰ στολίσῃ μιὰ γωνιά τοῦ μοντέρνου
θιγκ-ρούμ της.

Ἕνας νεαρὸς δοκιμάζει ἕνα πολυέγχυ-
μαμερικάνικο πουλδερ και φαίνεται ἐνθου-
σιασμένος μετὰ τὸ εὐρημά του!

ΕΝΑΣ ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΘΛΙΜΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

— Ὅλα στὸ βάθος! Ὅλα στὸ βάθος!...
Γιὰ περάστε κάτω!... Ξεφώνησε ἕνας πα-
ρικός πού εἶναι κράτης μπροστὰ στὴν πό-
ρτα ἐνός ὑπογείου. Ὑπακούοντας στὶς πα-
τρύσεις του κατεβαίνει τις σκάλες γιὰ νὰ
θρεθῇτε σ' ἕνα παλαιοπωλεῖο μερικὰ μέτρα
κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ δρόμου.

Ἕνας ποικιλόμορφος, νεκρὸς και θλιμμέ-
νος κόσμος μᾶς ὑποδέχεται. Ὅλα ἐδῶ μέσα
εἶναι ἀχνὰ και θαμπά. Ὁ νωσταλὸς φω-
τὸς τοῦ ὑπογείου, τὰ μουντὰ χρώματα τῶν
ἀντικειμένων και ἡ ἀρρωστημένη μυστα-
πὸν ἀναδίνεται σάν καπνός, δλα μαζί θολοῦ-
ναι τὰ μάτια και κάνουν τὸ κεφάλι νὰ θε-
ραίνῃ ζαλισμένο.

Θ' ἀπλώσετε γύρω τὸ βλέμμα σας, θὲ

χαϊδέψετε αὐτὰ τὰ γηρασμένα και ἀκατά-
στατα στοιβαγμένα ἀντικείμενα και θὰ νοιῶ-
σετε τὴ θλίψι νὰ σᾶς κυριεύῃ. Ἄλλοτε, κά-
θε ἕνα ἀπ' αὐτὰ ἦταν θαλμένο με προσοχὴ
σὲ κάποιο σπῆτι και φυλαγόταν με στοργὴ
και ἀγάπη. Τώρα θρίσκονται ἀδιάφορα και
χωρὶς φροντίδα ριγμένα τὸ ἕνα πάνω στὸ
ἄλλο στὸ βάθος αὐτοῦ τοῦ σκοτεινοῦ ὑπο-
γείου.

Σὲ μιὰ γωνιά κοίτονται σκονισμένα νη-
σιώτικα σεντούκια και κασέλες ὅπου κάποτε
δμορφες ἀρχοντοπούλες φύλαγαν τὰ κεν-
τητὰ προικιά τους. Πιδ πέρα μισοσκουρια-
σμένα-καριοφίλια και πάλες, πού στὸ χρό-
νια τοῦ Ἀγώνα ἀστράψαν και θρόνησαν,
μαρτυροῦν παλιὲς δόξες. Τώρα ὁ παλαιοπώ-
λης τὰ νοικιάζει σὲ ἡθοποιούς πού τὰ χρη-
σιμοποιοῦν ὅταν γυρίζεται καμμιὰ ἱστορι-
κοῦ περιεχομένου ταινία... Δίπλα σ' αὐτὸ, ἡ
μιά πάνω στὴν ἄλλη οἱ ἀπείριτες θυζαντινὲς
εἰκόνες... Κανένα εὐλαβικό καντήλι δὲν τρε-
μοσβήνει πιά μπροστὰ τους.

Ἕνα ἀγαλματάκι πραγματικὸ «μισοκοῦ»
ἕνα φινό ροκοκὸ σύμπλεγμα δυὸ παιδιῶν,
θρίσκονται στὸ ἴδιο ράφι δίπλα σὲ ἐπαργυ-
ρα, χαριτωμένα κηροπήγια, και κοντὰ σὲ
ὠραϊότατα ρωσικὰ σαμοβάρια. Ἀπὸ τὴν ὁ-

ροφὴ κρέμονται καντηλές θενετσιάνικες και
μιὰ ὀλόκληρη συλλογὴ ἀπὸ θαυμασιὰς λαμ-
πες ὀπελίνα, κι' ἄλλες μικρὲς χαριτωμένες
μπρούτζινες, παραμορφωμένοι νησιώτικοι
πολυέλαιοι, ἀρχοντικές, ἀσημένιες, μακεδο-
νίτικες πόρπες και θαυμασιὰ γιορντάνια, πού
στόλιζαν κάποτε λυγρὲς νυφούλες...

Ὑπάρχουν κάμποσα τέτοια καταπληκτικὰ
παλαιοπωλεῖα στὴν ὁδὸν Ἡφαίστου, ὅπου ὁ
συλλέκτης παλαιῶν ἀντικειμένων θὰ θρῇ σὲ
φτηνές, φτηνότερες τιμές, θησαυροὺς ὀλο-
κληρους, πού κρύβουν ξεχασμένες ἱστορίες
και δράματα.

Ἀποχαιρετᾶτε τὴ μαγεμένη και θλιμμένη
γοητεία τοῦ παλαιοπωλείου και προχωρεῖτε
πρὸς τὸ Μοναστηράκι. Λίγο πρὶν φτάσετε
στὴν πλατεία θὰ δῆτε ἀριστερὰ μιὰν ἐπιγρα-
φὴ «Βιβλιοπωλεῖον τὸ Φιλικό». Διασχίζετε

ἕνα στενὸ διάδρομο πού σᾶς δὴνει σὲ μιὰν
αὐλὴ κι' ἐκεῖ θρίσκειστε μπροστὰ σὲ σωροὺς
ἀπὸ βιβλία. Ὀλόκληρες βιβλιοθήκες, πού
πουλήθηκαν ἀπὸ ἀνάγκη, ἡ ἰσως γιὰτὶ κά-
ποιοι κληρονόμοι τις θεωροῦσαν περισσὸ ὀ-
ρεο... Ὅ,τι βιβλίο θέλετε τὸ θρίσκετε ἐκεῖ.

Οἱ ἰδιοκτῆτες τοῦ βιβλιοπωλείου, ἕνα συμ-
παθητικὸ καλλιτεχνικὸ ζευγάρι-ἐκείνη μα-
θήτρια τοῦ Κουν κι' ἐκεῖνος ἡδὴ ἡθοποιός—

Στὴν πλατεία τοῦ Δημοπρατη-
ριου, τὸ ἀνακάτωμα εἶναι ἀκό-
μα πιδ ἀπίθανο. Μέσα στὸ χάος
τῶν ἑτερόκλητων ἀντικειμένων,
ὁ κόσμος ψάχνει, διαλέγει,
θρίσκει, ἀγοράζει και... κά-
νει μιὰ χαρὰ τὴ δουλειὰ του.

Ἕνας γέρος, κάτω ἀπὸ μιὰν
ἀνοιχτὴ ὀμπρέλα, ἐκθέτει στὸ
δρόμο τὸ ἐμπορεύμα του. Σύριγ-
γες, γκαζιέρες, πινέλα, ἀδεῖα
μπουκάλια, λάστιχα ποδηλάτων,
μπρίκια, ἀχιθάδες και... τὸ
πρῶτο μοντέλο ραπτομηχανῆς...

ἔχουν κάνει τὸ βιβλιοπωλεῖο-αὐτὸ... φιλο-
λογικὸ πυρήνα, ὅπου μαζεῦονται και συλ-
λογοῦν γιὰ τὰ φλέγοντα θέματα νέοι ἄνθρωποι
με ἀνησυχίες. Ἡ πελάτεια τους κυμαίνεται
ἀπὸ τὸν πιτσιρικό πού ζητᾷ ὁδηγίες γιὰ
τὸ πῶς παίζεται τὸ ποδόσφαιρο, ὡς τὸν κα-
θηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου, πού ἀναζητεῖ μέ-
σα στὰ σκονισμένα βιβλία σπάνιες παλιὲς
ἐκδόσεις τῆς Λεϊψίας και τῆς Βενετίας.

Ὁρεο ὀλόκληρες μπορεῖ κανεὶς νὰ γυρί-
σῃ μέσα στὸν μαγικὸ κόσμο τοῦ Γιουσούρουμ,
πού φαίνεται πιά σάν παραμυθῆσιος. Συλλέ-
κτες, πού σκύθουν προσεκτικὰ πάνω ἀπὸ τὰ
σκονισμένα κομψοτεχνήματα, πρακτικοὶ ἀ-
γοραστὲς, πού ζητοῦν τὰ πιδ ἑτερόκλητα ἀν-
τικείμενα σὲ χαμηλὲς τιμές και πλῆθος ἀπὸ
χασομέρηδες, συνωστίζονται στὸ στενὸ δρό-
μο, δίνοντας τὴν εἰκόνα ἡμέρας πανηγυριοῦ
σὲ γραφικὸ χάρδι.

Ἐπειτα ἀπὸ τέσσερες ὥρες ἀσκήσης πε-
ριπλανήσεως, ὅταν θρέθηκα πιά μακριὰ ἀ-
πὸ τὸν γοητευτικὸ κόσμο τοῦ Γιουσούρουμ,
θυμήθηκα ἑσπινικά πῶς δὲν ἀγόρασα τις
γαλάζιες χάντρες γιὰ τὸ βραχιόλι... Καὶ
εἶδα τόσες ὠραίες γαλάζιες χάντρες...

Νατάσσα Ἀποστολοπούλου

ПОТРЕБ

27

ΟΝΕΙΡΑ ΓΛΥΚΑ...

Ο ΥΠΝΟΣ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ
ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ!

«Η ευτυχία αρχίζει μετά από έναν χορταστικό ύπνο!», είπε μια πολύ σοφή γυναίκα. Και πραγματικά, όταν κοιμηθεί κανείς καλά, βλέπει τον κόσμο με χαρούμενα μάτια. «Ό,τι είναι όμορφο, φαίνεται ακόμη πιο λαμπερό κι' ό,τι το θρόνισαν μας φαινότανε θορό και άλυτο είναι τώρα κάτι που θα τακτοποιηθεί στο πλ και φί...

Κι' όμως ένα σωρό άνθρωποι υποφέρουν από αγιάτρευτη άπννια. Χρόνια δόλκιμα καταπίνουν χάπια ύπνωτικά, αυξάνοντας τη δόσι, όσο περνά ο καιρός και παρ' όλ' αυτά ξημερώνονται χωρίς να κλείσουν μάτι, για να σηκωθούν το πρωί περιχχότερο κουρασμένοι, απ' όσο ήταν το προηγούμενο βράδυ.

Παρ' όλ' αυτά δεν είναι τόσο δύσκολο να γίνης κανείς... τεχνίτης του ύπνου, δηλαδή ένας άνθρωπος που κοιμάται εύκολα για να σηκωθεί το πρωί φρέσκος και κεφάτος. Ιδιαίτερα για μās τις γυναίκες ο ύπνος είναι πολύ σημαντικός, γιατί όλες ξέρουμε, πως ο καλός ύπνος όμορφαίνει.

Όταν αρχίζουμε την ημέρα όχι κουρασμένες, αλλά φρέσκες κι' ανάλαφρες, τότε νοιώθουμε δυο φορές πιο νέες και τρεις φορές φρέσκες κι' ανάλαφρες, τότε στην πραγματικότητα... «Ακόμη και ελαττώματα όμορφιάς μπορούμε να διορθώσουμε, όπως τους κύκλους κάτω απ' τα μάτια, τις ρυτίδες γύρω στο στόμα, τη νευρικήτητα και την κακοκεφιά, που είναι αλήθεια, πως ασχολιζόμαστε πάρα πολύ... Για να χορτάσουμε όμως τον ύπνο μας πρέπει να κοιμηθούμε καλά, πράγμα που δυστυχώς δεν είναι πολύ εύκολο. Έχει δηλαδή περισσότερη σημασία το πώς, το πόσο θα κοιμηθούμε. Κι' όχι μόνο αυτό. Για να νάναι ένας ύπνος πραγματικά ωφέλιμος κι' αποδοτικός στην ελη κατάστασι του οργανισμού μας, για να μās ξεκουράση και να μās ξαναδώση τις σωματικές και πνευματικές δυνάμεις πρέπει να είναι ήρεμος.

Ο πολύς ύπνος είναι εξ' Ισου ελαφρύς, όσο και ο ελάχιστος. Ο ύπνος είναι για πολλούς ένα καταφύγιο, οά να λέμε, θέλουν να ξεχάσουν ένα δράμα ή ν' αποφύγουν τις σκέψεις γύρω από ένα τυραννικό θέμα, και είναι γνωστό ότι σε πολλές περιπτώσεις επιμένει σ' αυτό ο γιατρός. Μά έμεις δεν θ' ασχοληθούμε με παθολογικές περιπτώσεις, γι' αυτό αν ανήκετε στην κατηγορία εκείνων που κοιμούνται περισσότερο από το ένα τρίτο του 24ώρου, καλό θα

είναι να εξετάσετε το γρηγορότερο μήπως κοιμάστε από φόβο. Ο κανονικός χρόνος αναπαύσεως σύμφωνα με τους ιατρικούς κανόνες είναι ανάλογα με τα παρακάτω πίνακα για όλες τις ηλικίες:

Άνδρες ενήλικοι	7 ώρες κάθε μέρα
Γυναίκες ενήλικες	8 » »
Νέοι	9 » »
Παιδιά, ανάλογως ηλικίας	10 » και περισσότερη

ΤΑ ΥΠΝΑΚΙΑ!

Ο ύπνος με δόσεις είναι εξ' Ισου αποτελεσματικός. Είναι σχεδόν απαραίτητος για τον άνθρωπο της εποχής μας, που βρίσκεται δόλκιμα τη μέρα σε διαρκή κίνηση. Έχει, δηλαδή, εξαιρετά αποτελέσματα το ξάπλωμα σε μια πολυθρόνα με τα πόδια ψηλά, χωρίς σκέψεις γύρω από τα καθημερινά προβλήματα. Οι μūs χαλαρώνουν, η πίεσι του αίματος ελαττώνεται κι' ο ύπνος ακολουθεί! Αξίζει πολλά πράγματα. Ο καθένας μας μπορεί ν' απολαύση καθημερινός ύπνακια, ανάλογα με το ρυθμό της ζωής του. Έβδ που τα λείπει οι περισσότεροι συμπληρώνουν τις απαραίτητες ώρες αναπαύσεως μ' αυτόν τον τρόπο. Γι' αυτό κι' έσείς για να γίνετε τεχνίτης του ύπνου πρέπει να καθορίσετε τις ώρες αναπαύσεως με το ρυθμό της ζωής σας. Τότε μόνο ο ύπνος σας θα δουλέυη για την όμορφιά σας...

ΧΑΙΡΕΣΤΕ ΤΟΝ ΥΠΝΟ ΣΑΣ!

Όταν η ημέρα τελειώνει, να χαιρετήσετε που εσ' λίγο θα πέσετε στο μαλακό κρεβάτι σας! Να προετοιμάσετε δηλαδή ψυχικά για τον ύπνο. Πανεύνητες σκέψεις, όπως «Δεν μπορώ να κοιμηθώ!» ή «Πρέπει όπωσδήποτε να κοιμηθώ, γιατί διαφορετικά θα είμαι άρρωστη αύριο...», είναι το ίδιο άκαταληκτες για ν' αποκοιμηθήτε όσο και αν λέγατε: «Θα μείνω ξύπνια, θα μείνω ξύπνια...». Βέβαια, υπάρχουν μερικοί που λένε, πως υπάρχει καλύτερος τρόπος για ν' αποκοιμηθεί κανείς από τον τελευταίο. Αν το έχετε δοκιμάσει κι' έφερε αποτέλεσμα, πείε καλά... («Η Γυναίκα» όμως δεν αναλαμβάνει καν μίαν ευθύνη!..)

Μήν παραγεμίσετε το στομάχι σας το βράδυ. Μερικές φορές, έβδ, αν μπορεί κανείς ν' αποφύγη να πάρη το κύριο φαγητό του το βράδυ. Αν δεν μπορείτε να κάνετε διαφορετικά, τότε προσπαθήστε τουλάχιστον να τρώτε δυο-τρεις ώρες πριν πέσετε στο κρεβάτι. Ίσως φροντίστε να είναι ζεστό το πλ δια σας, γιατί ο ύπνος θα περιμένη να ζεσταθούν τα πόδια κάτω απ' την κουβέρτα, για να έρθη...

Άλλο σπουδαίο σημείο, που πρέπει να προσέξετε, είναι οι όροι του ύπνου σας. Αερίστε καλά το δωμάτιό σας, πριν πέσετε στο κρεβάτι και φροντίστε ώστε η θερμοκρασία του δωματίου να μην είναι κάτω από δώδεκα και πάνω από είκοσι βαθμούς. Το παράθυρο μην το κλείνετε ποτέ τελείως. Τυλίξτε μια χαλαράδα του πρέπει να είναι ανοιχτή, για ν' αναπνέετε καθαρό αέρα κατά τη διάρκεια της νύχτας. Προσέξτε ακόμη ν' αποφεύγετε στενά νυχτερίδια ή ζανές, που εμποδίζουν την αναπνοή και προκαλούν επιθέσεις.

ΕΞΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΑΡΓΟΥΝ Ν' ΑΠΟΚΟΙΜΗΘΟΥΝ

- Περίπατος, που δεν θα διαρκήση λιγότερο από δέκα λεπτά, ούτε περισσότερο από μισή ώρα, σ' ένα ήσυχο παρκάκι, πριν πέσετε στο κρεβάτι, βοηθάει πολύ τις νευρικές υπέρτασεις.
- Χλιαρό λουτρό: Ξαπλώθηκε δυο - τρία λεπτά τελείως ήρεμη στή μπανιέρα σας, που είναι γεμάτη χλιαρό νερό, με μια κρύα κομπρέσα στο μέτωπό. Μή ρίξετε πάνω σας κρύο νερό, αλλά σκουπιστήτε ελαφρά και τριέψτε κατ' ευθείαν στο κρεβάτι.
- Έλαφρες άσκησεις, που βοηθούν τους μūs να λυθούν, φέρνουν θαυμαστά

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

- αποτελέσματα. Ξαπλώθηκε στο κρεβάτι και σκεψόστε τα πόδια ψηλά ως το κεφάλι σας. Ίσως να κάνετε μερικές ρυθμικές επικυψείς κι' ανατάσεις.
- Μερικές γουλιές, από ένα γλυκό, αρωματωδες ποτό, που θα πιείτε ξαπλωμένη άνετα στην πολυθρόνα σας, βοηθάει τους μūs να χαλαρώσουν.
- Λίγο «παχνίδι»: Ασχολήθηκε για λίγη ώρα με κάτι που θα σας ευχαρίστηση, πριν πέσετε στο κρεβάτι. Η ευχάριστη αυτή ασχολία θα ξεκουράση το μυαλό σας από τα προβλήματα της ημέρας.
- Ήρεμη μουσική, ή το διάβασμα ενός κεφαλαίου από ένα ευχάριστο βιβλίο σας προετοιμάζουν για ένα γλυκό ύπνο.

ΚΡΕΒΑΤΙ, ΚΡΕΒΑΤΑΚΙ ΜΟΥ!

Και τώρα στο κρεβάτι: Βασική προϋπόθεσι για να δυθιστήτε σ' ένα γλυκό ύπνο είναι φυσικά το κρεβάτι σας. Δεν πρέπει να είναι ούτε πολύ στενό, ούτε πολύ κοντό, ώστε να μπορείτε να τεντώσετε και ν' απλώνετε άνετα μέσα σ' αυτό. Οι γιατροί λένε, πως ο καλύτερος ύπνος γίνεται πάνω σ' ένα μαλακό στρώμα μ' ένα πουνπουλένιο πάπλωμα σά πόδια, που μπορεί κανείς να το μετακινήση με μεγάλη ευκολία, όπως θέλει. Έτσι το κεφάλι παραμένει δροσερό, ενώ το κορμί είναι ζεστό. Το μαξιλάρι δεν πρέπει να είναι ούτε πολύ μαλακό, ούτε πολύ σκληρό και πρέπει προπάντων να γεμίζη το χώρο ανάμεσα σ' αυτό και στον ώμο. Στο στρώμα δεν πρέπει κανείς να βουλιάξη, γιατί έτσι το κορμί αντί να ξεκουράζεται, καμπουριάζει... Αν είδατε πολύ ευάισθητους θορύβους, ή αν μένετε στο κέντρο της πόλεως, καλό είναι να βουλώνετε τ' αυτιά σας με λίγο βαμβάκι πέφτοντας στο κρεβάτι.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ : ΣΒΗΣΤΕ ΤΟ ΦΩΣ!

Μόλις βρεθήτε στο κρεβάτι τεντωθήτε δυο - τρεις φορές με ήσυχον κι' ύστερα αφήστε τα μέλη σας τελείως ελεύθερα. Η συνεχής αλλαγή θέσεως, το αναδιπλωμα και ξεδιπλωμα προκαλούν κούρασι κι' άνευρισμό. Γι' αυτό σβήστε το φως κι' αφεθήτε τελείως ακίνητη. Αντισταθήτε στον πειρασμό της αλλαγής θέσεως και εδγηθήστε τη σκέψι σας σ' ένα ευχάριστο θέμα, όπως τις διακοπές σας, ή δινευρήστε κάτι που επιθυμείτε πολύ. Αναπνέετε βαθειά κι' ήσυχα και αφήστε στην άκρη τα προβλήματά σας. Δεν είναι τόσο σπουδαία, όσο σας φαίνονται εκείνη την ώρα, κι' όπωσδήποτε δεν μπορούν να λυθούν στο κρεβάτι. Ίσως αποφεύγετε να σκεφτόστε τη νύχτα και να βολάρετε πάνω - κάτω. Τακτοποιήστε όλες τις φυσικές ανάγκες σας πριν πάτε για ύπνο, γιατί το ξύπνημα και το σήκωμα απ' το κρεβάτι έννευρίζουν τον οργανισμό και διώχνουν τον ύπνο.

ΠΟΙΑ ΘΕΣΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ;

Ο ύπνος ανάσκελα ευνοεί το ροχαλητό και δεν ξεκουράζει τη ραχοκοκκαλιά, ενώ το ξάπλωμα στην άριστη πλευρά πλακώνει την καρδιά. Καλύτερα να ξαπλώνη κανείς δεξιά με τα πόδια και τα χέρια βολεμένα κατά τέτοιον τρόπο, ώστε κανένα να μη πιέζη τ' άλλο. Όπωσδήποτε, οι περισσότεροι άνθρωποι εξακολουθούν να κοιμούνται στή θέσι που συνήθιζαν από μωρά... «Αγκαλιά με το μαξιλάρι ή μπρούμυτα, διαγκώνοντας το σεντόνι!.. Μήν ανησυχήτε καθόλου γι' αυτό. Η θέσι που θα πάρετε έχει σημασία ως τη στιγμή που ν' αποκοιμηθήτε. Από και κι' ύστερα αλλάξετε ένα σωρό πόζες...

Αν παρ' όλες τις συστηματικές σας προσπάθειες και σύμφωνα με τις συμβουλές μας δεν καταφέρετε να καταπολεμήσετε την άπννια σας, τότε, πριν αρχίσετε τη διάφορα χάπια, επισκεφθήτε το γιατρό σας. Μόνο αυτός θα μπορεί να σας βοηθήση.

Ο γιατρός λοιπόν είναι η τελευταία έλπίδα. Και υπάρχουν γιατροί που τα καταφέρνουν να σας κάνουν ν' αποκοιμηόστε μ' ένα ποτήρι νερό... Μήν αμαλγμήτε λοιπόν καθόλου, γιατί όπως είπαμε και πιο πριν από τον καλό ύπνο εξαρτάται η καλή σας διάθεσι κι' η όμορφη σας!

Μ' ένα υποκάμισο STOFFELS κερδίζετε
τόν τίτλο της κομψότητας.

«Οξφορντ», «Φίνεφιλ» και ποπλίνες σε 6 ποιότητες (νήμα 80 έως 120) για την άφογη εμφάνισι σας.

Ζητήστε επίμονως στην ούγια τους το σήμα «ΠΑΡΑΚΙ». Σας εγγυόται ύφασματα MERCERISE SANFORIZED, με διπλοστριμμένα νήματα, επεξεργασμένα τέλεια στο μεγάλα έλβετικά εργοστάσια STOFFELS.

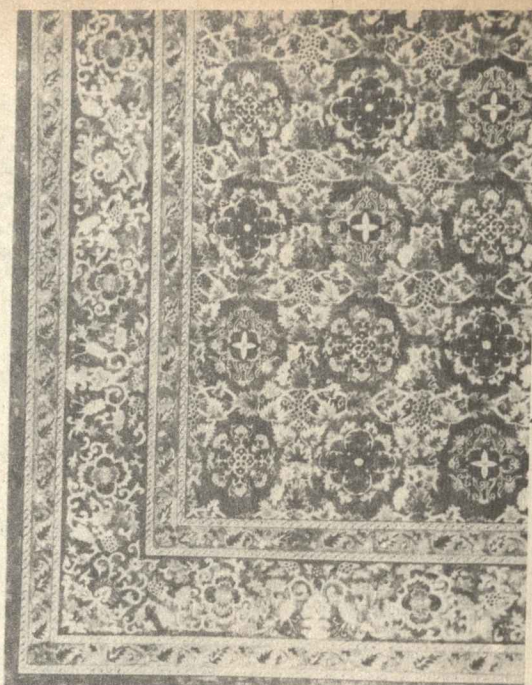
Με υποκάμισο STOFFELS πάντοτε αισθάνεσθε άνετα!

Πρώτοι
στά
ΠΑΙΔΙΚΑ
και
φθηνότεροι
Bébé Rose

ΑΘΗΝΑΙ — Πλατεία Κοπνικαρέας
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — Γεωργίου Α'

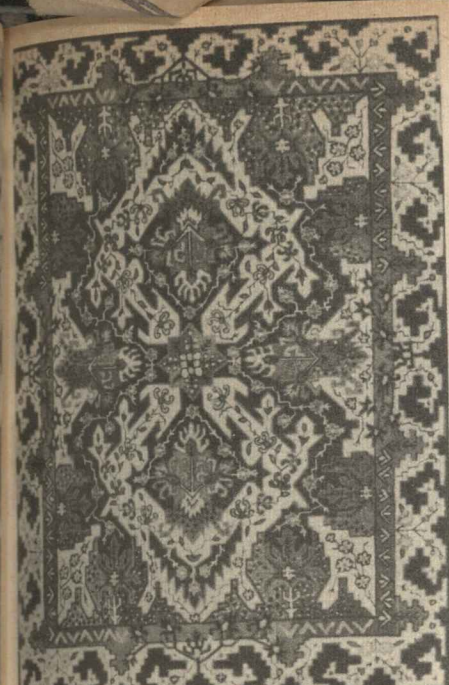
Σχέδιο Ρόδου για χειροποίητο χαλί.

Γωνιά από χειροποίητο χαλί με βυζαντινό σχέδιο

Περσικά μοτίβα σε κλασικό χαλί του γυαλιού

Σχέδιο Άμοργου με ωραίους χρωματισμούς.

Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΧΑΛΙΟΥ...

Τα χαλιά είναι πολυτέλεια; Ίσως, αλλά δίνουν στο σπίτι ζεστασιά, άνεσι και τη σφραγίδα της όμορφιάς

Ενα καλοουστριασμένο πάρκετο, που λάμπει σαν καθρέφτης, είναι πολύ όμορφο πράγμα. Αλλά ένα καλό χαλί, είναι... άλλο πράγμα. Όσο επιπλωμένο με γούστο κι' αν είναι ένα δωμάτιο, φαίνεται άδειο και ψυχρό χωρίς χαλί. Το χαλί μεταμορφώνει τα πάντα, ζεσταίνει την ατμόσφαιρα και κάνει εγκάρδιο το περιβάλλον.

Όλες οι οικοδέσποινες, όνειρεύονται ένα τέτοιο χαλί. Μέσα στα σχέδια των νέων ζευγαριών, το χαλί έχει πάντα τη θέση του, στο τέλος του καταλόγου, φυσικά. Είναι πολυτέλεια. Αλλά, αν όνειρεύεται κανείς έναν καναπέ, ένα τραπέζι, ένα ζευγάρι κουρτίνες, γιατί να μη λογαριάσει το ίδιο και για ένα χαλί που είναι απαραίτητο και στολίζει το σπίτι περισσότερο από τα έπιπλα;

ΖΕΣΤΑΣΙΑ, ΣΙΩΠΗ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ

Το χαλί δεν είναι μόνο αντικείμενο πολυτελείας. Είναι χρήσιμο. Φέρνει στο σπίτι τα τέσσερα μεγάλα στοιχεία της άνεσης, που όλοι εκτιμάμε ιδιαίτερα.

ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΟΨΙ: Μόλις ρίξουμε ένα χαλί πάνω στο παρκέτο, δίνει μια καινούργια όψη στο δωμάτιο, δημιουργεί ένα

σύνδεσμο ανάμεσα στα διάφορα αντικείμενα. Αλλά ιδίως δίνει την εντύπωση της άνεσης.

ΤΗ ΣΙΩΠΗ: Οι θόρυβοι απομονώνονται, το περιβάλλον γίνεται πιο γλυκό. Για να έμαστε πιο πρακτικοί: Πραγματικά, στο επίπεδο του θελούδου δημιουργείται ανάσχεση των κυμάτων του αέρα, πράγμα που σφίγγει τα ήχητικά κύματα.

ΤΗ ΖΕΣΤΑΣΙΑ: Το γυμνό πόδι, που κουμπιάει κάτω, δεν συναντά πια τη σκληρή ψυχρότητα του ξύλου, αλλά μια γλυκεία εστιασία, μαλακή και τρυφερή.

ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ: Τα χρώματα του χαλιού μεταμορφώνουν το δωμάτιο, επιδρώντας ευχάριστα στη διάθεση των νοίκιων.

Για την κρεβατοκάμαρα ένα μπλέ, ένα πράσινο ή ένα γκριζό χαλί φέρνουν μια νέα καταπραυντική. Στο λίκνιο - ρούμ, το κόκκινο, το πορτοκαλί, το χρώμα της σκορίας δίνουν κέρι και όρεξη. Μέσα σ' ένα γραφείο, το έμπριμε χαλί με τους διαφορετικούς τόνους συνθέτει μια ισορροπημένη αναλογία ζωηρών και σκούρων χρωμάτων.

Ασφαλώς υπάρχουν χαλιά πολύ ακριβά. Αλλά κατά βάθος όλοι οι μέτριοι προπολογισμοί των σπιτιών μπορούν ν' αντιμετωπίσουν την αγορά ενός χαλιού, γιατί μπορεί κανείς να διαλέξει μέσα σε αρκετά μεγάλη ποικιλία τιμών.

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΧΑΛΙΑ

Στο εμπόριο κυκλοφορούν δύο είδη χαλιών: Τα χειροποίητα και της μηχανής. Τα πρώτα είναι θέβαινα ακριβότερα, αλλά είναι πιο στερεά, πιο παχιά και γενικά έχουν καλύτερη εμφάνιση. Τα δεύτερα έχουν αρκετά ωραία σχέδια, είναι κι' αυτά μάλλινα, αλλά υπάρχουν διαφορές στην ποιότητά τους. Τα χαλιά της μηχανής θέλουν στεγνό καθαρισμό και είναι προτιμότερο να μη τα πλένουμε ή νοικοκυρά μόνη της.

Τα χειροποίητα χαλιά είναι μονόχρωμα για μοντέρνες επιπλώσεις σε διάφορα χρώματα ή με μια σκουρότερη μπτοντούρα γύρω - γύρω καθώς και πολύχρωμα σε σχέδια περσικά και ανατολίτικα. Στοιχίζουν από 700 ως 2.200 δραχμές το τετραγωνικό μέτρο, ανάλογα με την ποιότητά τους. Τα μοντέρνα μονόχρωμα ή σε γαλλικό στυλ με τρέντα αντάφylla που είναι κατάλληλα ιδίως για υπνοδωμάτια στοιχίζουν από 750-950 δραχμές το τετραγωνικό μέτρο. Υπάρχουν επίσης ωραία χειροποίητα χαλιά με ελληνικά

μοτίβα σε σχέδια βυζαντινής και ελληνικής λαϊκής τέχνης, πραγματικά ωραϊότατα.

(Τα στοιχεία αυτά είναι παρμένα από τον ταπητουργικό Όργανισμό, στην οδό Βουκουρεστίου 4).

Όσον αφορά τα μηχανοποίητα χαλιά, χαρακτηρίζονται σε δυο κατηγορίες, τα κλασικά και τα μοντέρνα. Τα πρώτα έχουν πολύπλοκα σχέδια και διάφορα χρώματα φωτεινά και σκούρα. Τα δεύτερα έχουν κινεζικά σχέδια ή γαλλικά με φωτεινό φόντο και λούλουδια ή είναι έντελώς σκέτα, όπως και τα χειροποίητα, για μοντέρνα στίτια.

Κι' ένας νεωτερισμός: Τα μοντέρνα χαλιά «Ακρίλιν», κατασκευασμένα από μια καινούργια, τεχνητή ύλη, δεν απορροφούν τους λεκέδες και γι' αυτό καθαρίζονται εύκολα. Υπάρχουν επίσης μοντέρνα μηχανοποίητα χαλιά με σχέδια λουλουδιών σε τρεις τόνους χρωμάτων.

Το «Φίτεν κάρπετ» ή «γουώλ-του-γουώλ», όπως λέγεται αγγλικά, δηλαδή «από τοίχο σε τοίχο», που πιάνει όλο το πάτωμα, είναι ένα νέο για τον τόπο μας είδος χαλιού, που καθαρίζεται κατ' ευθείαν στο μετεν του δωματίου και πλένεται επί τόπου.

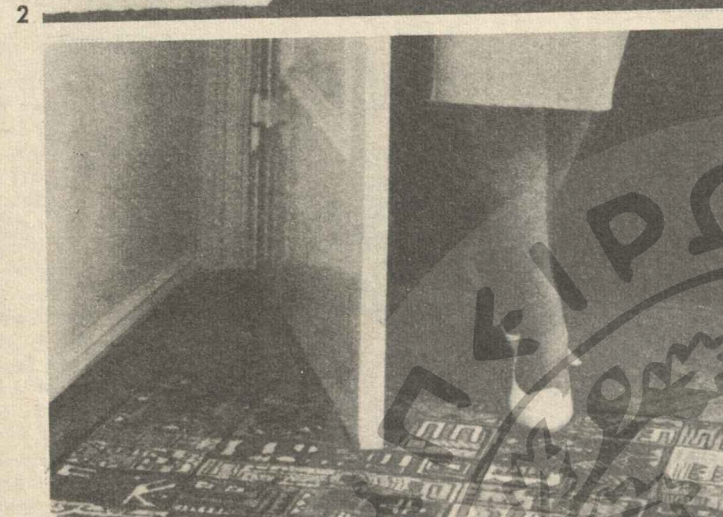
Όλα τα μηχανοποίητα χαλιά, ανεξαρτήτως σχεδίου, κοστίζουν 420 δραχμές το τετραγωνικό μέτρο.

Τέλος, υπάρχουν χαλιά θαμβοακερά, από σπάγγο, ζούτ ή σιζάλ, που είναι φτηνά και πρακτικά για έξοχικά στίτια, διαδρόμους ή κουζίνες. Έχουν το μειονέκτημα να μην είναι πολύ ζεστά κι' έπειτα από λίγον καιρό ή επιφάνειά τους γίνεται γλυστερή. Αγοράζοντας τα, προσέξτε το πίσω μέρος τους. Αν είναι πολύ άραια ύφασμένα, υπάρχει φόβος να διαλύσουν.

Πολύ μοντέρνα και όμορφα χαλιά είναι επίσης οι γνωστές φλοκάτες, που κατασκευάζονται εδώ και στολίζουν περίφημα κάθε δωμάτιο σε χρώματα ζωηρά, άσπρα ή διχρώμα.

Στο εξωτερικό, κυκλοφορούν στο εμπόριο χαλιά με σχέδια «αφηρημένης τέχνης» και ωραία γεωμετρικά σχήματα στην ύφανσή τους, που είναι πραγματικά αξια να διακοσμήσουν ένα μοντέρνο λίκνιο - ρούμ, αλλά στα εδώ καταστήματα δεν υπάρχουν.

Τα κίλημα, που αβθοθούν, είναι λιγώτερο λουούτα, αλλά πολλές φορές έχουν στην ύφανσή τους καλλιτεχνικώτατα σχέδια και οι είναι περηγητές, που επισκέπτονται τη χώρα μας, τα εκτιμούν ιδιαίτερα, χωρίς να τους επηρεάζει καθόλου η μικρή τους τιμή.

5 συμβουλές για την καλή διατήρηση των χαλιών

Τα όμορφα χαλιά είναι χαρά για τη νοικοκυρά, έφ' όσον καλοδιατηρούνται. Από τη νοικοκυρά όμως εξαρτάται ή καλή τους διατήρηση. Γι' αυτό σάς δίνουμε πέντε έντολές, που θα σάς βοηθήσουν να χαίρεστε για καιρό τα χαλιά σας, γιατί τα χαλιά είναι ακριβά πράγματα που δεν τα αγοράζει κανείς συχνά. Αν προσέξετε πολύ στην περιποίησή που θέλουν τότε θα καταφέρετε να διατηρήσετε τα χαλιά σας σε καλή κατάσταση κι' έτσι θα τα έχετε για πολλά χρόνια. Οι φροντίδες που χρειάζονται τα χαλιά είναι οι εξής:

1. Μην τραβάτε ποτέ καρέκλες κι' άλλα έπιπλα πάνω στο χαλί, γιατί φθείρετε ανεπανόρθωτα την επιφάνειά τους.

2. Μην ξεχνάτε να ρολάρετε με προσοχή το χαλί σας, όταν θέλετε να καθαρίσετε το πάτωμα. Στρώστε πάλι το χαλί, όταν το πάτωμα είναι στεγνό. Ποτέ μη το τσακίζετε στα δύο ή στα τέσσερα όταν το διπλώνετε γιατί οι τσακίσεις μένουν

3. Μην στρώνετε το χαλί σας κοντά στην πόρτα, γιατί άνοιγοκλείνοντας την το καταστρέφει ανεπανόρθωτα. Αν δεν μπορείτε να το αποφύγετε, τότε προτινίστε το κάτω μέρος της πόρτας, ώστε να μην τρίβεται πάνω στο χαλί.

4. Μην άμειλτε να καθαρίζετε το πάτωμα κάτω απ' το χαλί, όσο το δυνατό συχνότερα, γιατί η σκόνη κι' άλλες άκαθαρσίες που κολλούν από κάτω, καταστρέφουν την ύφανσή του. Η σκόνη είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του χαλιού. Γι' αυτό το λόγο προτινίστε συχνά τα χαλιά για να τα διαλέτε στη ναφθαλίνη και να τα φυλάξετε για το καλοκαίρι, πρέπει να τα καθαρίσετε έντελώς από τους λεκέδες και τη σκόνη κι' ύστερα να τα τυλίξετε σφιχτά σε ρολό άφου σίξετε προηγουμένως άσθονη ναφθαλίνη. Έξω από το χαλί διπλώστε εφημερίδες, γιατί το τυπογραφικό μελάνι διαχέει τους σκώρους και μετά τυλίξετε τα με καθαρή λινάτσα.

5. Μην ξεχνάτε πως ή μεγαλύτερη βλάβη που μπορεί να προκληθεί στο χαλί σας είναι από το τίναγμα σε τοίχους, τα μπαλκόνια κλπ. Αποφύγετέ τα, όσο είναι δυνατό περισσότερο. Ο καλύτερος τρόπος καθαρισμού είναι ή ηλεκτρική σκούπα που με το ειδικό της μηχανήμα άπορροφά όλη τη σκόνη χωρίς όμως να καταστρέφει το χαλί.

Υπερφανός
για το
φορτίο του!

- ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ
- ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
- CORN FLOUR
- ΣΕΛΕ ΓΙΩΤΗ
- ΤΑΠΙΟΚΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ
ΤΡΟΦΕΣ

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ· ΓΡΑΦΕΙΑ· ΙΚΤΙΝΟΥ 3—ΤΗΛ. 527.900—ΑΘΗΝΑΙ

Παιδικά

Ώραία μοντέλα

νεώτατα, εφάμιλλα
των καλύτερων
Ευρωπαϊκών, διά το
πλήρες ντύσιμο κά-
θε παιδιού, μέχρις
ηλικίας 12 ετών.

Φθινές τιμές

χάρης στην πολυετή
πειρα, την άρτια
όργάνωσι της παρα-
γωγής και την με-
γάλη κατανάλωσι.

Bambino
ΕΡΜΟΥ 21

Προίκες δια τα νεογέννητα
Παιδικά υποδήματα τύπου Ιταλίας
Βαπτιστικά και είδη βαπτίστως
Νυφικά Φορέματα και είδη γάμου

ΑΜΕΣΑ ΣΕ ΣΟΒΑΡΟ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΤΟΥ

Πολλές φορές είναι πιο δύσκολο σε μια γυναίκα να μο-
ραστή την κάμαρα με τον άνδρα της παρά τη ζωή της

Οι στατιστικές δείχνουν ότι τα 90%
των ανδρών λιάνουν τα 3)4 του
συζυγικού κρεβατιού. Η γυναίκα λοι-
πόν ή πρέπει να συνηθίσει να κοιμά-
ται σε πλάτος 35 εκατοστών, εάν φα-
κίσης ή να δίνει μάχη κάθε βράδυ
για το ζωτικό της χώρο. Κι' έδω πού
τά λέμε, δεν θα βοηθε ποτέ έναν άν-
δρα να αναγνωρίσει ότι κοιμάται με τα
μπράτσα άπλωμένα ή διαγωνίως στο
κρεβάτι.

Έξ' άλλου, ο εφιάλτης έρχεται συ-
χνά να ταράξει τα όνειρα μιας νε-
αρής συζύγου. Βλέπει ότι έχει χαθή
ανάμεσα στα χιόνια των Ίμαλαίων
και τουρτουρίζει από το κρύο. Συ-
πνώντας διαπιστώνει α) ότι ο άνδρας
της έχει πάρει όλη την κουβέρτα.
β) ότι το τέρας αυτό κοιμάται ήσυ-
χώτατα.

Μιά σύζυγος με πολεμική διάθεσι
ξέρει φυσικά ν' αντιμετώπιση μια τέ-
τοια κατάσταση. Βγάζει μία μακρινά
παραπονιάρικη κραυγή, επωφελείται
από το άνησυχό πλῆγμα του συντρό-
φου της για να τραβήξη με μιας την
κουβέρτα και να τυλιχτή όσο πιο γρή-
γορα μπορεί.

Μιά σύζυγος όμως χωρίς πολεμικό
μένος, αλλά προβλεπτική, φροντίζει
να ρίξει στο κρεβάτι καμιά δεύτερη
κουβέρτα για τον εαυτό της.

ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Ένα παράθυρο πρέπει να είναι ά-
νοιχτό ή κλειστό, δεν είν' έτσι; Το
δράμα όμως ξεσπάει όταν Έκείνος το
θέλει άνοιχτό τη νύχτα, ενώ Έκείνη
το θέλει κλειστό, γιατί κρυώνει.

Τι άρχουν δυο είδη συζύγου: 'Ο
«πειστικός» κι' ο «αυταρχικός». 'Ο
πρώτος θα πη: «Έλα, αγάπη μου,
για κίττα! ο καιρός είναι περίφημος
έξω» (δταν το θερμομετρο δείχνη 5
βαθμούς κάτω από το μηδέν). 'Ο δεύ-
τερος: «Ούφ! σκάζει κανείς έδω μέ-
σα!». 'Αλλά ούτε ο ένας, ούτε ο άλ-
λος δεν παίρνουν ύπ' όμη τους ότι ή
γυναίκα τους μπορεί πραγματικά να
κρυώνει, μία κι' αυτοί δεν νοιώθουν το
κρύο. Είναι λοιπόν άνώφελο να προσ-
παθήσετε να τους μαλακώσετε δήχον-
τας σάν να είσαστε τρομερά ποντια-
σμένες. Έτσι, μία αποφασιστική γυ-
ναίκα έχει τις έξης λύσεις:

ΤΗΝ ΠΟΝΗΡΙΑ: Να περμένετε
ώς πού ν' αποκοιμηθή και να κλείσε-
τε κρυφά το παράθυρο.

Η ΑΦΩΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ (ιν-
δικό στυλ): Να φορέσετε κάλτσες,
σάρπες, να ρίξετε ένα σάλι πάνω σας.
'Η εμφάνισή σας έτσι θα του δημιουρ-
γήση ένα ψυχολογικό σόκ ευνόϊκό σε
υποχωρήσεις. 'Αν αυτό δεν φτάνη τό-
τε δάλτε τα παγωμένα πόδια σας στα
ζεστά δικά του!

Η... ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ: Να
τραβάτε τα έξω φύλλα του παραθύ-
ρου μερικά χιλιοστά περισσότερο κά-
θε βράδυ. 'Τότερα από μερικούς μη-
νες, ο άνδρας σας θα κοιμάται με
κλειστό παράθυρο ώραϊότατα...

Η ΨΕΤΤΙΚΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ:
Να δηλώσετε με τραγικό ύφος: «Πάω
να κοιμηθώ μόνη μου στο ντιβάνι του
σαλονιού». 'Αλλά προσοχή! Μιά γυ-
ναίκα δεν πρέπει να προσφέρει μία τέ-
τοια άπειλή, εκτός αν είναι βέβαιη

ότι ο άνδρας της θα την έχετε
να μείνη. Στην περίπτωση που δεν
έκανε τίποτα τέτοιο, φροντίστε να
ξεχάσετε το μαξιλάρι σας και να
αναγνωρίσετε να το ζητήσετε δεκαεπ-
τά φορές, με το πρόσωπο διατετα-
μένο στα δάκρυα. 'Ο άνδρας που
μπορεί ν' αντισταθή σ' ένα τέτοιο
θέαμα, θα είναι ένας άθλιος.

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ: Ν' αφήσει
μιά καλή γοίτπη, να μείνεται να
να στο κρεβάτι και ν' αφήσει τον
δρα σας να τα βγάλη πέρα. 'Η

ΤΗΝ ΤΠΟΜΟΝΗ: 'Αγοράσει
μια καλή θερμοφώρα. Έτσι μπορεί
κοιμηθήτε με το παράθυρο άνοι-
χτό.

Η ΛΑΜΠΑ

Είναι περίεργο, αλλά θα το ήπι-
ασφαλώς διαπιστώσει: Ένας σκύ-
λος έχει μανία να διαβάξη άγα το
δου στο κρεβάτι, ενώ ή γυναίκα
θέλει να κοιμηθή και το αντίθετο. Το
δράμα ξετυλίγεται έτσι:

Πρώτη πράξι

Έκείνη προσπαθεί να κοιμηθή, συ-
νηλωμένη ως το κεφάλι με την κου-
βέρτα. Έκείνος διαβάζει.

Δεύτερη πράξι

Έκείνη πνίγεται κοινοκοιμη-
στροφογυρίζει, αναστενάζει. Διάλε-
γει πού πρέπει να μάθετε άς έξω:

ΕΚΕΙΝΟΣ (με άνησυχό τον):
Γιατί δεν κοιμάσαι;
ΕΚΕΙΝΗ (παραπονιάρικα): Σέ-
σε το φως!
ΕΚΕΙΝΟΣ: 'Αμέσως.

Τρίτη πράξι

Μιά ώρα αργότερα. Έκείνος
βάζει πάντοτε.

ΕΚΕΙΝΗ (έξω φρενών, άλλα
προσπαθώντας να φανή ήρεμη): Μή
δεν είναι σωστό αυτό που κάνεις. Ε-
ναι δυό άπ' τα μεσάνυχτα. Άκου το
πρωί δεν θάχης σηκωθεί!

Έκείνος δεν άπαντά. Έξακολουθεί
να διαβάξη.

Τέταρτη πράξι

Επί τέλους εκείνος σβήνει το φῶς
κι' αποκοιμημέται ήσυχα. Έκείνη όμως
είναι τόσο ένκεντριμένη, ώστε έχει την
έντύπωσι ότι δεν θα μπορέση ποτέ
να ξαναβρή τον ύπνο της. 'Ο κω-
μικός θόρυβος της άναπνοής το έν-
χου, την ένκεντριζει χειρότερα. Άπο-
ρωτιέται γιατί τον παντρεύτηκε.

Αντίθετα, τη βραδιά που εκείνη
είναι ευθυμική στην άνάγνωσι ενός
ρομάντσου, εκείνος δεν έχει όρεξη για
διάβασμα και, αυταρχικότητα, σβή-
νει το φῶς. Έκείνη περνάει τότε τη
μση νύχτα ξαγρυπνη κι' αναρωτιέ-
ται: «Τήν πήρε ο κόμης άραγε την
καμμένη την χαμαίρεά...»

Τι άρχει τέλος μία λύσι, που είναι
να έχη το ζεύγος δυό δωμάτια, δυό
κρεβάτια, δυό παράθυρα, δυό
λάμπες. 'Η λύσι όμως αυτή άπαν-
τι αντιμετώπιζεται, γιατί στερεί ταπει-
χονα και τον άνδρα από την άναγ-
κατάστατη γλύκα της παρουσίας της
γυναίκας και τη γυναίκα από την εν-
τυχία να θυσιασθή για τον άνδρα...

Μάδε το από τώρα...

...τά καλά σεντόνια είναι
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Αυτό το σήμα έγγγυται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μέ ό,τι θάζει ο νους σε θαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ.

ντύνει, στολίζει, νοιουσινρεύει!

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φινό, λεπτό, άντοχής
Σεντόνι ύψηλής ποιότητας.
ΙΡΑΛΑΝΔΑ: Στερέό, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νο 120: Γερό, λευκό ή σε εύχα-
ριστους άνεξίτηλους χρώμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νο 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νο 33

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σας
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Κατοργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθεί το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από
άλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα
το άρωματίσει εύγενικά.
- Θα το περιβάλει με το
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισή σας θα
είναι και μία επιτυχία!

Φιάλη 4 λουτρών 8ρ. 20
FAMILY SIZE
(οικονομικών μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών 8ρ. 45
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ"
FAMAR
Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα.

Στό Φαρμακείο σας.
Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Ευθυμογράφημα

ΣΥΝΩΣΤΙΣΜΟΣ

Τό θαγόνι του σιδηροδρόμου στο
σταθμό της Βικτωρίας ήταν γε-
μάτο κόσμο. Στριμωγμένοι και
καταβροχθέντες προσπαθούσαμε ν' ανα-
πνεύουμε με τή... σειρά!

— Ο χοντρός που καθόταν πλάι μου
στράφηκε και μου είπε θραχνά:
— Συγγνώμην. Τραβάτε λίγο τον
αγκώνα σας από το στομάχι μου;
— Συγγνώμην! Σας στενοχώρησα;
— Λίγο... Μόνο που τα κουμπιά
του σακκακιού μου πήγαν στην πλά-
τη μου. Τραίνα - κονσέρβες!

— Σωστά. Μας παίρνουν για πρό-
βατα!
— Αντίκρυ ένα παιδάκι κλαψούριζε:
— Μαμά, δώσε μου ένα σάντουιτς.
— Η άμμη μ'αγαπάει κατέβασε ά-
πό το διχτυωτό του θαγιονού μιά θα-
λίτσα, τήν άνοιξε, έδωσε στον μικρο-
φτιαγμένο άντρα της τρία πουκάμι-
σα, τρία μαγιό και τρία... — Άς μ'ην
τά πώ.

— Κράτα αυτά! τόν διέταξε.
Κατόπιν έβγαλε από τη θαλίτσα
τό σάντουιτς.

Οί μόνοι που άδιαφορούσαν για τό
συνωστισμό ήταν ένα έρωτευμένο ζευ-
γάρι. Καθόταν στριμωγμένο σ' ένα
άκρυνό καθίσμα και μακάριζε τή...
συμπέσει των έπιδατων.

— Ο τελευταίος έπιδατής ήταν με-
λαφός με χτυπητό κουστούμι. Στο
στήθος του έσφιγγε ένα καλάθι.
Σκόνταψε στά πόδια του χοντρού, τόν
σηκώσαμε και τόν δώσαμε πίσω τό
καλάθι που τόν είχε φύγει. Κανείς
δέν τόν έκαμε τόπο να καθήση. — Όσο
σο έδειχνε ύπομονή. Χαμογελούσε.

— Όταν τό τραίνο ξεκίνησε δρόμκε
λίγο χώρο και κάθησε. — Ήταν μιά
στενή λωρίδα καθίσματος, έλπιζε ό-
μως να διευρύνει τή θέσι του άν και
από τήν άγκαλιά του κι' έπεσε.

Στό πρώτο τράνταγμα τού θαγο-
νιού με τό ξεκίνημα τό καλάθι που
κρατούσε ο άνθρωπάκος που είχε τό
παρουσιαστικό Έρυθρόδερμου, ξέφυγε
από τήν άγκαλιά του κι' έπεσε κά-
τω. Τό άρπαξε όμως με νευρικό-
τητα.

— Με συγχωρήτε! είπε στους άλ-
λους. Τά φίδια μου!

— Τί είπες; τραύλισε κατάχλω-
μος ο χοντρός και τινάχτηκε δρθιος
σάν έλατήριον.

— Τά φίδια μου.
— Ο χοντρός ξεροκατάπιε.

— Δηλαδή... Θέλετε να π'ητε πως
στό καλάθι έχετε φίδια;

— Ναί. Δυό φίδια!

— Η μητέρα που τάίξε τό παιδάκι
της άφησε μιά κραυγή. — Ένώ ένας
άλλος έπιδατής τραβήχτηκε σάν κε-
ραυνοβολημένος. — Όσο για τό έρω-
τευμένο ζευγάρι μεταβλήθηκε σε τρο-
μοκρατημένο ζευγάρι.

— Πώς τολμάτε και φέρνετε φί-
δια στό τραίνο! φώναξε ή μητέρα.
Δέν βρίσκεται κανείς να τραβήξει τό
κορδόνι του κινδύνου; Σταματήστε τό
τραίνο! Βοήθεια!

— Ήσυχα, κυρία μου. — Ήσυχα-
στε! φθόβρισε ο Ίνδιάνος.

— Σούτ, άπαίσιε! Μ'ην ξυπνήσουν
τά φίδια σου!

— Τά φίδια δέν πειράζουν κανέ-
να, τούς καθούχασε ο Έρυθρόδε-
ρμος. Είναι ήμερα. Και ο Κάλα - Νίγκ
και ο Κάλα - Νάγκ.

— Τί είν' αυτά πάλι;
— Τά όνόματά τους. Κόμπρες εί-
ναι!

— Ο πλατύνος του τινάχτηκε δρθιος
ένώ ο χοντρός κρεμάστηκε από τό
έγχυ. — Ο ίδιος πανικός κυρίεψε και
τούς άλλους έπιδατές. — Όλοι έγκατέ-

λειψαν τίς θέσεις τους και χτυ-
πησαν στή γωνιά.

Δέν συγκρατήθηκαν. Άρπάζ-
αν άπαίσιον άνθρωπο από τό γκαί.

— Μογγόλε! Γιατί κοιτάτε
θρονοπάγα φίδια στό έγχυ; —
δροντοφώνησα.

— Δέν τρώνε άνθρωπος, τρώ-
νε και φέλις ο Έρυθρόδερμος.
— Όχι, τρώνε και
νο πουλάκια τρώνε, κυρία.

— Και τί τά κάνετε αυτά τα
παίσινα φίδια σου; φώναξε ή γυναι-
κα.

— Τά γητεύω.
— Πώς!

— Τά μαγνητίζω...
— Α! Κατάλαβα. Είσαι μαγί-
σος.

— Δέν είμαι φακίρης... Αλλά
ζω με τά φίδια σάν τούς φακί-
ρες.

— Σηκώθηκε δρθιος και συρτή-
σε έλους.

— Τζάμ Μπόμπο, γητευτής τής
Πηγαίνω στό πάρκο τού Μπα-
ρόουφ. — Έλάτε να με δείτε και
διασκεδάσετε.

— Και τί θα γίνη, μάστρε;
είπα, αν φύγουν τά φίδια από τό
λάθι;

— Α! Μ'ην ανησυχήτε... έπει-
θηκε ο φακίρης. — Αν δέν τούς
έγουν δέν θ'αφάνουν. Θέλετε να
σθήτε;

— Όχι, όχι! φώναξε ή κυρία
και ή νέος που έξακολουθούσαν να
είναι σφιχταγκιστρωμένοι.

— Μή φοβάστε, κυρία, είπα
— Ίνδιάνος, που τώρα είχε στυγνό
καθήρε: στή θέσι που τόν παρηγο-
ρηναν έλοι. — Ο Κάλα Νίγκ και ο Κά-
λα Νάγκ δέν πειράζουν αν δέν τούς
παράξτε. Πληρώστε. Καθήρετε και
στε τους ένα τραγούδι να ήτα π'ή
θα βγάλουν τά θυμωρα κεφάλια
τους από τό καλάθι.

— Αυτό μ'ας έλειπε τώρα! πα-
γήρισε ο χοντρός. Λάσαμε τή θέσι με
θ' άρχίσουμε και τό τραγούδι!

— Να περάση ή ώρα μας, κυρία.
— Έκείνη τή στιγμή τό τραίνο
μάτρησε. — Ήταν ο πρώτος σταθμός
διαδρομής.

— Ο Ίνδιάνος τότε είπε:
— Άφού δέν τραγουδάτε τίς
τραγουδιές έγώ. — Νά ήτε π'ή
έγουν από τό καλάθι τους και θέ με
κιντάζουν σάν δυό περιστέρια.

— Έβγαλε από τήν τσέπη του έ-
κλειδάκι, έτοιμος ν' άνοίξει τό μα-
λουκέτο του καλαθιού με τίς δυό
μυρς.

— Όλοι στό θαγόνι είχαν γλωσσά-
σει.

— Έλα, Κάλα Νίγκ... Κι' έ-
τάξι σας!

— Με μι'ας έλοι οι έπιδατές έφω-
τίζουν στήν έξοδο. — Έγώ έμεινα καρπο-
νός στή θέσι μου. Τά είχα χαμένα.

— Κι' όταν σε λίγο τό τραίνο ξε-
κίνησε, μέσα στό θαγόνι έρισκόμυται
μόνο δυό: έγώ και ο άνθρωπος με τά
φίδια.

— Τόν πλησίασα διακριτικά.
— Δέν πιστεύω ν' άνοίξης τό
λάθι; φέλις.

— Όχι, άποκρίθηκε γελαστά. Δέν
πεινάω άκόμα.

— Τρώς φίδια;
— Όχι, σάντουιτς, μου έβήγατε
— Ίνδιάνος. Τό καλάθι μου δέν
είναι φίδια, αλλά σάντουιτς. — Αλλά
πει ν' άρπαιώσουμε λίγο γιατί δέν
μπα-
ρώ να ταξιδεύω δρθιος και με τό
συνωστισμό.

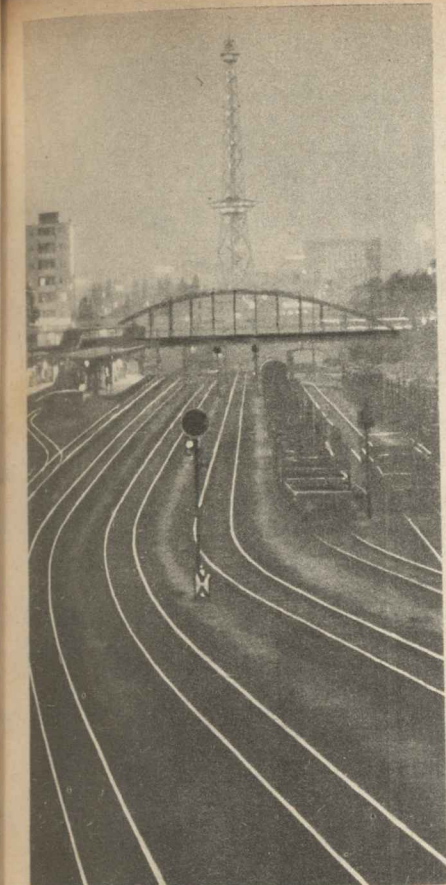
— Π'ηρα βαθειά άναπνοή και έ-
ξα-
σα με άνακούφισι στό μακρό κάθισμα.
Δέν ήξερα τί έπρεπε να κάνω. —
τόν πνίξω ή να τόν συγχωρή;

— ΝΤΕΝΙΣ ΝΤΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Η ΠΟΛΙΣ ΠΟΥ ΞΑΝΑΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΑΧΤΗ

— Η παλιά αίγλη τής πρωτεύουσας τής Γερμανίας έχει σβήσει, αλλά οί κα-
πνοδόχες που καπνίζουν, οί μηχανές που βροντούν και τά τρυπάνια που
στριγγλίζουν, συνθέτουν μιά σκληρή μελωδία που τής δίνει καινούργια όψη

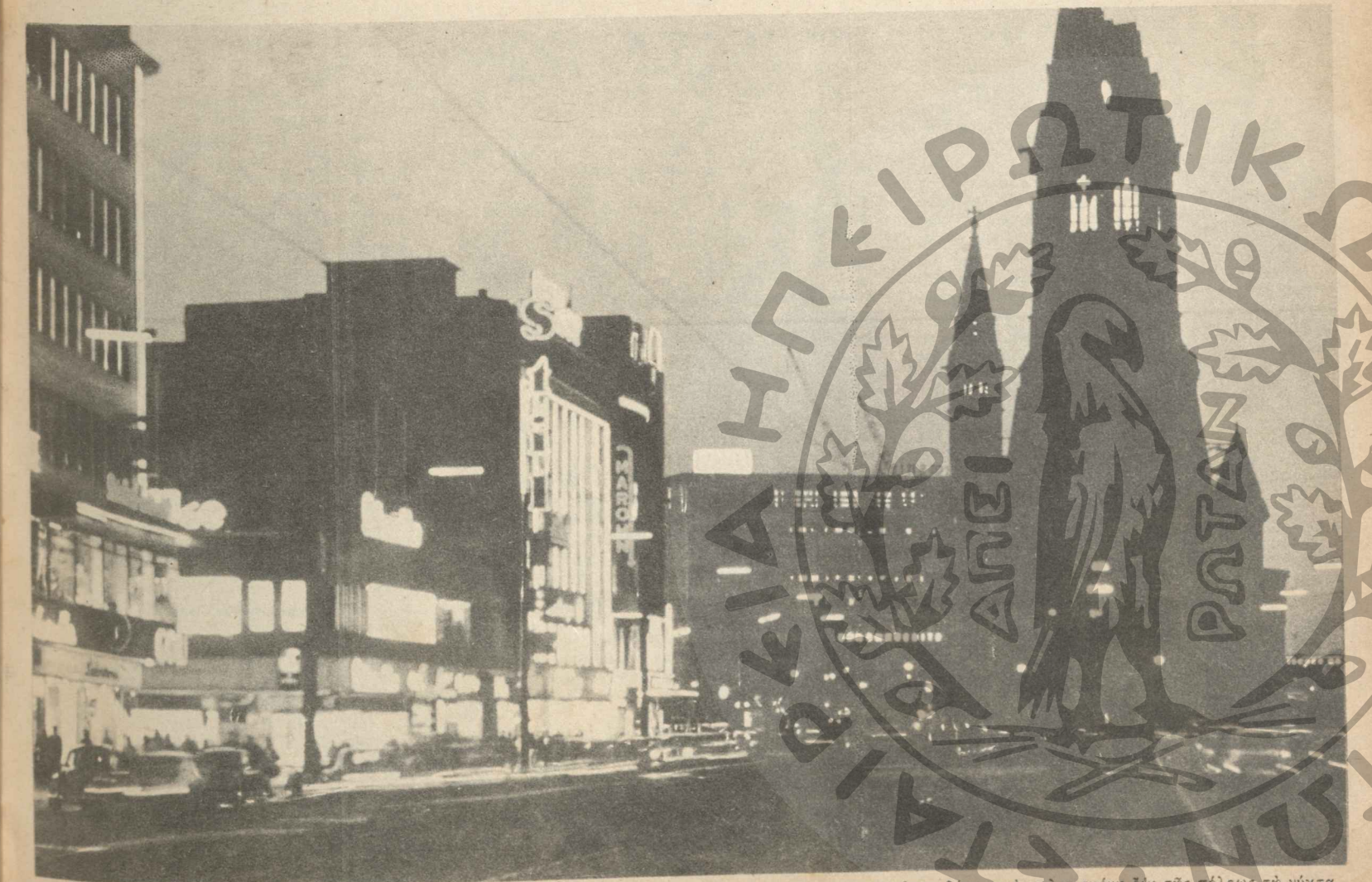
Ο «Μακρός Λουάτς», όπως ονομάζουν οί Βερολί-
νιοί τόν πύργο τής ραδιοφωνικής κεραίας. Τή νύ-
χτα φωτίζεται με κόκκινο φως για τά αεροπλάνα.

Βερολίνο... Η μεγαλόπρεπη, ύπερήφανη προ-
τεύουσα των Γερμανών αυτοκρατόρων και τού
Τρίτου Ράιχ, που, πεσμένη σε συντρίμματα στον
πόλεμο, ξανασηκώθηκε σάν άλλος Άνταϊος, είναι
και πάλι σήμερα τό κέντρο τού παγκόσμιου ένδια-
φέροντος. Πιο σωστά: είναι μιά πρωταρχική
που μπορεί να τινάξει μιά μέρα τήν ειρήνη τού
κόσμου στον άέρα...

Τό 1945, στό τέλος δηλαδή τού πολέμου, τό
Βερολίνο, ή δόξα και τό καμάρι τής Γερμανίας,
ή πόλι που συνδύαζε στήν αρχιτεκτονική της τό
ρυθμό τού μπαρόκ τού τέλους τού 17ου αιώνα,
τού ροκοκό των μέσων τού 18ου, τής κλασικής
περιόδου τού τέλους τού 18ου, των άρχων τού
19ου και τής σύγχρονης τού 20ού, κοιτόταν σ' έ-
ναν άπίθανο σωρό ερειπίων. Τόιχοι ιστορικών
κτιρίων κι' άλλων πελώριων οικοδομημάτων ήταν

σκορπισμένοι στους δρόμους, ενώ οί σκελετοί τους
έχασκαν χωρίς στέγες, μαυρισμένοι άπ' τή φω-
τιά, δίνοντας ένα θέαμα άνατοχισιαστικό, φοιχα-
λέο. — Όγδοντα πάνω - κάτω χιλιάδες τόννους δό-
μους έφριξε ή άγγλοαμερικανική αεροπορία και
σαράντα χιλιάδες τόννους τό ρωσικό πυροβολικό.
Τι μπορούσε να μείνη δρόμο κάτω από τόν κατα-
κλυσμό αυτόν τού σίδερου και τής φωτιάς;

Μερικά κτίρια διασώθηκαν, άλλα άνοικοδομή-
θηκαν. — Αλλά δέν μπόρεσαν κι' ίσως ποτέ να μη
μπαρφέσουν να ξαναβρούν τήν παλιά τους δόξα.
Περώνοντας τήν Πύλη τού Βραδεμβούργου άλ-
λοτε ο ξένος έφτανε στό ξεκουστό σ' όλο τόν κό-
σμο ξενοδοχείο «Άντλον», που βρισκόταν λίγα
μέτρα από τό άλλο μεγάλο επίσης ξενοδοχείο
«Μπριτσόλ» και τή ρωσική πρεσβεία στή γωνία
τής Βίλχελμστράσε. — Εκεί βρίσκεται και σήμε-

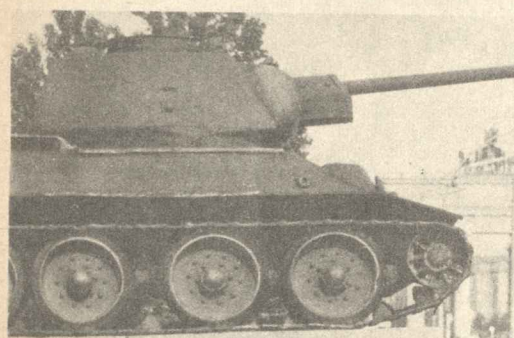

— Ένας κεντρικός δρόμος τού Βερολίνου φωτισμένος με τίς πολύχρωμες ρεκλάμες και τίς διτρίνες των καταστημάτων δίνει μιά πολιτισμένη όψη τής πόλεως τή νύχτα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟ

(Συνέχεια)

Στην περίφημη λεωφόρο «Υπό τας φιλύρας», που ήταν άλλοτε μιά από τις ωραιότερες της Ευρώπης, ή ζωή και ή πολύβουη κίνησι έχουν σβήσει

Στην δδ 17ης Ίουνίου δφώνεται τὸ σοβιετικὸ μνημεῖο τῶν περὸντων, πλασιωμένο ἀπὸ τάνκς. Στὸ βάθος διακρίνεται ἡ ὥραια πύλη τοῦ Βρανδεμβούργου.

ρα τὸ «Ἀντλον», ἀλλὰ ἡ διεθνὴς λάμψι του, ποὺ τοῦ ἐξασφάλιζε μιά θέσι στὴ λογοτεχνία καὶ στὸ κινηματογραφικὸ στερέωμα, ἔχει σβήσει πιά, ὅπως ἔχουν ἐξαφανισθῇ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ δομῆτά του κ' οἱ παλιὲς του ἀνέσεις. Καὶ μαζί μὲ τὰ δυὸ αὐτὰ πολυτελέστατα ξενοδοχεῖα ἐξαφανίστηκαν κ' ἕνα πλῆθος ἄλλα οἰκοδομήματα, μισοστὰ στὰ ὁποῖα στεκόταν ὁ ξένος κ' ἀποθαύμαζε ἐπὶ ὥρες. Τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα σὲ στύλ ροκοκώ, τὸ μνημεῖο τοῦ Γέρω-Φρίτς, τοῦ αὐτοκράτορα Φρειδερίκου, ἡ περίφημη Σλός, ἡ Κρατικὴ Ὁπερα, σὲ στύλ ροκοκώ κ' αὐτὴ, τὸ Τσιγγιχάους—τὸ Ὀπλοστάσιον—ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα χαρακτηριστικὰ δείγματα τοῦ μπαρόκ στὸ Βερολῖνο... Ὅλα τὰ μετέβαλε σὲ σωροὺς ἐρείπων ὁ πόλεμος. Ἡ Ὁπερα ξαναχτίστηκε, τὸ ἴδιο καὶ τὸ Τσιγγιχάους, ποὺ ἔγινε μουσεῖο τῆς γεωγραφικῆς ἱστορίας καὶ τὸ Δημογεῖο. Ἀλλὰ ἡ δόξα τῶν παλαιῶν αὐτῶν κτιρίων ἔσβησε πιά...

Εἰσῆγε κ' ἡ ζωὴ κ' ἡ πολύβουη κίνησι στὴν περίφημη λεωφόρο Οὐντερ ντέν Λίντεν (ὑπὸ τὰς Φιλύρας), ποὺ ἦταν ἄλλοτε μιά ἀπὸ τίς ὁραϊότερες λεωφόρους τῆς Εὐρώπης. Εἶναι βέβαια καθαρή ὥστε ἄλλοτε, ἀλλὰ οἱ φρικαλέες πληγὲς ποὺ τῆς ἄνοιξε ὁ πόλεμος θὰ εἶναι πάντα φανερόες. Γιατὶ ἡ Οὐντερ ντέν Λίντεν εἶχε μεταβληθῇ σ' ἐρείπια ἀπὸ τίς βόμβες καὶ τίς δάδες. Ἀπ' τὸ δυτικὸ ἄκρο τῆς Οὐντερ ντέν Λίντεν πρὸς τὴν πλατεῖα τῆς Μπελ Ἀλλιάνας βρισκεται ἡ περίφημη Βίλχελμστράσε, ὅπου ἄλλοτε ἦταν συγκεντρωμένα τὰ μεγάλα κρατικὰ οἰκοδομήματα τῆς γεωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ Τρίτου Ράιχ ἐπὶ Χίτλερ. Κι' ἡ Βίλχελμστράσε ἀποτελεσε, ὅπως ἦταν φυσικὸ, τὸν κυριώτερο στόχο τῶν βομβαρδιστικῶν ποὺ τὴ μετέβαλαν κυριολεκτικὰ σὲ στάχτη.

Ἀπὸ τίς οἰκοδομὲς τοῦ μεσαιωνικοῦ Βερολίνου ἐλάχιστες διασώθηκαν, κ' ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τρεῖς ἀπὸ τίς παλαιότερες ἐκκλησίαι: ἡ Νικολαΐκιχη, ποὺ πρωτοχτίστηκε στὶς ἀρχὲς τοῦ δέκατου τρίτου αἰῶνα, ἡ Μαριενκίχη, ἕνα θαυμάσιο εἶγμα γοτθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς κ' ἡ Κλοστερκίχη κ' αὐτὴ τοῦ 13ου αἰῶνα.

Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγαλοπρεπέστερα κ' ἐπιβλητικώ-

Ἡ παλιὰ συνοικία τοῦ Βέντιγκ. Σήμερα στὴν ἄθλια αὐτὴ συνοικία, μοντέρνες, ὑγιεινὲς πολυκατοικίαι, μὲ ὅλες τίς σύγχρονες ἀνέσεις ἀντικατέστησαν τὰ παλιὰ καὶ μικρὰ σπιτάκια, ποὺ παρ' ὅλη τὴ πτώχευα καὶ μιζερία τοὺς ἔδιναν ἄλλοτε μιά γραφικότητα στὴν ὥραια πρωτεύουσα τῆς Γερμανίας.

τερα κρατικὰ κτίρια ἦταν καὶ τὸ Ράιχσταγ, στὴν Καίνιχσπλάτς, ποὺ ἔγινε γνωστότατο ἀπὸ τὴν πυρκαϊὰ τῆς 27 Φεβρουαρίου 1933 ποὺ χρησίμευσε σὰν ἀπορροή στὸ Χίτλερ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ νὰ πῶσι τὸν ἔλεγχον τοῦ Κοινοβουλίου. Τὸ εἶχε ὅμως φαίνεται ἡ τύχη του γιατί τὸ ξανάκαψαν τ' ἀεροπλάνα στὸν πόλεμο καὶ κυριολεκτικὰ τὸ κατέστρεψαν.

Κονοφύρστενταμ! Ὅσοι γνόρισαν ἐδῶ κ' εἰκοσι—τριάντα χρόνια τὴ λάμψι τῆς νικητικῆς ζωῆς τοῦ Βερολίνου, εἶναι ἀδύνατο νὰ ξεχάσουν τὴ λεωφόρο αὐτὴ. Κανένας ἄλλος δρόμος τοῦ Βερολίνου δὲν κολιμποῦσε τὰ ροδάκια σὲ μιά τόσο πολύχρωμη, τόσο ἀκτινοβόλα, τόσο γοητευτικὴ θάλασσα φωτός! Σὲ κανέναν ἄλλο δρόμο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπευτικὴ αὐτὴ μεγαλόπρεπη λεωφόρο τοῦ δυτικοῦ Βερολίνου δὲν γίνονταν τόσες πνευματικὲς ἐκδηλώσεις, τόσες γιορτές, τόσα κινηματογραφικὰ φεστιβάλ... Σὲ κανέναν ἄλλο δρόμο δὲν ὑπῆρχαν κέντρα ὅπως τὸ Καφέ Κράντσελερ, ἄλλοτε Οὐντερ ντέν Λίντεν, ἔαχα-ροπλαστεῖα μὲ παγκόσμια φήμη, μ' ἕνα μεγάλο παρελθόν, μὲ μιά παλιὰ αἰωνόβια παράδοσι! Μπορεῖ σήμερα νὰ ξαναβλεπῇ κανεὶς τὰ κέντρα τῆς, νὰ ξαναζῇ τὴ νικητικὴν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ τὴν προπολεμικὴ τῆς λαμπρότητα δὲν θὰ τὴν ξαναδῇ ποτὲ πιά. Ἐλπιε κανεὶς ἀπὸ τὴν ψυχὴ τῆς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ βομβαρδισμοὶ ἔλλαξαν τὴ φυσιογνωμία τῆς κ' οἱ καινογενεῖς συνθήκες δόχασαν τὴ ζωὴ τοῦ Βερολίνου.

Ἀλλωστε, ἡ Κονοφύρστενταμ εἶναι μιά μονάχα ἀπὸ τίς ἐννιά χιλιάδες δόδους τοῦ Βερολίνου, ποὺ ἔχουν συνολικὸ μήκος ἑξή χιλιάδων χιλιόμετρων καὶ μέσα στὶς ὁποῖες τρεῖς, ἀγαποῦν, ἐργάζονται, ἐλπίζουν, ἀγωνιοῦν τριάντα ἑκατομμύρια ἄνθρωποι.

Οἱ Βερολινέζοι ἀγαποῦν τὴν πόλι τους κ' ἐκείνη ποὺ εἶναι ἐδῶθε καὶ τὴν ἄλλη ἐκεῖθε ἀπὸ τὴν πλατεῖα Πότσδαμ, τὴν ὁποῖαν ὀνομάζουν Τοιθνή, γιατί ἐδῶ ξεχώριζαν τὸ σύννορον τῶν τριῶν δυνάμεων: Ρωσίας, Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Τὰ καλοκαίρινα Σαββατοκύριακα βλέπει κανεὶς τοὺς Βερολινέζους μὲ τίς βενζινακάτους, μὲ τὰ μπανιέρὰ τους νὰ ξεκινοῦν γιὰ τὰ δυτικά, στὴ

λίμνη Βάν, στὴ λίμνη Σλάχτεν, στὴν λίμνη Τεγκελ. Στὰ δόχεια καὶ στὰ νότια βλέπει κανεὶς πλῆθος κόσμου νὰ χαζεύουν στὰ διάφορα ἐξοχίστα, ὅπως εἶναι ἡ Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν, τὸ Ἐλεύθερο Πανεπιστήμιο, ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Μουσικῆς, ὁ Οἶκος Ἀμερικῆς, τὰ ξενοδοχεῖα Χίλτον, Κεμπλσι καὶ Ἀμ Τσόο καὶ τὸ κτίριο τῆς δόχης τῶν ξένων τοῦ προέδρου τῆς Ὁμοσπονδικῆς Γερμανίας, ποὺ εἶναι ἡ ἄλλοτε ἐκατομύρια Μπελδὺ μὲ τὸ ἰδιότυπο στύλ τῆς.

Μὰ ἐκεῖ ποὺ καπνίζουν οἱ καπνοδόχοι, ὁρῶνται οἱ μηχανές, στριγγλίζουν τὰ τροπάνια κ' ἀχολογοῦν οἱ σφύρες, ἀντρεῖ μιά ἄλλη τραγελαφικὴ μελωδία, ποὺ ἀλλάζει τὴν ὄνη τῆς ἄλλοτε γεωμανικῆς πρωτεύουσας. Δὲν ἔχουμε ἐδῶ τὴ λεπτὴ τέχνη τοῦ μπαρόκ καὶ τοῦ ροκοκώ, ἀλλὰ τὸν ρεαλισμὸ τῆς σύγχρονης ζωῆς, τῆς ζωῆς ποὺ σφύζει ἀπὸ ἐνεργητικότητα, ὁρᾶσι: Σέιγκερ, Ὁσραμ, ΑΕΓ, Μπόρσιγκ... ὀνόματα γνωστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμον. Καὶ τὰ δνόματα αὐτὰ δὲν εἶναι κατὶ ἀφηρημένο γιὰ τοὺς Βερολινέζους, ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ ψυχὴ τους. Τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς πόλεως ἔχει τόσες καὶ τόσες φρεσὲς ἀλλάζει ὄνη. Οἱ παλιὲς πολυκατοικίαι, ποὺ σαρώθηκαν ἀπὸ τὸν Ἀρμαγεδδῶνα, ἀντικαταστάθηκαν σήμερα μὲ μοντέρνα οἰκοδομικὰ μεγαθήρια, ποὺ ἔχουν ὅλες τίς ἀνέσεις τῆς σύγχρονης ζωῆς.

Κάπου ἐκεῖ βρισκεται καὶ τὸ κινηματοθέατρο ΒΒΒ, μὲ τὸ μεγαλύτερο καὶ πρῶτον μόντερο ἐκκλησιαστικὸ δόξατο τοῦ κόσμου, διπλα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κτίρια τοῦ Βερολίνου καὶ λίγα μέτρα πρὸ κατὸ τὸ παλιὸ γραφικὸ Χάξεχάιντε—τὸ λειβάδι τῶν λαγῶν—ποὺ ἐδῶ κ' ἐκατὸ χρόνια ἦταν δάσος μέσα στὸ ὁποῖο κινηνοῦσαν λαγούς. Κι' ἐδῶ τελειώνει τὸ δυτικὸ Βερολῖνο... Στὴν πραγματικότητά δὲν τελειώνει ποθενά. Κάθε μέρα τὸ νοιώθεις καινούργιο, ἔστω κ' ἀν' ἐξῆς γιρίσεις τίς πλατεῖες του, τοὺς δρόμους του, τὰ ἐργαστήριά του, τὰ καταστήματά του.

Ἐπάρχει καὶ τ' ἀνατολικὸ Βερολῖνο. Μὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλη ἱστορία... Ὅμως εἴτε ἀνατολικὸ, εἴτε δυτικὸ, τὸ Βερολῖνο εἶναι καὶ μένει ἡ καρδιά τῆς Γερμανίας...

Ἡ Σλαχτενζέε, μιά λίμνη στὸ Γκρίνδεβαλντ καὶ ἡ λίμνη Βάν εἶναι ἀγαπημένα μέρη ἐκδρομῶν γιὰ τοὺς Βερολινέζους ποὺ συχνάζουν ἐκεῖ τὰ Σαββατοκύριακα γιὰ νὰ κάνουν μπάνιο ἢ μιά βόλτα μὲ βενζινακάτο. Ἐνας θαυμάσιος συνδυασμὸς γαλάζιου καὶ πράσινου, ποὺ γοητεύει τὸ μάτι καὶ τὴν ψυχὴ.

Μιά ἀποφὴ τῆς Κονοφύρστενταμ, μιάς ἀπὸ τίς ὁραϊότερες λεωφόρους τοῦ Βερολίνου, ἕνα κρῖμα ἀπὸ τὴν παλιὰ Βερολινέζικη λαμπρότητα. Τὰ πολυάριθμα κέντρα τῆς, τὰ κατάφωτα ἀπὸ ἐπιγραφὲς μὲ νέον, τὰ καταστήματά τῆς, οἱ κινηματογράφοι καὶ τὰ ξενοδοχεῖα τῆς θυμίζουν τίς παλιὲς τῆς δόξες...

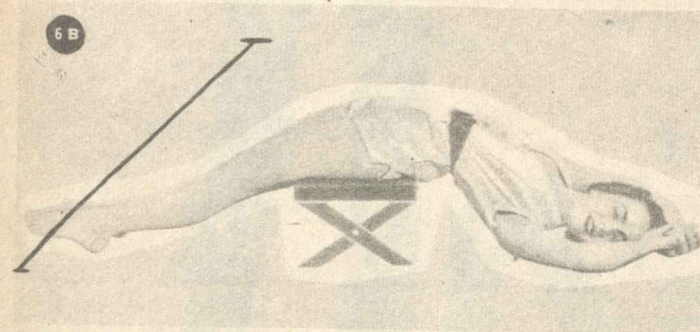
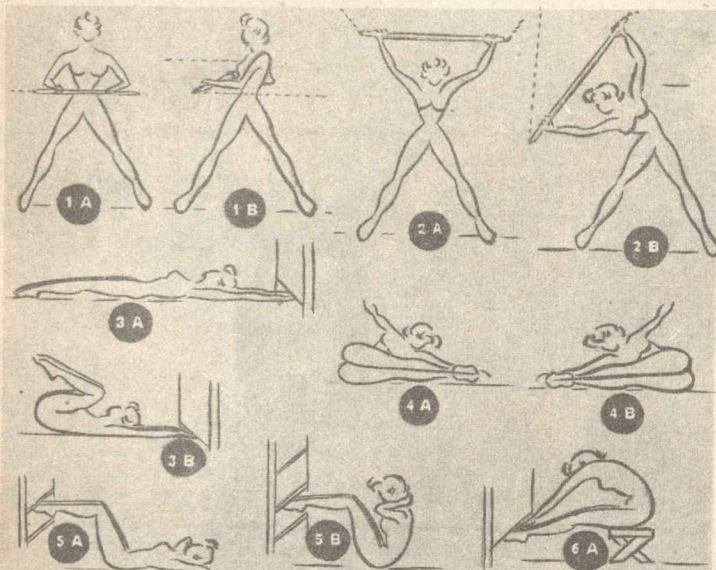
Στὶς ὁμορφες πλᾶξ τῆς λίμνης Τέγκελ μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀπολαμβάνουν τὰ γαλάζια νερά τῆς κ' ἐκτίθενται ὥρες στὸν... ἀναμικτὸ ἥλιο τῆς.

Τὸ Καφέ Κράντσελερ, ἡ θάλα τῶν πόλεμον τὸ παρέρεινε κ' αὐτὸ στὴ δὴν τῆς. Ξαναχτίστηκε, ἀλλὰ ἔχει χάσει τὴ ρομαντικότητά τῆς παλιῆς ἐποχῆς...

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΩΦΕΛΙΜΕΣ

Όταν εκδηλωθεί ή δυσκοιλιότητα, ή πύθ συνθησιμένη λύση, αυτή που απαιτεί τη λιγότερη προσπάθεια, είναι να παίρνουμε ύπαικτικά και καθαριστικά για να βοηθήσουμε την κένωση, που δεν γίνεται πιά ούτε φυσιολογικά, ούτε τακτικά. Μ' αυτόν όμως τον τρόπο θεραπεύουμε τα αποτελέσματα του κακού, αλλά οι αιτίες παραμένουν. Δίνουμε εδώ μερικές ασκήσεις ωφέλιμες που θα σάς απαλλάξουν από τη δυσκοιλιότητα.

1. Σταθείτε όρθια με τα πόδια διεσταλμένα (1Α). Πιάνετε στα χέρια μια βέργα μήκους 60—80 εκατοστών, που τα άκρα της συνδέονται με τα άκρα ενός εκατηφούς τεντωμένου και στερεωμένου από τις δυο πλευρές του σώματος στο ύψος της μέσης. Στρέψτε τον κορμό από τ' αριστερά στο δεξιά κι από τα δεξιά στ' αριστερά, έτσι που να νιώθετε την ελαστική αντίσταση του εκατηφούς (1Β). Κάντε δύο έως τρεις σειρές από 20 κινήσεις.
2. Την ίδια βέργα κρατημένη επάνω από το κεφάλι (2Α) ενώ τα μπόρτα του εκατηφούς θα είναι στερεωμένα από πάνω (στον τοίχο ή στο ταβάνι). Κατεβάστε πλάγια τον κορμό προς τα δεξιά, ύστερα προς τ' αριστερά (2Β) χωρίς να λυγίσετε ούτε τα μπόρτα, ούτε τις γάμπες. Κάνετε 2 ως 3 σειρές από 15 ως 25 κινήσεις προσέχοντας την εκτέλεσή τους.
3. Σαπλωθείτε με τη ράχη στο πάτωμα και τα μπόρτα τεντωμένα πίσω από το κεφάλι (3Α). Τα χέρια πασμένα με τα δάχτυλα από ένα έπιπλο. Κάμψτε τις γάμπες κι ανασηκώστε τη μέση από το πάτωμα έτσι που τα γόνατά σας να αγγίζουν το σάγονι (3Β). Επαναλάβετε αργά 20 φορές.
4. Σαπλωθείτε με τη ράχη. Με τα μπόρτα σε θέση σταυρού και τα πόδια τεντωμένα κάθετα. Κυλίστε απ' τ' αριστερά στα δεξιά κι ύστερα από τα δεξιά στα αριστερά με τους γοφούς, για να πιάσετε με το χέρι τα δυο πόδια, όπως δείχνει το σκίτσο 4Α και 4Β. Επαναλάβετε 20 φορές.
5. Σαπλωθείτε με τη ράχη και τα γόνατα διπλωμένα (5Α). Στερεώστε τα πόδια σ' ένα έπιπλο, στο ύψος των γονάτων. Ανασηκώστε τη ράχη από το έδαφος κυλιόμενοι από την και προσπαθήστε ν' αγγίξετε τα γόνατα με το μέτωπο (5Β). Επαναλάβετε την άσκηση 20 ως 30 φορές.
6. Καθήστε σ' ένα μικρό σκαμνί, στερεώνοντας τα δάχτυλα των ποδιών σ' ένα έπιπλο (6Α). Κάμψτε τον κορμό προς τα πίσω και αγγίξτε το πάτωμα με τον ένα μονάχα όμο στρέφοντας τελικώς το στήθος από τη μία μεριά κι ύστερα από την άλλη (6Β). Ανασηκώστε και κάμψτε τη ράχη έτσι που να πιάσετε τα πόδια με τα χέρια (6Α). Όλοκληρη την άσκηση αυτή επαναλάβετε την 15 ως 20 φορές με τον κανονικό ρυθμό.

Αισθηματικό διήγημα

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Η βροχή εξακολουθούσε να χτυπά πάνω στα τζάμια, μ' έναν ήχο μονότονο, έντονο, κεντητικό. Η Μανουέλα την άκουγε όλη τη νύχτα και δεν μπορούσε να κλείσει μάτι. Σε μία στιγμή άρχισε να κλαίει, με ένα κλάμα πνιχτό, πονεμένο, που δεν το υπαγόρευε μονάχα ή μελαγχολική φθινοπωρινή νύχτα, αλλά κι' η σκέψη του Τζούλιο, του καλοκαιριού που είχε περάσει, της αγάπης, που ίσως είχε τελειώσει κι' αυτή.

Ο ύπνος την πήρε κατά την αύγή, κι' όταν ξύπνησε, ήταν πιά παρασπασμένη έννοια. Τα κρεβάτια της Ντόρας και της Βιρτζίνια ήταν άδεια και οι θαλάσσες ήταν στίβαζμένες σε μία γωνιά της κάμαρας.

Η Μανουέλα ένοιωσε ανακούφιση που οι δυο αδελφές της είχαν κι' ελαστικότητα στο σκαλόνι. Έτσι μπορούσε να μείνει μονάχα ακόμη για μερικά λεπτά. Μονάχα με τις σκέψεις της.

Όταν κατέβηκε στο σαλόνι του ξενοδοχείου, όλη η οικογένειά της ήταν κι' ελαστική συγκεντρωμένη κι' είχαν αρχίσει το πρόγευμά τους.

Δεν μπορούσαμε να σε περιμένουμε περισσότερο δούκισσα! είπε ο αδελφός της ριχνοντάς της μία ματιά αποδοκιμαστική.

Η Μανουέλα σήκωσε τους ώμους, χωρίς ν' απαντήσει. Όλα τη νευρίαζαν αυτό το πρωί, αλλά περισσότερο απ' όλα, οι ειρωνίες και οι παρατηρήσεις του Σέρτζιο.

Είσαι πολύ ελαφρά ντυμένη, παρατήρησε η μητέρα της, θα μπορούσες ν' αρπάξεις κανένα γερύ κρυολόγημα. Μόνο αυτό μας έλειπε, τώρα που είμαστε έτοιμοι να φύγουμε. Αν βγής, να φορέσης καμιά ζακέτα.

Δεν υπάρχει λόγος να βγής, είπε ο Σέρτζιο αυστηρά. Πού θα πάς μ' αυτόν τον παλιόκαρο; Ο Ντανιέλε είναι απαχολημένος με τα μαθήματά του ως το μεσημέρι.

Κι' όμως θα βγώ, είπε με πεποίση η Μανουέλα. Κι' εσύ να κυττάς τη δουλειά σου και να μην ανακατεύεσαι σε ξένες υποθέσεις.

Δεν θα βγής και ξέρεις καλά το γιατί, είπε ο Σέρτζιο με ύφος που δεν σήκωνε αντίρρησης.

Ο πατέρας που είχε μείνει άμετοχος ως εκείνη τη στιγμή, στη λογική των δυο νέων, στράφηκε και κύταξε μία το γυνί του και μία την κόρη του.

Τί συμβαίνει; ρώτησε. Η Μανουέλα άκουμπησε την πετσότα της στο τραπέζι και σηκώθηκε. Πού πάς; τη ρώτησαν δυο τρεις

φωνές μαζί και περισσότερο ο Σέρτζιο. Κρυώνω, είπε. Πάω ν' αλλάξω φόρεμα.

Δεν μπορούσε να συνεχίσει περισσότερο αυτή τη συζήτηση. Ήταν φαίνεται ο υπαινιγμός του Σέρτζιο. Ένοιασε η εξαφάνισή της την προηγούμενη βραδιά από την αβουσία του κορμού της με τον Τζούλιο.

Διασχίζοντας την τραπεζαρία έριξε μία ματιά στο ρολόι του τοίχου. Ή ώρα ήταν έννοια, και στις δέκα της πιάσε ο Σέρτζιο, που την εμπόδιζε να κινηθεί όπως ήθελε. Ο αδελφός της υποστήριξε, πως μία κοπέλλα αρραβωνιασμένη μ' ένα νέο, που κάθεται σκυμμένη πάνω στα βιβλία του, από το πρωί ως το βράδυ, ενώ οι άλλοι διασκεδάζουν, για να πάρει όσο το δυνατό πιο γρήγορα το διπλώμα του και να μπορεί να την παντρευτεί, θα έπρεπε να κάθεται πρόνοια — πρόνοια σε μία γωνιά, και να περιμένει.

Μα τί είναι αυτά που λές, Μανουέλα, διαμαρτυρήθηκε ο Ντανιέλε. Μηπως εγώ σου απαγορεύα ποτέ τίποτε; Μήπως ο έμπόδιος να πηγαίνεις κάθε πρωί στο τένις, ή να λάβεις μέρος στη γυναικεία γιορτή; Όπωςδήποτε θα τη λειωνήσω στο φροντιστήριο και θα πω ότι θα πάω λίγο αργότερα, για να περάσω τώρα άμεσως από το ξενοδοχείο σου. Μα τί συμβαίνει, Μανουέλα;

Ο Σέρτζιο έχει καταντήσει ανυπόφορος. Με παρακολουθεί σαν κέρβερος. Δεν μ' αφήνει να ξεμυτίσω από το ξενοδοχείο, είπε η νέα.

Το γέλιο που ακούστηκε από την άλλη άκρη του σάουρτος, έκανε τη Μανουέλα να ένκεντριστεί περισσότερο.

Εγώ περνώ τέτοια κρίση, σκέφθηκε, κι' αυτός δεν υποτασσεται τίποτα. Δεν έβρε ακόμη τίποτα από τη ζωή.

Η ίδια είχε αρχίσει να μαθαίνει τη ζωή από τη στιγμή που γνώρισε τον Τζούλιο και τον αγάπησε. Ο Τζούλιος δεν ήταν άσημαντος νεαρός σαν τον Ντανιέλε, ή σαν τον αδελφό της το Σέρτζιο. Ήταν ένας άνδρας ώριμος, που μπορούσε να καταλάβει, μ' ένα βλέμμα μονάχα, κάθε της σκέψη, κάθε της επιθυμίας του, και τέλος πάντων, τηλεφώνων του, κάτι τέλος πάντων που θα τοδ βοηθούσε να ξεκαθαρίσει το δρόμο του ένας τα χίτη του θού, να μη χάσουν οι σχέσεις τους, να μην έλθουν οι σχέσεις τους, να μην έλθουν οι σχέσεις τους, να μην έλθουν οι σχέσεις τους.

Καλά, είπε τέλος ο Ντανιέλε. Θα έρθω να σ' ελευθερώσω.

Σαφνικά όμως, η φωνή του άλλαξε. Μα μπορεί να μάθω πού θέλεις να πας; Τί έχεις να κάνεις και είναι τόσο σπουδαίο;

Τίποτα το ιδιαίτερο, εξήγησε διαλογικά η Μανουέλα.

Τίποτα, το έδωσα. Τό έδωσες; Και ήταν εκεί; ρώτησε κατάπληκτη.

Όχι, αλλά το έδωσα στη γυναίκα σου.

Η Μανουέλα νόμιζε ότι δεν άκουσε καλά. Τ' αυτή της βούζαν κι' ίσως οι λέξεις συγχέονταν στο μυαλό της.

Σε ποιόν θέλεις να το επιστρέψω; Μπορώ να το δώσω εγώ.

Όχι, ευχαριστώ, θα φροντίσω μόνη μου.

Η διαμαρτυρία της ήταν τόσο ζωηρή, που φοβήθηκε μήπως ο Ντανιέλε υποπευδύταν κάτι, γι' αυτό αναγκάστηκε να προσθέσει:

Αν θέλεις μπορείς να με συνοδεύσεις. Πρόκειται για τον Τζούλιο, εκείνον τον κύριο με τον οποίο έπαυσα τένις τα πρωινά.

Ακολούθησε μία μακρά σιωπή. Τ' στερα η φωνή του Ντανιέλε ακούστηκε παράξενη, άτονη, σαν κουρασμένη.

Καλά, θα σε συνοδεύω. Μα ξέρεις πού θα τον βρης; Στο τένις δεν μπορεί να είναι κι' αυτή τη βροχή, ούτε στην πλαζ, φυσικά...

Η Μανουέλα, έμεινε ακόμη για λίγο άμιλητη, σαστισμένη, αφάνταστα στενοχωρημένη για την τροπή που έπαιρναν τώρα τα πράγματα.

Είμαι στο ξενοδοχείο του, είπε. Τον τηλεφώνησα ότι θα περάσω.

Τον Τζούλιο τον είχε γνωρίσει στο τένις. Τον συναντούσε εκεί κάθε πρωί στις έπτά και περνούσαν μαζί μία — δύο ώρες. Για τη Μανουέλα, οι ώρες αυτές ήταν οι μοναδικές κι' ευτυχισμένες ώρες της ημέρας.

Ο Τζούλιος, δεν είχε τίποτα το κοινό με τους νέους που είχε γνωρίσει ως εκείνη τη στιγμή. Ήταν ένας άνδρας άγνωστος, για τον όποιο η Μανουέλα δεν ήξερε τίποτα, ώριμος, με πείρα από τη ζωή και ώπλισμένος με άκατανίκητη γοητεία.

Είσαοτε αρραβωνιασμένη; τη ρώτησε την τελευταία μέρα, δείχνοντάς της με το δάχτυλό του αρραβωνίον της.

Πήρε το χέρι της μέσα στο δικό του για να κυττάει καλύτερα την πέτρα κι' ύστερα της έβαψε λίγο τα δάχτυλα.

Μανουέλα, της είπε. Πάμε κάπου πού να είμαστε μόνοι, οι δυο μας. Θέλω να σου μιλήσω.

Εκείνη ένοιωσε τ' αυτή της να βουζών. Της φαινόταν άπιστευτο, πως ο Τζούλιος την είχε προσέξει. Ότι ο Τζούλιος την είχε προσέξει, δεν ήξερε τί ήθελε να της πη, αλλά αν της ζητούσε να γίνη γυναίκα του, δεν θα διστάζε να εγκαταλείψει το Ντανιέλε.

Ο Τζούλιος, είχε ένα ώραίο σπόρ αυτοκίνητο, κι' ενώ έτρεχαν, στον άνη-

στικά η Μανουέλα. Θέλω απλώς να έπιστρέψω ένα βιβλίο, που μου δάνεισαν πριν από μερικές μέρες.

Σε ποιόν θέλεις να το επιστρέψω; Μπορώ να το δώσω εγώ.

Όχι, ευχαριστώ, θα φροντίσω μόνη μου.

Η διαμαρτυρία της ήταν τόσο ζωηρή, που φοβήθηκε μήπως ο Ντανιέλε υποπευδύταν κάτι, γι' αυτό αναγκάστηκε να προσθέσει:

Αν θέλεις μπορείς να με συνοδεύσεις. Πρόκειται για τον Τζούλιο, εκείνον τον κύριο με τον οποίο έπαυσα τένις τα πρωινά.

Ακολούθησε μία μακρά σιωπή. Τ' στερα η φωνή του Ντανιέλε ακούστηκε παράξενη, άτονη, σαν κουρασμένη.

Καλά, θα σε συνοδεύω. Μα ξέρεις πού θα τον βρης; Στο τένις δεν μπορεί να είναι κι' αυτή τη βροχή, ούτε στην πλαζ, φυσικά...

Η Μανουέλα, έμεινε ακόμη για λίγο άμιλητη, σαστισμένη, αφάνταστα στενοχωρημένη για την τροπή που έπαιρναν τώρα τα πράγματα.

Είμαι στο ξενοδοχείο του, είπε. Τον τηλεφώνησα ότι θα περάσω.

Τον Τζούλιο αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

φορικό δρόμο που οδηγούσε στο δάσος, ένοιωσε τον αέρα να της χαιδεύει το πρόσωπο, να της φλογίζει τα μάγουλα, να τη μεθά.

Μα ξαφνικά, συνέβη κάτι το απροσδόκητο. Σε μία χαμηλότερη στροφή, η Μανουέλα είδε ένα μικρό γκρίζο αυτοκίνητο, ν' ανεβαίνει αργά τον ανηφορικό δρόμο. Ήταν το αυτοκίνητο του Ντανιέλε. Η νέα θυμήθηκε, ότι καμιά φορά ο αρραβωνιαστικός της, διέκοπτε για λίγο το διάβασμά του και την έπαιρνε να πάνε στο δάσος για ένα μικρό περίπατο. Τώρα θα είχε περάσει από το τένις — κλάμπ, δεν θα την είχε βρή και είχε συνεχίσει τον περίπατο μόνος του.

Η Μανουέλα ήταν σίγουρη ότι ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Τζούλιος αναγκάστηκε να ήσκασι πού ο Ντανιέλες δεν την είχε δει. Τό αυτοκίνητό του προχωρούσε πολύ αργά, και θα ήταν εύκολο στον Τζούλιο να τρέξει περισσότερο και να εξαφανιστούν μέσα στο δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος. Άλλά απότομα είχε χάσει το δάσος.

Νομίζω ότι μάς παρακολουθεί ο αρραβωνιαστικός μου, είπε στον Τζούλιο για να γίνη πειστικώτερη. Άς πάρουμε τον πλάγιό δρόμο που οδηγεί στο χωριό, κι' από εκεί θα γυρίσουμε πίσω.

Ο Ντανιέλε σταμάτησε το αυτοκίνητο μπροστά στην είσοδο του ξενοδοχείου και κατέβηκε κρατώντας την πόρτα ανοιχτή, για να κατέβει κι' η Μανουέλα.

Ξέρεις, του είπα εκείνη, άς μην πάμε όλοι... οικογενειακώς. Πήγαμε να του δώσης εσύ το βιβλίο. Άν δεν τον βρης εκεί, περίμενε λίγο.

Δεν μπορώ να το αφήσω στο γραφείο του ξενοδοχείου;

Όχι, καλύτερα να το δώσης στον ίδιο, απάντησε η Μανουέλα, με ύποκριτικά ήρεμο τόνο. Νά τον ευχαριστήσεις και να τον αποχαιρετήσεις εκ μέρους μου.

Ο Ντανιέλες δεν είπε πιά τίποτα άλλο, πήρε το βιβλίο και χάθηκε.

Η Μανουέλα αναστέναξε με ανακούφιση, αλλά τώρα που έπρεπε να δάλη σ' εφαρμογή το σχέδιό της, ήταν αναστατωμένη. Μα νευρικές κινήσεις, έβαλε ένα καθρεπτάκι από την τσάντα της και διώρθωσε τα μαλλιά της. Μα την άλλη στιγμή είδε το Ντανιέλε να βγαίνει από το ξενοδοχείο.

Τί συμβαίνει; τον ρώτησε. Τίποτα, το έδωσα.

Τό έδωσες; Και ήταν εκεί; ρώτησε κατάπληκτη.

Όχι, αλλά το έδωσα στη γυναίκα σου.

Η Μανουέλα νόμιζε ότι δεν άκουσε καλά. Τ' αυτή της βούζαν κι' ίσως οι λέξεις συγχέονταν στο μυαλό της.

Σε ποιόν θέλεις να το επιστρέψω; Μπορώ να το δώσω εγώ.

Όχι, ευχαριστώ, θα φροντίσω μόνη μου.

Η διαμαρτυρία της ήταν τόσο ζωηρή, που φοβήθηκε μήπως ο Ντανιέλε υποπευδύταν κάτι, γι' αυτό αναγκάστηκε να προσθέσει:

Αν θέλεις μπορείς να με συνοδεύσεις. Πρόκειται για τον Τζούλιο, εκείνον τον κύριο με τον οποίο έπαυσα τένις τα πρωινά.

Ακολούθησε μία μακρά σιωπή. Τ' στερα η φωνή του Ντανιέλε ακούστηκε παράξενη, άτονη, σαν κουρασμένη.

Καλά, θα σε συνοδεύω. Μα ξέρεις πού θα τον βρης; Στο τένις δεν μπορεί να είναι κι' αυτή τη βροχή, ούτε στην πλαζ, φυσικά...

Η Μανουέλα, έμεινε ακόμη για λίγο άμιλητη, σαστισμένη, αφάνταστα στενοχωρημένη για την τροπή που έπαιρναν τώρα τα πράγματα.

Είμαι στο ξενοδοχείο του, είπε. Τον τηλεφώνησα ότι θα περάσω.

Μπιάνκα Μαργέλι

ΓΙΑ ΕΝΑ
ΦΩΤΕΙΝΟ
ΧΑΜΟΓΕΛΟ...

Να κατερίξετε τα όπλα σας, αλ-
λο από την εξωτερική τους όψη, αλ-
λά και στους ένδοξους χώρους

Φυσικά, ο γιατρός μπορεί να απαιτήσει να
χρόνως κανένα χαλασμένο δόντι. Στην περίπτ

Σ' αυτό το τεύχος
δίνουμε στη νεαρή
γυναίκα του 1961
μια ποικιλία
από χαριτωμένα σύνολα
που θα τη βοηθήσουν
να διαλέξει αυτά που
ταιριάζουν στον τύπο της.
Μετά την κολεξιόν
και τα εύκολοφόρετα
που δώσαμε,
τα τωρινά σύνολα
παρουσιάζουν μια απλή
κομψότητα
που κολακεύει
τις νεαρές γυναίκες

ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΥΝΑΙΚΑ...

...Φοράει άμπιγιέ ΠΑΛΤΟ ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΜΕ ΓΟΥΝΑ

από ανοιχτόχρωμο μάλλινο
ύφασμα με 7)8 μάκρος
και ζαπονέ μανίκι.
Αντί για κουμπιά βάζει
τρία φιογκάκια. Το σύνολο
συμπληρώνεται
με ένα μοντέρνο καπέλο
από το ίδιο ύφασμα
του παλτού.

...Για το πρωινό της ντύσιμο προτιμά ένα ΠΑΛΤΟ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΡΟ

στολισμένο με δερμάτινο ρέλι.
Για τα μεγάλα κρύα
έχει προνοήσει μια κουκούλα
με μια ξσάρπα άσορτί.
Το τρουά κάρ αυτό μπορεί
να το φορέσει
και με πανταλόνι
σε μια έκδρομή, φτιαγμένο
από σκουρόχρωμη φανέλα.

...Για το απόγευμα της αρέσουν τα ΤΑΓΙΕΡ ΑΠΟ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΚΑΡΟ

με ριχτή ζακέτα και νομίτη.
Γαρνίσει το κλειστό ντεκολτέ
του ταγιέρ της
με μια λουσατή γούνα λευκή.
Ένα σκουρόχρωμο καπέλο
από καστόρ μοχάιρ
θα συμπληρώσει
το σύνολό της. Το ίδιο ταγιέρ
μπορεί να το βάλει
και δίχως γούνα το πρωί.

...Για μιάν απογευματινή επίσκεψη φοράει **ΠΑΛΤΟ ΤΡΟΥΑ ΚΑΡ** με άσορτι φούστα. Τα μανίκια του τα στολίζει με φαρδειές γούνινες μανσέτες από ρενάρ. Άνοιχτόχρωμα δερμάτινα γάντια και καπέλο κλός βελουτέ γι' άξεσουάρ. ... Τρελλαίνεται για **ΠΑΛΤΟ ΜΟΧΑΙΡ** με πολύ χαμηλά τοποθετημένες τσέπες και λοξό νωμίτη που σχηματίζει ένα μισό ρεγκλάν μανίκι. Το παλτό αυτό το φοράει το πρωί στα μαγαζιά και το απόγευμα σε μιá επίσκεψη. Την εμφάνισί της τη συμπληρώνει ένα στρογγυλό μοντέρνο καπελάκι. ... Συνδυάζει την πρακτικότητα και την κομψότητα με ένα **ΝΤΟΥΜΠΛ-ΦΑΣ ΠΑΛΤΟ** από μοχαίρ ύφασμα σε άσπρο χρώμα. Η ντουμπλέρ του παλτού είναι από γούνα καστόρ καφέ. Ένα κωνικό καπελάκι από την ίδια γούνα δίνει ιδιαίτερο τόνο στην εμφάνισί της.

ΜΙΑ
ΝΕΑΡΗ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΓΥΝΑΙΚΑ...

...Για το απόγευμα και το βράδυ εμφανίζεται με **ΤΑΓΙΕΡ ΑΠΟ ΜΕΤΑΞΟΤΟ ΡΙΓΕ** με ριχτή ζακέτα και τσέπες στρογγυλές, στολισμένο με κουμπιά από στράς. Στο λαισμό του λαιμού βάζει πολλές λεπτές σειρές πέτρες και στράς.

ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΥΝΑΙΚΑ...

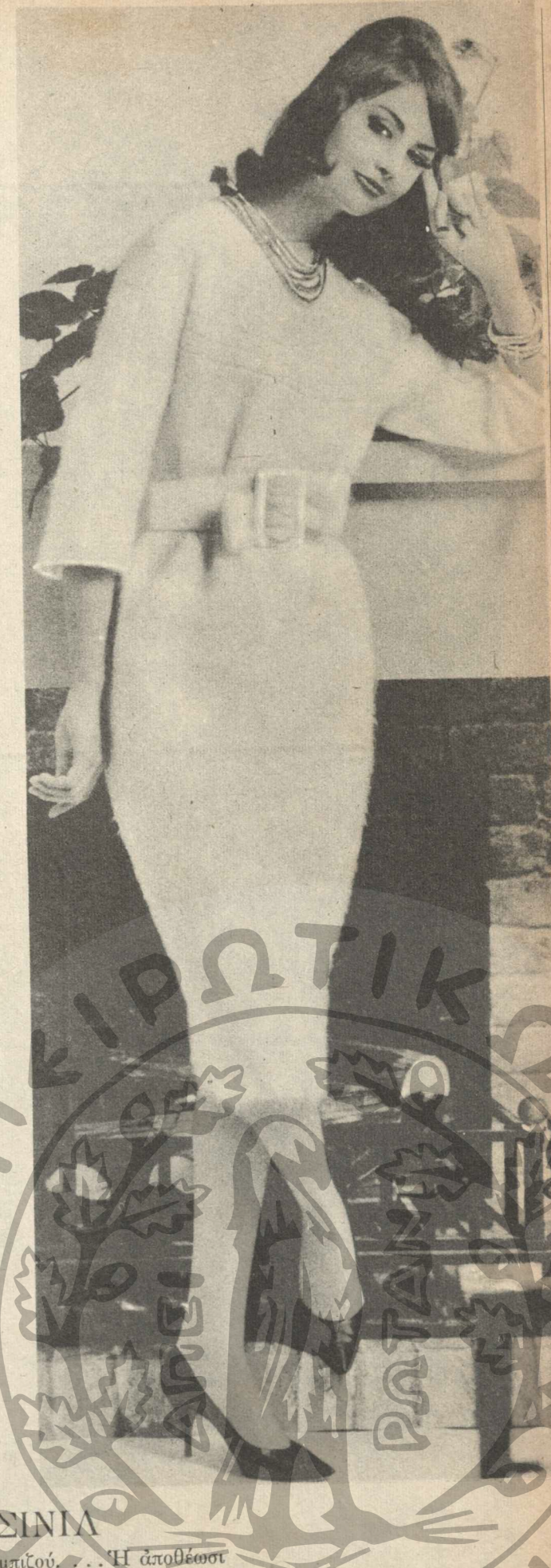

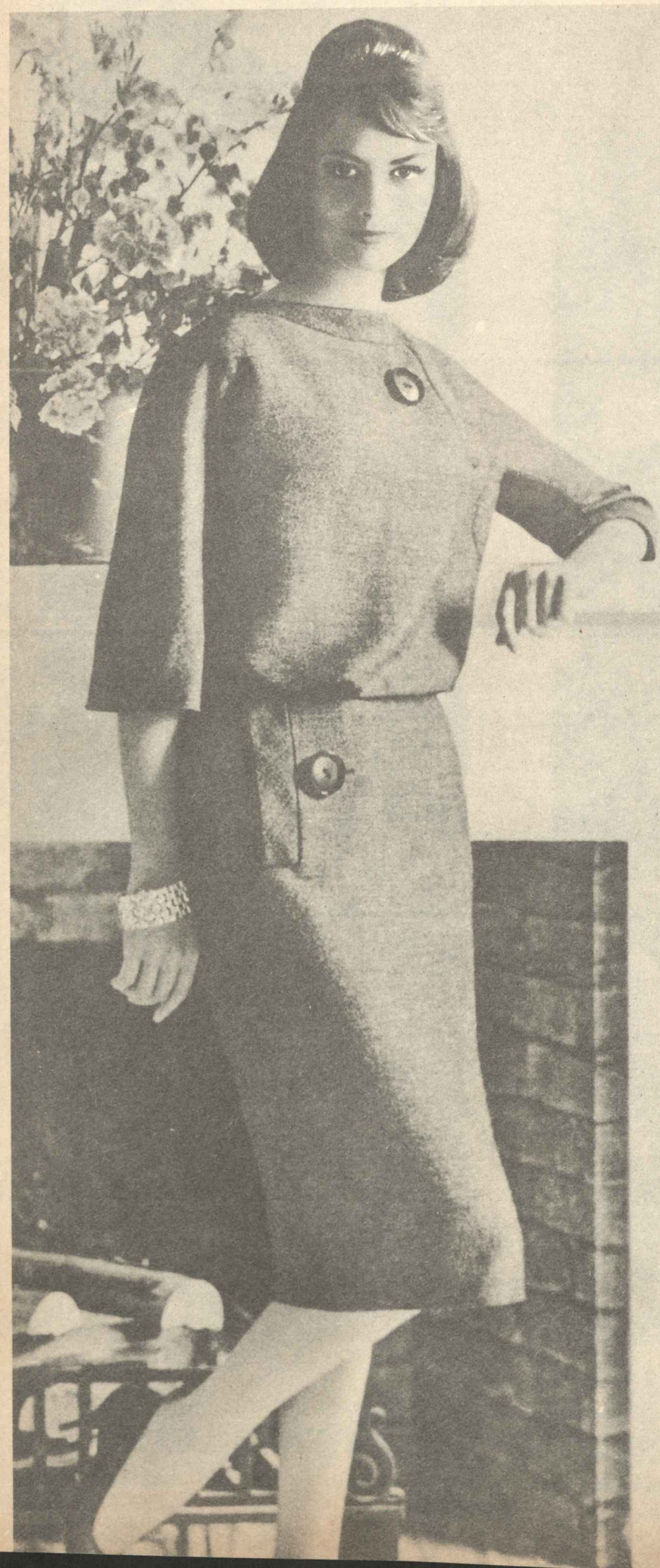
... Ξέρει νά είναι πάντα
καλοβαλμένη με ένα
ΝΤΕ-ΠΙΕΣ
ΜΑΛΛΙΝΟ
με ριχτή θέστα που στολίζεται
στο κάτω μέρος εμπρός
με μικρό κόψιμο
και μακρόστενο φιδόγκο.
Πολλές σειρές από χρυσή
άλυσίδα στολίζουν το λαιμό της.
... Τα επίσημα βράδια
εμφανίζεται με

ΝΤΕ-ΠΙΕΣ
ΑΠΟ ΜΠΡΟΚΑΡ
Τη θέστα είναι ριχτή
και μακρυνά
με κόψιμο και φιδόγκο στο πλάι.
Ένα κοιλίε με λεπτές χρυσές
σειρές συμπληρώνει
την εμφάνισή της.
Τα μαλλιά της κατάλληλα
χτενισμένα με τις γνωστές
φράντζες εμπρός της δίνουν
πικάντικο τόνο.

... Διαλέγει ένα **ΝΤΕ-ΠΙΕΣ ΑΠΟ ΒΕΛΟΥΔΟ ΣΙΝΙΑ**
που θυμίζει πλεκτό, σε χρώμα δαμασκηνί και το στολίζει μ' ένα χτυπητό μπιζού. ... Η αποθέωσις
της κομψότητάς της είναι ένα **ΦΟΡΕΜΑ ΑΠΟ ΛΕΥΚΟ ΜΑΛΛΙΝΟ ΜΟΧΑΙΡ**
σε ίσια γραμμή με φαρδύ γαζι στο νομίτη και ζαпонέ τρουά - κάρ μανίκι.

ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΥΝΑΙΚΑ...

... Συνδυάζει
την απλότητα με την κομψότητα
και τη μόδα με
**ΦΟΡΕΜΑ
ΑΠΟ ΖΕΡΣΕ·Υ·
ΜΕΛΑΝΖΕ**
με πλούσιο μπουφάν.
Ή φούστα της είναι
σε ίσια γραμμή και γαρνίρεται
με μια κοφτή θρόνια τσέπη
και με ένα κουμπί.
Όμοιο κουμπί
στολίζει και το κορσάκι.

... Προβείτε το στυλ «Ντιόρ»
με βραδυνή

ΤΟΥΝΙΚ ΑΠΟ ΛΕΠΤΟ ΜΑΛΛΙΝΟ

γαρνισμένη με αρκετά
φαρδύ ρέλι από σατέν
και άσορτι κουμπιά.
Φοράει κολιέ με πολλές σειρές
και παντατίφ στη μέση
και καπέλο ζωηρόχρωμο
με ψηλό ντραπαριστό τεπέ.

... Στο γραφείο
και στα μαγαζιά φοράει ένα

ΦΟΡΕΜΑ ΑΠΟ ΚΑΡΟ

τφασμα πολύ απλό,
με μοναδικό στολίδι
ένα μεγάλο πέτσινο κουμπί
και φαρδιά πέτσινη ζώνη.
Μία φάσα φαρδιά
στο τελείωμα με λοξά τα καρό
κι' ένα εξώραφο γαζί
στην ένωση δίνουν
κινετικό τόνο στο σύνολο.

... Δέχεται στο σπίτι
με ένα μοντέρνο

ΝΤΕ-ΠΙΕΣ ΜΕ ΜΑΚΡΥΑ ΒΕΣΤΑ

που έχει μεγάλο ντεκολτέ
σε σχήμα καρδιάς
και φαρδιά εξώραφη φάσα,
που συνεχίζεται
και στη φούστα.
Ένα διπλό φιογκάκι
στη βάση του ντεκολτέ
στολίζει αυτό το ντε - πιές.

ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΥΝΑΙΚΑ...

... Σ' ένα χορό ή σ' ένα
νυχτερινό κέντρο
κάνει την εμφάνισή της με
**ΦΟΥΣΤΑ
ΣΑΛΒΑΡΙ
ΚΑΡΟ**

από ταφτά και μαύρο
βελούδινο κορσάζ με μεγάλο
τετράγωνο ντεκόλτέ
και πολλές σειρές
χρωματιστές κρυστάλλινες
χάντρες στο λαιμό.

... Άγαπᾷ τὴν ἄνεση
στὶς κινήσεις. Φτιάχνει ἀπὸ
**ΛΑΧΟΥΡΙ
ΜΑΛΛΙΝΟ**

μιὰ ριχτὴ θέστα με ζώνη,
ποὺ τὴ φοράει στὸ γραφεῖο
ἢ στὸ σπίτι σὲ σχέδιο κομψό
καὶ πρακτικὸ συγχρόνως.
Μιὰ ζώνη δεμένη φλού
δίνει χάρι. Τὴ φοράει
με φούστα ἀπὸ φανέλα
σκούρα ἢ καὶ πανταλόνι.

... Είναι κοκέτα καὶ μέσα
στὸ σπίτι της με μιὰ
**ΒΕΣΤΑ ΑΠΟ
ΜΑΛΛΙΝΟ
ΕΜΠΡΙΜΕ**

ποὺ τὴ φοράει με στενά
πανταλόνια. Τὸ σχέδιο
τῆς θέστας εἶναι πρωτότυπο.

Συμπληρώνεται
με πολλές σειρές χάντρες
ζωηρόχρωμες
ποὺ φοράει στὸ λαιμό
καὶ παπούτσια φλάτ.

... Φανερώνει τὸ λαιμὸ της
γοῦστο μ' ἓνα

**ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΟ
ΑΝΣΑΜΠΛ**

σὲ ἴσια γραμμὴ με ριχτὴ
ζακέτα, ποὺ στολίζεται με φανί
γύρω - γύρω
ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα.

Πολλές σειρές ἀλυσίδας
στὸ λαιμὸ τῆς δίνει
μιὰ ἐντελὴς μοντέρνα
καὶ κοκέτη ὄψη.

Σαφηνικά η Εύα ένοιωσε να την έγκαταλείνει κάθε δύναμη και υπέκυψε.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΚΥΡΙΑΣ...

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Εύα τοποθετούσε τα πράγματά της στη ντουλάπα της κάμαράς της, όταν η καμαριέρα ήρθε να την ειδοποιήσει ότι η κυρία Ουίλερ είχε επιστρέψει απ' έξω και έπιθυμούσε να της μιλήσει. Η Εύα τη βρήκε καθισμένη κοντά στο άναμμένο τζάκι μ' ένα τσιγάρο στο χέρι.

— Άστε εστέ σεις ή νέα νοσοκόμος που μου στέλνει το νοσοκομείο; είπε σιγά, εξετάζοντας τη νεοφερμένη από την κορυφή ως τα νύχια.

— Μάλιστα, κυρία, απάντησε σιγή η Εύα.
— Έ, λοιπόν, θα σάς πως ειλικρινά ότι σάς περίμενα λιγώτερο νέα... λιγώτερο σαγηνευτική. Είχα φάτοσο εξηγήσει στη μίς Ντάβισον ότι έπιθυμούσα να δω ένα πρόσωπο σοβαρό και πεπεισμένο.

— Μά, κυρία, σάς δεβαώ ότι ξέρω θανάσια τη δουλειά μου, διαμαρτυρήθηκε η Εύα.

— Θα δούμε, είπε η κυρία Ουίλερ τινάζοντας τη στάχτη του τσιγάρου της.

Η κυρία Ουίλερ ήταν καμιά τριανταριά χρονών, πολύ όμορφη, το ήξερε και ήθελε να μη το άγνοη κανείς.

— Πρέπει να σάς πω, συνέχισε, ότι ο κύριος μετά από το ατύχημά του απέκτησε ένα χαρακτήρα μάλλον δύσκολο. Θα φροντίσετε λοιπόν να μην είστε ούτε αυταρχική, ούτε αδιάκριτη, αν θέλετε να μείνετε στην υπηρεσία του.

— Θα φροντίσω, κυρία μου.

— Έπ' πλέον, θ' αποφύγετε να βάφεστε και ν' αρωματίζεστε. Καθαριότητα πρό παντός. Δεν σάς ζητούμε περισσότερα.

— Πολύ καλά, κυρία, ψιθύρισε η Εύα.

Πιστεύοντας ότι είχε τελειώσει με τις συστάσεις της, η Εύα διευθυνόταν προς την πόρτα, όταν άκουσε να τη ξαναφωνάζει η κυρία Ουίλερ μ' έναν τόνο ξερό.

— Ά! Εύα... Τα μαλλιά σας να τα στρώσετε και να τα κάνετε κότσο. Άκόμα και με την καλύτερη, αυτές οι μπονιάδες στο λαιμό δείχνουν ότι δεν είναι για μια νοσοκόμο. Δεν δρισκώμαστε στο Χόλλινγτον.

Η Εύα με σφιγμένα δόντια γήγχε από το δωμάτιο. Κανείς δεν της είχε φερθεί ως τώρα με τέτοιο τρόπο.

Ενώ φορούσε τη λευκή μπλούζα της προτού

πάει στον άρρωστό της, η Εύα αναρωτιόταν πώς έτυχε και αυτή η γοητευτική στρίγγλα είχε συνδέσει τη ζωή της με το γέρο Άρτσιμπάλντ Ουίλερ. Έκανε ακόμα αυτές τις σκέψεις, ενώ κατέβαινε τη σκάλα που ώδηγούσε στο πάτωμα των «κυρίων», όταν ένας άνδρας που ανέβαινε τα σκαλιά τέσσερα - τέσσερα, με το κεφάλι σκυμμένο έπεσε πάνω της. Τη συγκράτησε με το χέρι του τη στιγμή που εκείνη θα έκανε την ισορροπία της και θα έπεφτε προς τα πίσω.

— Έ, κοπέλλα μου, έτσι πέφτουν στην άγκαλιά των κυριών; είπε κρατώντας την επάνω του.

— Με συγχωρήτε... Δεν... δεν σάς είδα...

— Μη δικαιολογήστε, για μένα ήταν μια μεγάλη ευχαρίστηση, απάντησε εκείνος γελώντας.

Η επαφή αυτού του ώριμου νέου, τα τολμηρά λόγια του, το βλέμμα με το οποίο την επάνωζε, την έκαναν να τὰ χάσει τελείως.

— Είμαι... είμαι πολύ διασημή... Πρέπει να πάω να δω τον άρρωστο μου... Άφήστε με να περάσω, σάς παρακαλώ... τραύλισε προσπαθώντας να του ξεφύγει.

Μα εκείνος την κράτησε από το μανίκι.

— Όχι. Μη φεύγετε. Έχουμε ακόμη ένα σωρό πράγματα να πούμε. Έρχομαι ακριβώς να σάς δω... Μιλήστε μου, λίγο για το «γέρο».

— Ποιό γέρο; έκανε η Εύα έκπληκτη.

— Για τον πατέρα... τον Άρτσι... τον άρρωστό σας! Στενοχωρήθηκα πολύ που τον βρήκα σ' αυτή την κατάσταση. Ήταν ένας άνθρωπος τόσο ζωντανός! Πιστεύετε ότι θα μπορούσε να ξαναχρησιμοποιήσει τα πόδια του;

— Δυστυχώς! Φοβάμαι ότι όχι, κύριε. Ό γιατρός που τον εξέτασε δεν άφησε καμιά ελπίδα.

Το βλέμμα του νέου σκοτεινίαισε.

— Καμμένη, μπαμπά, τι ιστορία!

Μά ξαφνικά ένα χαμόγελο φάνηκε στα χείλη του.

— Ευτυχώς που ο πατέρας έχει εσάς, συνέχισε. Είμαι τόσο πολύ ευχαριστισμένος που έχει μια νοσοκόμα τόσο συμπαθητική. Ο πατέρας είναι πολύ ευαίσθητος στη γυναίκα όμορφη.

— Δεν είμαι στην υπηρεσία του κυρίου Ουίλερ παρά μόλις από μία ώρα, κύριε, παρατήρησε η Εύα.

— Μπά! Άστε και σεις μόλις φθάσατε στο σπίτι, όπως ακριβώς κι' εγώ, μίς... μίς...

— Μίς Εύα... Εύα Σμιθ του νοσοκομείου «Ρέι-τς».

— Χαίρω πολύ, μίς Εύα. Το όνομά μου είναι Κλάρενς Ουίλερ, εκτός ονείδος της οικογένειας.

Σε κάθε οικογένεια υπάρχει και ένας άσπαστος.

Η Εύα άρχισε να κατεβαίνει τη σκάλα. Εκείνος την ακολούθησε ως τη διβιβλίο όπου πηγαινε για να λάβει γνώση των οδηγιών που είχε αφήσει ο γιατρός και που θα ήταν πάνω στο γραφείο.

— Πήτε μου, χαριτωμένη μου μίς, γνωρίζετε τη γυναίκα του πατέρα μου; τη ρώτησε ξαφνικά.

Η συνταγή που διάβαζε η Εύα, τρεμούλιασε έλαφρά στο χέρι της.

— Μάλιστα, κύριε, την είδα, ψιθύρισε.

— Τι εντύπωση σάς έκανε η Τζένιφερ;

— Τήν... την δρίσκω πολύ όμορφη.

— Βέβαια, μουρμούρισε ο Κλάρενς, είναι πολύ όμορφη. Έχει μια όμορφη ικανή να ξεπλύνει ένα μεγάλο λάθος. Καταλαβαίνω τον πατέρα μου.

— Με συγχωρήτε, κύριε. Ό άρρωστος μου με περιμένει! διέκοψε ξερά η Εύα.

Ό Άρτσιμπάλντ Ουίλερ έδειχνε πως θα ήταν άλλοτε ώριμος άνδρας. Στά έζητα πέντε χρόνια του διατηρούσε ακόμα ένα πρόσωπο πλὺν φρέσκο, με μερικές μόνον ρυτίδες στην άκρη των ματιών, και μια μικρή πτυχή κυρίας στις γωνιές των χειλιών. Τα γκριζογάλανα έκτακτικα μάτια του, είχαν ένα βλέμμα τρεμέτα διαρηχαστικό. Καταλάβαινες ότι το σχετικά πρόσφατο δυστύχημά του δεν είχε κάψει ακόμη τη ζωτικότητα και τη θέληση αυτού του ανθρώπου. Λαωγέλασε στην Εύα βλέποντάς την να εμφανίζεται και ακούμπησε πάνω στο σεντόνι το κνηστιαίο περιοδικό που διάβαζε.

— Έπ' τέλος, σκέφθηκαν να μου στείλουν και μια όμορφη νοσοκόμο, είπε με καλή διάθεση. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι φοβάται θηλάει παρελάσανε δω. Είναι φοβερό να σε παραβίδουν σε τέτοιες μέγαιρες! Έλπίζω ότι θα συνεννοηθούμε, μίς Εύα.

— Αυτή είναι η πιο μεγάλη μου επιθυμία, κύριε...

Έκείνος έκλεισε για μια στιγμή τα μάτια του και ύστερα είπε με συγκρατημένη φλόγα:

— Βλέπετε, μικρή μου, νομίζω ότι θα έδω ευχαρίστως τις μέρες που μου μένουν να ζήσω για ένα μόνον περπάτο στο δάσος με τον «Κερανό».

— Πουός είναι ο Κερανός, κύριε;

— Ένα βλέμμα υπερφάνειας φώτισε το όμορφο πρόσωπο του Άρτσι:

— Το πιο άφοβο όλογο της Άγγλιας: το έ-λογό μου!

Κι' έπειτα πρόσθεσε μ' ένα χαμόγελο έπαινε:

— Σ' αυτόν χρωστάω που είμαι παρφορμένος σ' αυτό το κρεβάτι. Τόν άβλιο! Ά! δεν είμαι θυμωμένος μαζί του, για όλα φταίω εγώ. Έγώ τον γύμνασα. Θα ήθελα να τον βλέπατε να περπάτα τα έμπόδια. Πετούσε κυριολεκτικά. Γινόταν το κεφάλι σας, μικρή μου, σ' αυτά τα πέντε ή έξι πελλά που βλέπετε. Τα κερδίσαμε ο Κερανός κι' εγώ μαζί όπως πάντα, και δεν θα μπορούσα να πω πούος άξιζε περισσότερο. Άνθρωπος και έ-λογο, ήμισαν ένα, όπως οι άρχαίοι κένταυροι.

Το πρόσωπό του ξαφνικά σκοτεινίαισε.

— Δυστυχώς, μέσα στη μέθη της επιτυχίας, δεν ξεχνούσα παρά ένα πράγμα: την ηλικία μου. Πλήρως ακριβά αυτό το πράγμα. Ένα από τα πολλά που βλέπετε. Ένοιωθα εξάντληση.

Η Τζένιφερ θέλησε να φωνάξει το γατάκι, με πω πούος άξιζε περισσότερο. Άνθρωπος και έ-λογο, ήμισαν ένα, όπως οι άρχαίοι κένταυροι.

Το πρόσωπό του ξαφνικά σκοτεινίαισε.

— Δυστυχώς, μέσα στη μέθη της επιτυχίας, δεν ξεχνούσα παρά ένα πράγμα: την ηλικία μου. Πλήρως ακριβά αυτό το πράγμα. Ένα από τα πολλά που βλέπετε. Ένοιωθα εξάντληση.

Η Τζένιφερ θέλησε να φωνάξει το γατάκι, με πω πούος άξιζε περισσότερο. Άνθρωπος και έ-λογο, ήμισαν ένα, όπως οι άρχαίοι κένταυροι.

Το πρόσωπό του ξαφνικά σκοτεινίαισε.

— Δυστυχώς, μέσα στη μέθη της επιτυχίας, δεν ξεχνούσα παρά ένα πράγμα: την ηλικία μου. Πλήρως ακριβά αυτό το πράγμα. Ένα από τα πολλά που βλέπετε. Ένοιωθα εξάντληση.

Η Τζένιφερ θέλησε να φωνάξει το γατάκι, με πω πούος άξιζε περισσότερο. Άνθρωπος και έ-λογο, ήμισαν ένα, όπως οι άρχαίοι κένταυροι.

Το πρόσωπό του ξαφνικά σκοτεινίαισε.

Η Εύα την πονεμένη του καρδιά να ξεχάσει.

— Συνάντησα το γιού σας στη σκάλα, κύριε. Τι εύγενοός νέος. Πόσο σάς μοιάζει!

— Ό Άρτσι έκανε ένα μορφασμό.

— Αιτός; Καθόλου, Εύα! Είναι ο πιο άνικα-νος άνθρωπος που γνωρίζω. Δεν μπόρεσε να ι-πεύσει ποτέ σωστά, ούτε ακόμη και να παίξει καλό γκολφ. Το άσχος της οικογένειας!

Κλάρενς δρισκώταν ακόμη στη διβιβλίο, όταν η Εύα γοητευτική χωρίς τη στολή της νοσοκόμου, κατέβηκε να πάρει ένα βιβλίο. Στεκόταν όρθος με τα χέρια στις τσέπες και κιντούσε με συγκρατημένη προσοχή έναν πίνακα που ήταν κρεμασμένος στον τοίχο. Παρουσίαζε μια γυναίκα με λευκά, ντυμένη σύμφωνα με την παλιά μό-δα, μ' ένα ψηλό γαλά δαντελένιο, ένα λεπτό κορ-σέ κεντημένο με πέδρες και μια φαρδειά φού-στα που τη σήκωνε για να περπατήσει σε μια χαριτωμένη κίνηση. Κρατούσε μια δεντάλια στο χέρι και με τον κορμό έλαφρά σκυμμένο μπρο-στά, κιντούσε χαμογελώντας με ύφος αινιγματι-κό ένα Βοδόδα πάνω σε μια λαχέ κονσόλα.

— Όσο μακριά κι' αν τρέχει ο νους μου, θυ-μίζω ότι πάντοτε έβλεπα αυτόν τον πίνακα σ' αυτή τη θέση, μουρμούρισε ο Κλάρενς σάν να μιλούσε στον εαυτό του. Είναι το μόνο πράγμα που παρέμεινε από την παλιά επίπλωση. Όταν ο πατέρας μου ξαναπαντρεύτηκε, η δεύτερη γυναί-κα του θέλησε να μεταμορφώσει τελείως το σπί-τι. Μου άρεσε πολύ αυτός ο πίνακας. Όταν ή-μουν παιδί, η νταντά μου έκανε αυτή τη Λευκή Κυρία ήρωίδα όλων των παραμυθιών που μου άφησαν για να κοιμηθώ. Δεν δρισκετε, Εύα, ότι αυτή η κυρία με τα άσπρα μοιάζει πολύ στη Τζένιφερ;

— Όχι, καθόλου! απάντησε η Εύα ψυχρά γυ-ρίζοντας την πλάτη της στον άθωο πίνακα.

Πήρασε τα όρνια και άρχισε να διαβάει χα-μυλάφωνα τους τίτλους των βιβλίων:

«Το δέκατο τρίτο ήμμα», «Δεν θα με πιάσουν», «Το τελευταίο ούτοχο», «Μορφήν με διάκριση»...

— Μά πείτε μου λοιπόν, κύριε Ουίλερ, φώνα-ξε κατάκληκτη, μόνον άστυνομικά μυθιστορήμα-τα έπάρχουν εδώ;

— Ναι, Ό πατέρας μου είναι μεγάλος θαν-μαστής των άστυνομικών μυθιστορημάτων.

— Αποστρέφομαι τα άστυνομικά μυθιστο-ρήματα.

— Είσατε άτυχη. Ό πατέρας θα σάς ζητή-σει αήνορα να του διαβάσετε. Ίσχυρίζεται ότι δεν μπορεί να κοιμηθώ, αν δεν πάρει πρώτα μια βό-λα Τζέιμς Χάντλεϊ, Τζέιτ ή Πήτερ Τσένεϊ.

— Γιατί δεν το ζητάει αυτό από τη γυναίκα του; είπε γελώντας η Εύα.

— Η Εύα δεν είναι σχεδόν ποτέ στο σπίτι. Μεταξύ μας, έχει δικιο, η συντροφιά ενός γέρου γαργαλάει δεν έχει κανένα έλληγτρο για μια γυ-ναίκα γοητευτική σάν αυτήν...

— Είσατε άδικος, απάντησε πειραγμένη η Εύα, ενώ προσποιόταν ότι εξακολουθούσε να έπιθεωρή-ται όρνια με τα βιβλία. Βρίσκω ότι ο κύριος Ουί-λερ είναι ακόμη πολύ καλός. Πολύ καλύτερος μάλιστα από όποιονδήποτε νέου της γενιάς μας.

— Εύχαριστώ για τους «ώριμους» νέους της γενιάς μας, χαριτωμένη μου κορίτσι.

Και προτού η Εύα αντίληφθώ τη της συνέβαινε, ο Κλάρενς την άρπαξε με μια γρήγορη κίνηση, και την κούλησε επάνω στο στρώμα του.

— Άφήστε!... Άφήστε με άλλως θα φω-νάζω! τραύλισε η Εύα με φωνή χαμηλή και τρεμμένη.

— Φώναζε! απάντησε εκείνος χωρίς να χα-λαρώσει το σφιγμένο του, ενώ το χέρι του χείδνε α-παλά τη χαμυλότητα του όμου της. Έ, λοιπόν, δεν φωνάζεις, γλυκιά μου άγάτη;

Τα χείλη του Κλάρενς ήταν πολύ κοντά στα χείλη της Εύας, τόσο κοντά που ένοιωσε την ά-ναστροφή του πάνω στο στόμα της. Ξαφνικά, η Εύα ένοιωσε να την εγκαταλείπει κάθε δύναμη, κάθε θέληση. Έκλεισε τα μάτια της και υπέκυψε.

— Συγχωρήστε! έκανε απότομα μια ειρω-νική φωνή που ξάφνιασε τόσο και τους δύο.

Ό Κλάρενς και η Εύα άπομακρύνθηκαν γρήγο-ρα ο ένας από τον άλλον. Η Τζένιφερ στεκόταν στην πόρτα με τα χέρια σταυρωμένα.

— Έ, λοιπόν, μπράβο, μίς Εύα! Δεν χάσατε τον καιρό σας.

— Έπιτρέψτε μου, Τζένιφερ, είπε έπεμβαί-νοντας άμέσως ο Κλάρενς, εγώ ένόχησα τη δεσποινίδα.

Έκείνη τον διέκοψε με μια χειρονομία:

— Άγαπητέ μου, το ξέρω το μοτίβο... Σί-γουρα δεν θα την ένοχλούσατε αν αυτή η μικρή πονηρή ήταν λιγώτερο προκλητική, είπε η Τζέ-νιφερ οίχνοντας ένα περιφρονητικό βλέμμα στην καμμένη την Εύα που ήταν έτοιμη να αποθνήσκει.

Τελικά την έδιωξε τη δυστυχισμένη νοσοκόμο μ' ένα:

—Μπορείτε να πηγαίνετε, θα ξαναμιλήσουμε άργότερα γι' αυτό το έπεισόδιο.

Η Εύα έτοιμαζόταν να μπη στο δωμάτιο του Άρτσι Ουίλερ για να πάρει το σερίφτιο του δελνιον όταν έμεινε άκίνητη με το χέρι στο πόμολο της πόρτας. Ό Άρτσι δεν ήταν μόνος. Άκουγόταν όμιλίες μέσα στο δωμάτιο. Η Εύα άναγνώρισε τη φωνή του Κλάρενς:

— Έπ' τέλος, πατέρα, θ' αποφασίσεις. Άφού σου λέω ότι έχω άπόλυτη άνάγκη απ' αυτά τα χρήματα. Είμαι στο χείλος της χρεοκοπίας. Άν δεν με βοηθήσεις, θ' αναγκαστώ να κλείσω το έρ-γοστάσιο.

— Πήγαινε στο διάβολο, έσύ και το έργοστά-σιό σου! απάντησε ο Άρτσι.

— Πατέρα, άκουσέ με. Σου μιλω σοβαρά. Δεν πρόκειται μόνον για μένα. Έκατό εργάτες θα μείνουν άνεργοι, αν κλείσω το έργοστάσιο.

— Περιττό να προσπαθής να με συγκινήσεις, δεν θα σου δώσω πεντάρα. Έξ' άλλον, δεν έχω χρήματα.

— Μά πατέρα, η περιουσία σου, οι μετοχές σου, τα κοσμήματα της μαμάς.

— Και λοιπόν, γνέ μου, νομίζω ότι ζούμε με άέρα ή μητροιά σου κι' εγώ; Η ζωή είναι πολύ άκριβή, αγαπητέ μου φίλε, πολύ άκριβή!

— Με κάνεις να γελω... Και οι έπηρετες σας και οι τουαλέτες της Τζένιφερ, οι γούνες, τα μα-γαζιάρια, τα διαμάντια που της προσφέρεις χω-ρίς να λογαριάζεις; Με παίρνεις για κανένα ήλιθιο;

— Άναγνωρίζω ότι τα καπρίτσια της Τζένιφερ μου κοστίζουν άρκετά άκριβά. Μά διάβολε, στην ηλικία μου, δεν έχω την άξίωση να μ' αγαπούν για τα όρνια μου μάτια. Έλπίζω, γνέ μου, ότι δεν θα μου άμφοισθήσεις το δικαίωμα να διαθέ-τω την περιουσία μου όπως μου άρέσει.

— Έν τάξει! άναστήναξε ο Κλάρενς. Άφού προτιμάς να μ' αφήσεις ν' αντιμετώπισω τις χει-ρότερες δυσκολίες για να εξακολουθήσεις να κά-νεις τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου, άς νης τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου. Άς νης τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου. Άς νης τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου. Άς νης τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου.

— Γιατί δεν το ζητάει αυτό από τη γυναίκα του; είπε γελώντας η Εύα.

— Η Εύα δεν είναι σχεδόν ποτέ στο σπίτι. Μεταξύ μας, έχει δικιο, η συντροφιά ενός γέρου γαργαλάει δεν έχει κανένα έλληγτρο για μια γυ-ναίκα γοητευτική σάν αυτήν...

— Είσατε άδικος, απάντησε πειραγμένη η Εύα, ενώ προσποιόταν ότι εξακολουθούσε να έπιθεωρή-ται όρνια με τα βιβλία. Βρίσκω ότι ο κύριος Ουί-λερ είναι ακόμη πολύ καλός. Πολύ καλύτερος μάλιστα από όποιονδήποτε νέου της γενιάς μας.

— Εύχαριστώ για τους «ώριμους» νέους της γενιάς μας, χαριτωμένη μου κορίτσι.

Και προτού η Εύα αντίληφθώ τη της συνέβαινε, ο Κλάρενς την άρπαξε με μια γρήγορη κίνηση, και την κούλησε επάνω στο στρώμα του.

— Άφήστε!... Άφήστε με άλλως θα φω-νάζω! τραύλισε η Εύα με φωνή χαμηλή και τρεμμένη.

— Φώναζε! απάντησε εκείνος χωρίς να χα-λαρώσει το σφιγμένο του, ενώ το χέρι του χείδνε α-παλά τη χαμυλότητα του όμου της. Έ, λοιπόν, δεν φωνάζεις, γλυκιά μου άγάτη;

Τα χείλη του Κλάρενς ήταν πολύ κοντά στα χείλη της Εύας, τόσο κοντά που ένοιωσε την ά-ναστροφή του πάνω στο στόμα της. Ξαφνικά, η Εύα ένοιωσε να την εγκαταλείπει κάθε δύναμη, κάθε θέληση. Έκλεισε τα μάτια της και υπέκυψε.

— Συγχωρήστε! έκανε απότομα μια ειρω-νική φωνή που ξάφνιασε τόσο και τους δύο.

Ό Κλάρενς και η Εύα άπομακρύνθηκαν γρήγο-ρα ο ένας από τον άλλον. Η Τζένιφερ στεκόταν στην πόρτα με τα χέρια σταυρωμένα.

— Έ, λοιπόν, μπράβο, μίς Εύα! Δεν χάσατε τον καιρό σας.

— Έπιτρέψτε μου, Τζένιφερ, είπε έπεμβαί-νοντας άμέσως ο Κλάρενς, εγώ ένόχησα τη δεσποινίδα.

Έκείνη τον διέκοψε με μια χειρονομία:

— Άγαπητέ μου, το ξέρω το μοτίβο... Σί-γουρα δεν θα την ένοχλούσατε αν αυτή η μικρή πονηρή ήταν λιγώτερο προκλητική, είπε η Τζέ-νιφερ οίχνοντας ένα περιφρονητικό βλέμμα στην καμμένη την Εύα που ήταν έτοιμη να αποθνήσκει.

Τελικά την έδιωξε τη δυστυχισμένη νοσοκόμο μ' ένα:

—Μπορείτε να πηγαίνετε, θα ξαναμιλήσουμε άργότερα γι' αυτό το έπεισόδιο.

Η Εύα έτοιμαζόταν να μπη στο δωμάτιο του Άρτσι Ουίλερ για να πάρει το σερίφτιο του δελνιον όταν έμεινε άκίνητη με το χέρι στο πόμολο της πόρτας. Ό Άρτσι δεν ήταν μόνος. Άκουγόταν όμιλίες μέσα στο δωμάτιο. Η Εύα άναγνώρισε τη φωνή του Κλάρενς:

— Έπ' τέλος, πατέρα, θ' αποφασίσεις. Άφού σου λέω ότι έχω άπόλυτη άνάγκη απ' αυτά τα χρήματα. Είμαι στο χείλος της χρεοκοπίας. Άν δεν με βοηθήσεις, θ' αναγκαστώ να κλείσω το έρ-γοστάσιο.

— Πήγαινε στο διάβολο, έσύ και το έργοστά-σιό σου! απάντησε ο Άρτσι.

— Πατέρα, άκουσέ με. Σου μιλω σοβαρά. Δεν πρόκειται μόνον για μένα. Έκατό εργάτες θα μείνουν άνεργοι, αν κλείσω το έργοστάσιο.

— Περιττό να προσπαθής να με συγκινήσεις, δεν θα σου δώσω πεντάρα. Έξ' άλλον, δεν έχω χρήματα.

— Μά πατέρα, η περιουσία σου, οι μετοχές σου, τα κοσμήματα της μαμάς.

— Και λοιπόν, γνέ μου, νομίζω ότι ζούμε με άέρα ή μητροιά σου κι' εγώ; Η ζωή είναι πολύ άκριβή, αγαπητέ μου φίλε, πολύ άκριβή!

— Με κάνεις να γελω... Και οι έπηρετες σας και οι τουαλέτες της Τζένιφερ, οι γούνες, τα μα-γαζιάρια, τα διαμάντια που της προσφέρεις χω-ρίς να λογαριάζεις; Με παίρνεις για κανένα ήλιθιο;

— Άναγνωρίζω ότι τα καπρίτσια της Τζένιφερ μου κοστίζουν άρκετά άκριβά. Μά διάβολε, στην ηλικία μου, δεν έχω την άξίωση να μ' αγαπούν για τα όρνια μου μάτια. Έλπίζω, γνέ μου, ότι δεν θα μου άμφοισθήσεις το δικαίωμα να διαθέ-τω την περιουσία μου όπως μου άρέσει.

— Έν τάξει! άναστήναξε ο Κλάρενς. Άφού προτιμάς να μ' αφήσεις ν' αντιμετώπισω τις χει-ρότερες δυσκολίες για να εξακολουθήσεις να κά-νεις τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου, άς νης τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου. Άς νης τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου. Άς νης τα καπρίτσια της τρυφερής σου συζύγου.

— Γιατί δεν το ζητάει αυτό από τη γυναίκα του; είπε γελώντας η Εύα.

— Η Εύα δεν είναι σχεδόν ποτέ στο σπίτι. Μεταξύ μας, έχει δικιο, η συντροφιά ενός γέρου γαργαλάει δεν έχει κανένα έλληγτρο για μια γυ-ναίκα γοητευτική σάν αυτήν...

— Είσατε άδικος, απάντησε πειραγμένη η Εύα, ενώ προσποιόταν ότι εξακολουθούσε να έπιθεωρή-ται όρνια με τα βιβλία. Βρίσκω ότι ο κύριος Ουί-λερ είναι ακόμη πολύ καλός. Πολύ καλύτερος μάλιστα από όποιονδήποτε νέου της γενιάς μας.

— Εύχαριστώ για τους «ώριμους» νέους της γενιάς μας, χαριτωμένη μου κορίτσι.

Και προτού η Εύα αντίληφθώ τη της συνέβαινε, ο Κλάρενς την άρπαξε με μια γρήγορη κίνηση, και την κούλησε επάνω στο στρώμα του.

— Άφήστε!... Άφήστε με άλλως θα φω-νάζω! τραύλισε η Εύα με φωνή χαμηλή και τρεμμένη.

— Φώναζε! απάντησε εκείνος χωρίς να χα-λαρώσει το σφιγμένο του, ενώ το χέρι του χείδνε α-παλά τη χαμυλότητα του όμου της. Έ, λοιπόν, δεν φωνάζεις, γλυκιά μου άγάτη;

Τα χείλη του Κλάρενς ήταν πολύ κοντά στα χείλη της Εύας, τόσο κοντά που ένοιωσε την ά-ναστροφή του πάνω στο στόμα της. Ξαφνικά, η Εύα ένοιωσε να την εγκαταλείπει κάθε δύναμη, κάθε θέληση. Έκλεισε τα μάτια της και υπέκυψε.

— Συγχωρήστε! έκανε απότομα μια ειρω-νική φωνή που ξάφνιασε τόσο και τους δύο.

Ό Κλάρενς και η Εύα άπομακρύνθηκαν γρήγο-ρα ο ένας από τον άλλον. Η Τζένιφερ στεκόταν στην πόρτα με τα χέρια σταυρωμένα.

— Έ, λοιπόν, μπράβο, μίς Εύα! Δεν χάσατε τον καιρό σας.

— Έπιτρέψτε μου, Τζένιφερ, είπε έπεμβαί-νοντας άμέσως ο Κλάρενς, εγώ ένόχησα τη δεσποινίδα.

Έκείνη τον διέκοψε με μια χειρονομία:

— Άγαπητέ μου, το ξέρω το μοτίβο... Σί-γουρα δεν θα την ένοχλούσατε αν αυτή η μικρή πονηρή ήταν λιγώτερο προκλητική, είπε η Τζέ-νιφερ οίχνοντας ένα περιφρονητικό βλέμμα στην καμμένη την Εύα που ήταν έτοιμη να αποθνήσκει.

Τελικά την έδιωξε τη δυστυχισμένη νοσοκόμο μ' ένα:

Ναί!
Τὰ ἀρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
τὸ ἀρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τὸ δερμὸ ἀρωμα αὐ-
τῆς τῆς λοσιὸν ται-
ριάζει στὰ μαῦρα μαλ-
λιά, στὴ σκούρα ἐπι-
δερμίδα, στὰ βαθύ-
χρωμα μάτια σας....

... καὶ ἡ κολώνια
Μυρτιά σέ ὅλους τοὺς
τύπους τῆς γυναικείας
ὀμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

M2/41

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

μέ τὸν κύριο γιὰ νὰ τοῦ κρατήσετε συντροφιά.
— "ὦ! κυρία.. Μὰ ἡ Ντόλλυ εἶναι σχεδὸν ἀ-
δελφὴ γιὰ μένα. Εἶναι πολὺς καιρὸς πού ἔχω
νὰ τὴ δῶ. Δώστε μου μιὰ ὥρα μόνον ἄδεια, εἴ-
πε ἱκετευτικά ἡ Εὔα.

— "Ἀδύνατον, σὰς λέω. Μὴ τὸ συζητᾶτε.
— Μὰ αὐτὴ εἶναι καθαρὴ τυραννία! φώναξε
ἔξω φρενῶν ἡ Εὔα. Σὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς προη-
γουμένες θέσεις μου δὲν με μεταχειρίστηκαν με
τόσο ταπεινωτικὸ τρόπο.

— Προσλάβαμε μιὰ νοσοκόμο, δεσποινὴς καὶ
τὸ κύριο καθήκον μιᾶς νοσοκόμου εἶναι νὰ βρίσκε-
ται στὴ θέσι. Φοβάμαι ὅτι δὲν κάνετε γι'
αὐτὴ τὴ δουλειά. Θὰ ζητήσω ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο
νὰ μοῦ στείλουν ἄλλη. Μπορεῖτε ν' ἀρχίσετε νὰ
φτιάχνετε τὶς βαλίτσες σας, γιὰ νὰ φύγετε αἰθριο.

Ἡ Τζένιφερ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ δωμάτιο ἀπὸ
πολλὴ ὥρα, ὅταν ἡ Εὔα ἔκλαιγε ἀκόμα σωρια-
σμένη σὲ μιὰ καρέκλα.

— Τί σοῦ συμβαίνει, ντάρλινγκ; ἔκανε ξαφνι-
κὰ ἡ φωνὴ τὸν Κλάρενς πάλιν κοντὰ τῆς.

— Ἡ κυρία Οὐίλερ μ' ἔδωξε, εἶπε ἀνάμεσα
ἀπὸ τοὺς λυγμούς τῆς. Τί κακιὰ γυναῖκα. "ὦ!
πόσο τὴ μισῶ!

Ἡ Κλάρενς φίλησε ἑλαφρὰ τὸ γεμᾶτο δάκρυα
μάγουλο τῆς Εὔας.

— "Ἐλα, ἡσυχάσε, μικρὴ μου! "Ὅλα θὰ διορ-
θωθοῦν, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι, τῆς ψιθύρισε τρυφερά.

Ἡ Εὔα δὲν ξαναεἶδε τὴν Τζένιφερ παρὰ τὸ θρά-
δν. Τὴ συνάντησε σὸ γῶλ ἀκριβῶς τῆς σι-
γῆς πού ἔφηνε. Φοροῦσε ἕνα ἐπίσημο βραδυνὸ
φόρεμα καὶ εἶχε ριγμένη στὴν πλάτη τῆς μιὰ
μπερτα ἀπὸ λευκὸ βέζον. Προφανῶς πῆγαινε σὲ
δεξίωση.

Ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ μυθιστό-
ρημα πού διάβαζε στὸν ἀρρωστὸ τῆς, ἡ Εὔα δὲν
μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ. Ἦταν σχεδὸν μεσάνυχτα
ὅταν σηκώθηκε γιὰ ν' ἀνάψῃ πάλι τὸ φῶς, γιὰτὶ
αἰσθάνονταν πολὺ ἄσχημα.

Μὰ τί ἔχω καὶ εἰμαι τόσο ἐκνευρισμένη; ψι-
θύρισε σκουπίζοντας τὸ ἰδρωμένο μέτωπό τῆς.

Τὴ στιγμή ἐκείνη ἄκουσε ἕνα αὐτοκίνητο νὰ
σταματᾷ στὸν ἔξωμο δρόμο. Πλησίασε τὸ παρὰ-
θυρο καὶ σήκωσε ἑλαφρὰ τὴν κουρτίνα. Εἶδε τὴν
Τζένιφερ πού κατέβαινε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. "Ἐνας
ἀνδρας, πού τὸν ἀνεγνώρισε ἀμέσως, τὴ συ-
νώδευε.

— "Ὁ Κλάρενς, ψιθύρισε κατάπληκτη.

Ἡ νέος ἀγκάλιασε τὴ ντάμα του καὶ προσεγγί-
στην πόρτα ἀντάλλαξαν ἕνα παρατεταμένο φιλί.

— "ὦ!... εἶναι ἄτιμο αὐτὸ.. ἄτιμο! ἔκανε ἡ Εὔα
ἀγανακτισμένη.

Τὶ εἰδους ἄνθρωπος ἦταν λοιπὸν αὐτὸς ὁ Κλά-
ρενς Οὐίλερ; Πῶς μποροῦσε νὰ εἶναι τόσο δι-
πρόσωπος!

Αἰσθανόταν μέσα τῆς φρίκη, ἀηδία. Ἐκλαψε
πολλὴν ὥρα καὶ λιπόταν κ' αὐτὸν τὸν καημένον
τὸν "Ἄρτσι, γιὰ τὴν προσβολή πού τὸν γινόταν
μέσα σὸ ἴδιο του τὸ σπίτι ἀπὸ τὴ γυναῖκα πού
ἀγαποῦσε καὶ ἀπὸ τὸ γιό του.

Ἐνα αἰσθησιασμὸ σκυλιού ἔβγαλε τὴν Εὔα ἀπὸ
τὶς σκέψεις τῆς. Ντύθηκε γρήγορα καὶ ἔβγαλε ἀ-
νακατεμένα τὰ πράγματά τῆς μέσα στὴ βαλί-
τσα. Δὲν ἐπιθυμοῦσε πιά παρὰ ἕνα πράγμα: νὰ
φύγῃ ἀμέσως ἀπ' αὐτὸ τὸ σπίτι. "Ἀπ' αὐτὸ τὸ
σπίτι πού ὁ ἕνας δὲν σεβόταν τὸν ἄλλο.

Μὲ τὰ παπούτσια σὸ χέρι βγήκε σὸ σινοπλὸ
διάδρομο καὶ κατέβηκε τὴ σκάλα πατώντας στὰ
νύχια. Ἐφτάσε σὸ ἰσόγειο, ὅταν πόσισε ὅτι
κάποιος εἶχε ἀφήσει τὴν πόρτα τῆς βιβλιοθήκης
ἀνοιχτὴ καὶ τὸ φῶς ἀναμμένο. Χωρὶς νὰ σκεφτῇ
ἀπὸ πνεῦμα οἰκονομίας, ἔσπευξε ἑλαφρὰ τὴν πό-
ρτα καὶ ἔβγαλε τὸ χέρι τῆς γιὰ νὰ κλείσῃ τὸ δια-
κόπτη. Δὲν ἀποτελείωσε ὅμως τὴ χειρονομία τῆς.
Ἄφροντας νὰ πέσῃ ἡ βαλίτσα ἀπ' τὸ χέρι τῆς
ἔκανε ἕνα πῆδημα πρὸς τὰ πίσω βγάζοντας μιὰ

διαπεραστικὴ φωνή, πού ἔκλινε ὅλο τὸ σπίτι.

Πρῶτος ἔτρεξε ὁ καμαριέρος μετὰ τὶς παντοφί-
λες Εὔας; Τί συμβαίνει;

— "Ἐκεῖ... τραῦλισε ἡ νέα, δείχνοντας τὴ βι-
βλιοθήκη.

Ἡ ὑπρέτης ἔσπευξε τὴν πόρτα καὶ ἀνέ-
δωσε μετὰ τὴ σειρά του τρομαγμένος.

— Θεέ μου! Μὴς Εὔα! ἔχετε δίκαιο! τραῦ-
λίσαι καὶ τὴ μουσὸς. Ἐπὶ πλέον, ὁ πατέρας εἴ-
ναι αὐτοῦ καὶ δὲν φαίνεται νὰ μὴ τὸ ἀρέσει...

Ἡ Εὔα ἔκρινε τὸ πρόσωπό τῆς μετὰ τὴν ἔλξη τῆς.
— Πάρε! Εἶναι ἄτιμο αὐτὸ! φώναξε.

— Συγγνώμη, ἀγαπητὴ μου, ἀλλὰ καὶ σὺ μ'
ἔπαιες ἔξω φρενῶν μετὰ τὶς φρικτὲς ὑποψίες σου.
Πρέπει νὰ με πιστέψης, Εὔα, ὅταν σοῦ λέω ὅτι
δὲν ἔχω καμμιὰ σχέση με αὐτὸ τὸ ἔγκλημα. Σ'
ἀγαπᾷ, γλυκεῖά μου, πρέπει νὰ ἔχῃς ἐμπιστο-
σύνη σὲ μένα.

Ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

στὴ γυναῖκα τοῦ πατέρα μου. Μὰ ἀγαπητὴ μου,
αὐτὴ εἶναι γελοία!

Ποτέ μὴν θὰ εἶχα νὰ σκοτώσω τὴν Τζένιν;
— Ὁ πατέρας σας καταστρεφόμενος οικονομι-
κὰς γιὰ κείνην... καὶ σεις εἴχατε τρομερὴ ἀνάγκη
ἀπὸ χρήματα.

— Θὰ σοῦ παρατηρήσω μόνο ὅτι εἶχες καὶ σὺ
συνέχεια νὰ ξαφνισθῇς ἡ Τζένιν. Σὲ εἶχε
συνέχεια νὰ ξαφνισθῇς. Ἐπὶ πλέον, ὁ πατέρας εἴ-
ναι αὐτοῦ καὶ δὲν φαίνεται νὰ μὴ τὸ ἀρέσει...

Ἡ Εὔα ἔκρινε τὸ πρόσωπό τῆς μετὰ τὴν ἔλξη τῆς.
— Πάρε! Εἶναι ἄτιμο αὐτὸ! φώναξε.

— Συγγνώμη, ἀγαπητὴ μου, ἀλλὰ καὶ σὺ μ'
ἔπαιες ἔξω φρενῶν μετὰ τὶς φρικτὲς ὑποψίες σου.
Πρέπει νὰ με πιστέψης, Εὔα, ὅταν σοῦ λέω ὅτι
δὲν ἔχω καμμιὰ σχέση με αὐτὸ τὸ ἔγκλημα. Σ'
ἀγαπᾷ, γλυκεῖά μου, πρέπει νὰ ἔχῃς ἐμπιστο-
σύνη σὲ μένα.

Ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν ἔ-
κρινε ἡ Εὔα ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Κλάρενς γιὰτὶ θυμήθηκε ὅτι δὲν εἶχε τηλεφωνῆ-
σῃ στὴ Ντόλλυ γιὰ νὰ τῆς ζητήσῃ συγγνώμην.

— Μὴν ἀγγίζετε τίποτα προτὺ ἔρθη ἡ ἀστυ-
νομία! συνέστησε.

Ἡ ψυχραιμία του κατέπληξε τὴν Εὔα. Τὴν

Η κατασκευή των περσικών χαλιών που ακολουθεί πιά μονάχα την παράδοση που διατηρήθηκε από τους παλιούς νομάδες, αλλά σήμερα έχει πάρει μορφή βιομηχανίας, με γραφεία, όπου ειδικοί σχεδιαστές επινοούν τα σχέδια.

Η ανατολίτικη μοιρολατρεία διακρίνεται και στο πρόσωπο των μικρών παιδιών, που αντί να πάνε στο σχολείο μπαίνουν από την πιο μικρή ηλικία στη σκληρή δουλειά.

Το παιδάκι δουλεύει όπως ακριβώς κι' ο μεγάλος. Πολλές φορές τα χαλιά είναι έργα μικρών κι' αδύνατων, αλλά επιδέξιων παιδικών χειρών.

Στην εξωτική χώρα του Σάχη:

ΛΑΜΨΙΣ ΚΑΙ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ ΠΕΡΣΙΚΑ ΧΑΛΙΑ

ΓΝΗΣΙΑ ΠΕΡΣΙΚΑ ΧΑΛΙΑ

Όταν έδω και αναρίθμητους αιώνες σ' ένα νομαδικό τσαντήρι στις παρυφές της περσικής έρημου υφάνθηκε το πρώτο χαλί, που απέτελεσε το κλασικό υπόδειγμα του είδους—νάνταν άραγε χαλί της Μπουράρας, του Κεσάν ή του Τεμπρίζ;—ή ανθρωπότητα απέκτησε ένα αληθινό καλλιτέγνημα, ένα αθάνατο έργο τέχνης, που, περνώντας τις φουρτούνες των καιρών, διατηρήθηκε ως την εποχή μας.

Η Άγια Γραφή και ιδιαίτερα το Κοράνιο, το ιερό βιβλίο των Μωαμεθανών, εξυμνούν την υφαντική τέχνη—και την ανεξάντλητη ύπομονή που απαιτείται για να δέση κανείς εκατομμύρια μάλλινων ή μεταξωτών κόμπων σε μενταγιόν, σε μορφές και σε στυλιζαρισμένες διακοσμήσεις έτσι που να γεννηθεί ένα αληθινό έργο τέχνης: ένας ζωγραφικός πίνακας για το πάτωμα. Άλλα ταυτόχρονα επικρίνουν με δριμύτητα τους προδρόμους των σημερινών βιομηχάνων και εξαγωγέων, τους Άνατολίτες δηλαδή εμπόρους χαλιών, για τις άπατες τους.

Πολλοί αναρωτιούνται σήμερα: διατηρήθηκε άραγε η αιωνόβια παράδοση της κατασκευής των περσικών χαλιών ή την πέρεσε η θύελλα του χρόνου; Μ' άλλα λόγια θρίσκει κανείς γνήσια περσικά χαλιά ή σύγχρονη μηχανοποίηση των πάντων εξαφάνισε την καλλιτεχνική αυτή χειροτεχνία; Και τί έβαλε στη θέσι της;

Πρώτα-πρώτα, πρέπει νάχουμε υπ' όψιν μας ότι από τον καιρό που υπάρχουν έργα τέχνης, υπάρχει και η πλαστογράφος τους.

Και φυσικά από τον κανόνα αυτόν δεν εξεφύγαν και τα περσικά χαλιά. Όπως είναι γνωστό, η παλαιότητα των χαλιών τους δίνει μεγαλύτερη αξία. Έπειδή όσο παλαιότερο είναι το χαλί, τόσο η ποιότητα των χρωμάτων και του μαλλιού είναι πιο έγγυημένη και φυσικά πληρώνεται ακριβότερα. Γι' αυτό και μερικοί το «παλιώνουν» τεχνητά για να το πουλουν σε μεγαλύτερη τιμή. Κι' έπειδή στην Άϊντεθέρη, στο Άμθούργο και στην Ουάσιγκτον—στις άλλοτε μεγαλύτερες αγορές χνουδωτών χαλιών Άγγλια και Γαλλία προτιμούν σήμερα τα υφαντά χαλιά—δεν ξέρουν τα τεχνάσματα αυτά, ή δουλεύει πάει πολύ καλά, γιατί φυσικά ξεγελιέται το κοινό που πιστεύει ότι αγοράζει «κελεπούρια».

Το πιο σκοτεινό όμως κεφάλαιο στην κατασκευή περσικών χαλιών είναι η εργασία των παιδιών, μολοντί δεν έχουμε δικαίωμα να την επικρίνουμε γιατί το φαινόμενο να εργάζονται ανήλικα παιδιά σε σκληρές δουλειές είναι δυστυχώς συνηθισμένο και στη χώρα μας. Πολλοί περισσότερο παρατηρείται φυσικά στην Περσία, που δρίσκεται ακόμα στο μεταίχμιο του μεσαίωνα και της σύγχρονης εποχής. Είναι αλήθεια πως ο σημερινός σάχης καταβάλλει προσπάθεια να σταματήσει το θλιβερό αυτό φαινόμενο, αλλά δεν αρκεί μονάχα η καλή θέληση. Ένας έκπρωσπος της περσικής Κυβερνήσεως δήλωσε τελευταία ότι οι Πέρσες εξαγωγείς χαλιών δεν φοβούνται ούτε τους ύψηλους ναύλους ούτε τους δασμούς που υπόκεινται τα είδη τους στην Εύρώπη, όσο κάτι τέτοιες πρωτο-

βουλίες του σάχη. Η παιδική δουλειά πληρώνεται φτηνότερα και μιά και τα παιδιά μπαίνουν στη δουλειά από την πιο μικρή ηλικία, δεν πηγαίνουν καν σχολείο κι έτσι το ποσοστό του αναλφαριθμητισμού είναι τεράστιο.

Ύστερα οι τόποι που κατασκευάζονται τα χαλιά βρίσκονται μακριά από την πρωτεύουσα. Κι' είναι η μόνη πηγή εισόδου τους γιατί η ίδρυση εργοστασίων είναι δύσκολη εξ αιτίας της μόνιμης λιμνάζουσας και της έλλειψης ηλεκτρικού ρεύματος. Στις μέρες εκείνες βασίλευσαν όμως και στα περσικά χρόνια οι Ισλαμικές πολέμους, και το Κοράνιο δεν προβλέπει για έκτακτους αντανάγκες και γραφής του γυναικείου τουλάχιστον πληθυσμού, ή αγραμματούχου βασιλεύει κι' η εργασία των ανήλικων παιδιών αποτελεί παράδοση.

Κι' όπως συμβαίνει συνήθως, στους άμακρυσμένους τόπους που φτιάχνονται τα χαλιά εισέδυσαν μονάχα οι κακές συνήθειες του σύγχρονου εξαγωγικού εμπορίου. Ένας όμως και να ήταν ανέκαθεν έτσι, αν κανείς με απ' τη Γραφή, που επικρίνει κάτι τέτοιο, μακρυσμένους τόπους που φτιάχνονται τα χαλιά εισέδυσαν μονάχα οι κακές συνήθειες του σύγχρονου εξαγωγικού εμπορίου. Ένας όμως και να ήταν ανέκαθεν έτσι, αν κανείς με απ' τη Γραφή, που επικρίνει κάτι τέτοιο, μακρυσμένους τόπους που φτιάχνονται τα χαλιά εισέδυσαν μονάχα οι κακές συνήθειες του σύγχρονου εξαγωγικού εμπορίου.

Στην Εύρώπη δεν ξέρουμε και πολλά για αυτά τα πράγματα. Ξέρουμε τη Σομαλία και τη Φαράχ Ντιμπά, αλλά δεν ξέρουμε ποια για τις χιλιάδες των άλλων γυναικών της Περσίας που προσπαθούν με τη χειροτεχνία αυτή να ζήσουν, σε μιά εποχή που η μηχανή εκτοπίζει τη χειροτεχνία. Βέβαια η μηχανή δεν μπορεί να δώσει τη γοητεία που

έχουν τα γνήσια χειροποίητα χαλιά. Έν τούτοις η μηχανή κυριαρχεί όλο και περισσότερο θυθίζοντας στη δυστυχία τόσες υπάρξεις που αποζούν απ' αυτή την τέχνη.

Άσχετα όμως μ' αυτά πως μπορούμε να γνωρίσουμε ένα γνήσιο περσικό χαλί και να μην πέσουμε θύματα απάτης; Πρώτα-πρώτα από την τιμή του: ένα τέτοιο χαλί δεν είναι καθόλου φτηνό. Γιατί και μέσα στην Περσία ένα καλό, δηλαδή λεπτό και γεροφτιασμένο χαλί στοιχίζει 3.000 δραχμές το τετραγωνικό μέτρο. Υπολογίστε φόρους, ναύλους και εμπορικό κέρδος και θα δήτε πόσες χιλιάδες μπορεί να στοιχίσει ένα γνήσιο περσικό χαλί 2X3 μέτρα π. χ.

Δίνουμε έδω τέσσερις «χρυσούς κανόνες» για την αγορά ενός τέτοιου χαλιού.

Ο καλύτερος τρόπος ν' αναγνωρίσουμε την ποιότητα είναι η λεπτότητα του δεσίματος του κόμπου. Επίσης σπουδαίος είναι ο αριθμός των κόμπων. Οι καλύτερες ποιότητες παρουσιάζουν σε 10 εκατοστά μήκος «μοντέρνες» ποιότητες μόνο 20—30.

Δεύτερος κανόνας είναι ότι ένα καλό χειροποίητο χαλί περσικό πρέπει να είναι όσο το δυνατόν λεπτότερο. Δεν πρέπει να έχει πολύ ύψηλο χνούδι γιατί αυτό του δίνει πολύ ήχο και γι' αυτό το λόγο οι καλοί χαλιόφρονες το δίνουν πολύ λεπτότερο. Δεν πρέπει να είναι όσο το δυνατόν λεπτότερο. Δεν πρέπει να είναι όσο το δυνατόν λεπτότερο. Δεν πρέπει να είναι όσο το δυνατόν λεπτότερο.

Ο τρίτος κανόνας αφορά το σχέδιο. Όσο λεπτότερο και καθαρότερο είναι το σχέδιο,

τόσο στενότερο πρέπει να είναι και το κομμάτι. Χοντρά μαλλιά χρειάζονται χοντρά και μεγάλα σχέδια. Άξια όμως έχουν τα μικρά σχέδια, ή ποικιλία των χρωμάτων, ή μινιμαλισμός, των μενταγιόν και των διακοσμήσεων. Η λάμψη που δίνουν πολλά κομμάτια, των μενταγιόν και των διακοσμήσεων. Η λάμψη που δίνουν πολλά κομμάτια, των μενταγιόν και των διακοσμήσεων.

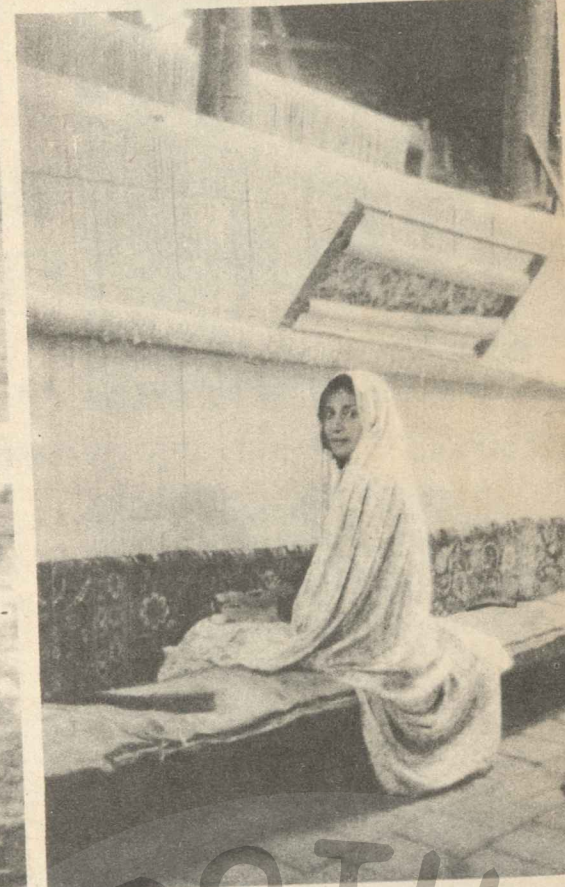
Ο τέταρτος κανόνας είναι ότι ένα καλό χαλί, πρέπει να παρουσιάζει και στο πίσω μέρος του την ίδια εικόνα με το εμπρόσθιο. Πρέπει κατά την ψηλάφηση από κάτω να είναι σκληρό και σχεδόν αλύγιστο. Ένα χαλί που δεν παρουσιάζει τις ιδιότητες αυτές σημαίνει ότι είναι στις πιο πολλές περιπτώσεις, έλαφρα κομποδεμένο.

Κι' αυτά ως προς την ποιότητα. Όσο για το σχέδιο, αυτό βέβαια είναι ζήτημα καθαρά προσωπικού γούστου. Και φυσικά δύσκολο να δώσω κανείς συμβουλή. Έξαρτάται, άλλωστε, τις πιο πολλές φορές από το μέρος που θα τοποθετηθεί.

Τα όνόματα των χαλιών δεν αποτελούν σήμερα καμιά έγγυση πιά. Παλαιότερα κάθε τόπος κατασκευής είχε και δικό του «στυλ». Σήμερα όμως δύσκολα τα ξεχωρίζεις γιατί έχει αρχίσει να «ενομοιοποιείται» η εργασία. Άλλωστε, οι κατασκευαστές υποχρεώνονται πολλές φορές να συμμορφώνονται με την παραγγελία. Π. χ. σ' ένα οίκο χαλιών στο Σικάγο τελευταία ένας οίκος χαλιών στο Σικάγο παράγγειλε χαλιά που αποτελούν ένα κράμα

Γι'α να δώσουν στα χαλιά «παλαιότητα» τα πλένουν με μείγμα χλωρίου κι' απλώνουν στους βράχους κι' έτσι τα παρουνιάζουν στον άνεμο άγοραστή σαν γνήσια παλαιά χαλιά και φυσικά τα πουλούν σε μεγάλες τιμές. Τ'α έτσι έπεξεργασμένα όμως χαλιά ξεθωριάζουν γρήγορα και δεν διατηρούνται για πολλά χρόνια.

Μιά ειδικευμένη εργάτρια μπορεί να δέση πάνω από δέκα χιλιάδες κόμπους σε δέκα ώρες.

της τεχντροπίας του Τεμπρίζ, του Ντερμπέντ και του Ισπαχάν—πράγμα που θα προκαλούσε φρίκη σ' έναν ειδικό.

Δίνουμε τώρα μία περιγραφή των κυριότερων τόπων παραγωγής περσικών χαλιών. Ακολουθώντας την Ιστορία πρέπει να αναφέρουμε σαν σπουδαιότερους τόπους κατασκευής χαλιών, από τη βόρεια Περσία, τις πόλεις Τεμπρίζ, Χερς και Μπιντζάρ. Στη δυτική Περσία τις Σουλτανάμπάτ, Χαμαντάν, Σεραμπέντ, Κερμανσάχ, Σεννέ και Μοσούλη. Στη νότια Περσία τις Κασκά, Κερμάν, Κεσάν, Σιράζ, Μπαχτιάρ και Ισπαχάν, ενώ στην ανατολική είναι περίφημα τα χαλιά της Μεσέντ και της Χεράτ.

Από τα μέρη της Τουρκίας προέρχονται τα ιμπεριαλιστικά χαλιά, που σήμερα δεν πωλούνται σχεδόν κανένα σημαντικό ρόλο στη διεθνή αγορά, γιατί η παραγωγή τους είναι πολύ μικρή. Στην Τουρκία, άλλωστε, η εμπορία της εργασίας των παιδιών εφαρμόζεται αδηφάγα από την Περσία. Όσο για τα λεγόμενα καυκάσια χαλιά, που σήμερα τα πιο πολλά φτιάχνονται στην Περσία, περίφημοι τόποι παραγωγής είναι το Ντερμπέντ, το Νταγκεστάν, το Σουμάχ, το Κασκ, το Γκεντζέ και το Σιράζ. Άλλα κι' άλλα μέρη βγάζουν χαλιά περίφημα σ' όλο τον κόσμο όπως η Μπουράρα, το Αφγανιστάν, το Βελουχιστάν και η Σαμαρκάνδη. Τα χαλιά από τα μέρη αυτά είναι πολύ ακριβά αλλά και θαυμάσια σε εμφάνιση και ποιότητα.

ΟΙ ΔΕΚΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΓΚΑΣΜΑΝ

Ο διάσημος ήθοποιός μιλάει για τις δέκα γυναίκες που έπαιξαν ένα σημαντικό ρόλο στην καριέρα, στα αισθήματα και στην καθημερινή του ζωή

Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ

Της όφειλω τα πάντα: τη ζωή, την ανακάλυψη της κλίσεώς μου, τη φήμη που απέκτησα. Της όφειλω επίσης την ικανότητα να μην παρασούμαι από τη χαρά και των μεγαλύτερων ακόμα επιτυχιών μου. Ή φράσι «τά κατάφερες αρκετά καλά» είναι γι' αυτήν ο μεγαλύτερος έπαινος και κίνητρο μου την έλεπε μόνο στις σπάνιες περιπτώσεις που απέτελεσαν σταθμό στην καριέρα μου. "Αν είμαι ήθοποιός έγινες γι' αυτήν. Ή μάλλον, στις αρχές, μ ο ν ά χ α γι' αυτήν. "Από κορίτσι ή μητέρα μου, όνειρευόταν να βγεί στο θέατρο, αλλά η οικογένειά της αντιτάχθηκε κατηγορηματικά. Είχε αληθινή κλίση στο θέατρο κι' η κλίση αυτή άνταν ακλόνητη πάνω μου σαν ένα ήθικό καθήκον που έπρεπε να εκπληρώσω. Και το έζητέλεσα: στην αρχή με μιά ακαθόριστη αντιπάθεια, περισσότερο από ένα αίσθημα ύπακοης, παρά από ενδόμυχη πεποίθηση. "Όταν πέρασα για πρώτη φορά το κατώφλι της δραματικής σχολής, το καλοκαίρι του 1941, η μητέρα μου με κρατούσε κυριολεκτικά από το χέρι, όπως κάνουν με τα παιδιά που πάνε να τα κλείσουν σε σχολείο.

Στη μητέρα μου όφειλω το ότι μπόρεσα ν' αποκοινοώ την κατηγορία που μου αποδόθηκε μέσα στο δικαστήριο, την εποχή του διαγνίου μου με τη Σέλλεϋ Γουίντερς. Με κατηγορήσαν, εκείνη την εποχή για «έλλειψη κλίσεως προς την οικογενειακή ζωή». Τίποτα το πιο λανθασμένο. Χάρι στη μητέρα μου είμαι ίσως ο μοναδικός ήθοποιός, που, ύστερα από μιά πολυχρόνια επαγγελματική ρουτίνα και την πείρα δύο αποτυχημένων γάμων, διατηρώ άθικτες τις παραδόσεις και τις ήγιες αστικές αρχές.

Η πειθαρχία κι' η τάξη που μου επέβαλε η μητέρα μου χαρακτηρίζουν το ρυθμό της άπλης ζωής μας. Έκείνη διαλέγει τα κοστούμια μου, μου φέρνει τον καφέ κάθε πρωί, με υποχρεώνει να φορέσω μάλλινο πουλόβερ με τις πρώτες ψυχρές του φθινοπώρου. Είναι, ανάμεσα στ' άλλα, μιά τέλεια κι' αντικατάστατη γραμματέας: κρατά εύθυνα όλα τα κανόνες των υποχρεώσεών μου, κρίνει τις διάφορες προτάσεις για εργασία που έχω, με προσυλλέγει ζηλότυπα από τους ενοχλητικούς επισκέπτες. Έχει για μένα σήμερα την ίδια αδιαλλαξία όπως είχε τότε που ήμουν παιδί, όταν έκρινε πως κάτι δεν ήταν σωστό. Και στο τέλος πράγματα αποδεικνύεται ότι δεν ήταν σωστό.

Η ΠΑΟΛΑ

Πολλά πράγματα έχουν γραφτεί—άδικα—για τις «δύσκολες» σχέσεις μας. "Όταν γεννήθηκε ή

κόρη μου Πάολα, ήμουν ένα παιδί είκοσι χρονών. Έκανα τα πρώτα άβέβαια βήματα στον θεατρικό κόσμο, που φυσικά με γοήτευε, αλλά και που μπορούσα να σημειώσω επιτυχία. Ή αγωνία, ο άγώνας, οι μεταπτώσεις της τύχης μου μπορεί να μ' αποτράβηξαν απ' αυτήν. Παραδέχομαι επίσης ότι το πατρικό αίσθημα ξύπνησε άργα σε μένα. Έκείνο πάντως που έχει σημασία είναι ότι με τον καιρό αποκαταστάθηκε μιά τέλεια αρμονία ανάμεσα σε μένα και την κόρη μου. Ή Πάολα δεν λείπει ποτέ από τις θεατρικές μου περιμέρες. Αυτή είναι ο ιδεώδης θεατής στον οποίο απευθύνονται όλοι οι ήθοιοι. Ή Πάολα, με την κρίση και τη σκέψη που τη διακρίνει, πήρε αθόρυχα την απόφασή της: δεν θα γίνει ποτέ ήθοποιός. Μου το έμπιστευθηκε ή ίδια εδώ και λίγες ήμέρες, ξέροντας ότι έβγαίνει έτσι ένα μεγάλο βάρος από την καρδιά μου.

Η ΒΙΤΤΟΡΙΑ

Ένώ ή Πάολα είναι πιά μιά κοπέλλα, ή άλλη κόρη μου, ή Βιττόρια, είναι ένα κοριτσάκι. Ένώ ή Πάολα είναι Ίταλίδα, ή Βιττόρια είναι Αμερικανίδα. Ή Πάολα είναι κοντά μου, ή Βιττόρια είναι μακριά μου. Αλλά, όπως ή Πάολα, κι' ή Βιττόρια είναι κόρη μου. Μολονότι τις χωρίζει ή απόσταση, ή διαφορά στις συνήθειες κι' ή διαφορά άνατροφής, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό που είναι και χαρακτηριστικό μου. Γι' αυτές δεν έχει σημασία μονάχα το να είμαι ένας καλός ήθοποιός, ένας καλός πατέρας, ένας άνθρωπος που τους έχει εξασφαλίσει την ευμάρεια. Τις ενδιαφέρει κυρίως να είμαι ένα υπόδειγμα στο οποίο αποβλέπουν με σεβασμό: το υπόδειγμα ενός ανθρώπου που έκανε στη ζωή εκείνο που ήθελε να κάνει, που έγινε εκείνο που ήθελε να γίνει.

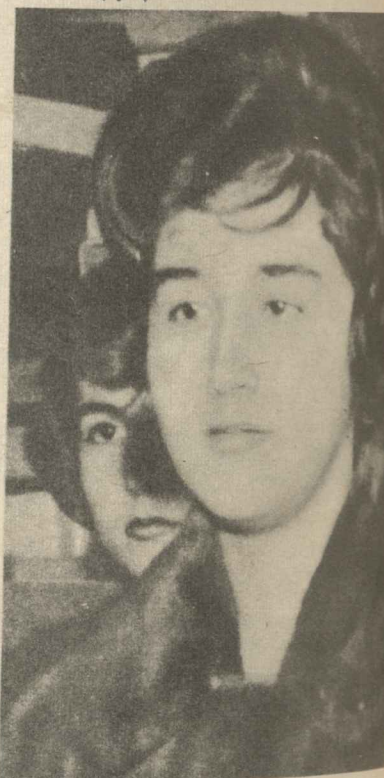
Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΟΥ

Ή Βάντα Καποντάλιο δεν ήταν ή μοναδική μου δασκάλα: δεν ξεχνώ το Μάριο Πελοζίνι, τη Νέρα Καρίνι, το Γκοβίντο Σαλβίνι και πρό πάντων τον Σίλβιο Ντι' Αμίζιο. Αλλά ή Βάντα Καποντάλιο είναι ή γυναίκα που μ' έκανε έναν

Ή μητέρα μου

Ή κόρη μου Πάολα

Ή κόρη μου Βιττόρια

ένσυνετο ήθοποιό. Μου έδωσε το μέτρο των δυνατοτήτων μου, τη δύναμη των εκφραστικών μου μέσων. Κι' ήταν ή πρώτη που μου έδωσε ένα μάθημα ταπεινοφροσύνης, λέγοντάς μου πίσω από τις κοινές, ενώ το κοινό με χειροκροτούσε: «Τα κατάφερες αρκετά καλά, αλλά μην ξεχνάς ότι δεν ήσουν μονάχος στη σκηνή. Τα χειροκροτήματα είναι επίσης και για τους συναδέλφους σου». Μαζί μ' αυτήν έμαθα τι είναι εκείνο που χαρακτηρίζει έναν μέτριο ήθοποιό και τι είναι εκείνο που χαρακτηρίζει έναν αληθινό καλλιτέχνη. Με τη βοήθειά της άρχισα να μιλούω πάνω πιά φρόδο στη σκηνή, αλλά να πατώ πάνω της με την ίδια τρεφή αγωνία ενός καπετάνιου που πατά γερά στη γέφυρα του καραβιού ακόμα κι' όταν είναι φορητό και λυσσομανούν τα κύματα.

Η ΛΙΖΑ

Έδώ και τριάντα πέντε χρόνια είναι καμαριέρα στο σπίτι μας. Είναι το πρόσωπο που μπορώ να πω πως μετά τη μητέρα μου με ξέρει καλύτερα. Έκείνη μου έδωσε τα γδαρμένα γόνατά μου όταν παιδάκι ήμουν για πρώτη φορά, μου πέταξε το πρώτο μαχού μου πανταλόνι, μου πέταξε από το χέρι το πρώτο τσιγάρο που κάπνιζα κρυφά. Ποτέ δεν θα ξεχάσω το βλέμμα της σ' εκείνη την περίπτωση: είναι το ίδιο που οίχνη και σήμερα ακόμα, με φανερό κι' άφωνα αποδοκιμασία, στο γεμάτο σβησμένα αποτίγαρα στακτοβελών πάνω στο γραφείο μου.

Και σ' αυτήν χωστάω πολλά: με δίδαξε να κρατάω το σακάκι μου αντί να το πετάω στην πρώτη πολυθρόνα που θα βρισκόμουν, να οίχνη τα τρακαωμένα γατιά στο καλάθι, αντί να τα πετάω γύρω, να δένω τη γραβάτα μπροστά στον καθρέφτη, να σκουπίζω τα λασπωμένα παπούτσια μου πριν μπω στο σπίτι. Σ' ανταμοιβή της φτάνει που έχει στον τοίχο της κάμαράς της μιά φωτογραφία του Βιττόριο Γκάσμαν με μιά αυτόγραφη άπείσο.

Η Λίζα είναι μιά άπλη γυναίκα, σιωπηλή. Είναι ή σπογγή που δεν διαλαλείται, αλλά «νοιώθεται», ή θερμότητα που δεν την παρατηρεί κανείς, αλλά που διαπορεύει να επικρατήσει κρύο, είναι μ' ένα λόγο ή συνεχής, ακατάπαυστη, αλλά διακριτική φροντίδα. Είναι ένα παράδειγμα του πως θα ήθελα να είναι οι ήθοιοι οι συνάδελφοι (κι' ήγώ ο ίδιος για τους συνάδελφους) στο παλκοσκήνα. Νέχης εκεί, σε δύο θέματα, το πρόσωπο και μαζί το συνάδελφο που να σε βοηθά. Αλλά έμμεσα με τη βοήθεια, τη διακριτικότητα, την ανεκτική ανακούφιση να νιώθεις πως σ' αφήνεις στις ιδιές σου τις σκέψεις, στις ιδιές σου τις ίδιες, στην ελευθερία σου. "Όχι στη μοναξιά σου, κούφια που είναι πολύ διαφορετικό. Ή Λίζα κατανόησε να είναι όλα αυτά μέσα στο σπίτι μου κι' απέναντί μου. Είχομαι να μη μετανοώω ποτέ για την πιστότητά της, για τη μεγαλόνητη άριστή της: δεν θα μπορούσα να συγκρίσω τον ένωτό μου άν την ελξη απογοητεύσει, να την έβλεπα να φεύγει απ' τη ζωή μου παίρνοντας μαζί της τόσες ώρες άναμνήσεις που δεν θα ήθελονταν σε μένα.

Η ΝΟΡΑ

Με παρακάλεσε να μη δημοσιεύσω, μαζί με το σημείωμα αυτό, τη φωτογραφία μας. Κατάλαβα άμέσως γιατί και θέλησα να την εύχαριστήσω. Απ'όχι χρόνια, όλα τα άρθρα που γράφονται σχετικά για μ'αυτή περιλαμβάνουν πάντα την ίδια εικόνα: τη Νόρα και μένα, όταν είμαστε ακόμα είκοσι χρονών, καθισμένοι στα σκαλοπάτια, πιασμένοι χέρι-χέρι και με τα πρόσωπα το ένα δίπλα στο άλλο. Έγώ έχω το ύψος ενός μελαγχολικού γυναικοπαίδου, ή Νόρα είναι λιγάκι ντεμοντέ με τα μαλλιά περνανάντ και τα «όρθοπεδικά» της τακούνια. «Τίπαιες τα νέα, Βιττόριο;» μου λέει μερικάς φορές παίρνοντάς με στο τηλεφώνω, «δημοσιεύσαν ήλλη μιά φορά τη φωτογραφία στα σκαλοπάτια. Τι κακό κι' αυτό!» Της ήποσχεθήκα ότι στο μέλλον θα φροντίζα να τ' αποφυγώ το μισό αυτό διασάρετο. Απ'όχι πιστοισμό, άν όχι για τίποτ' άλλο.

Ή Νόρα δεν είναι τώρα μιά κοπελίτσα μ' άντικατα μαλλιά, αλλά μιά θαυμάσια κυρία, γνωστή για την κομψότητά της. Κι' είναι και μιά καλή, εκτιμώμενη ήθοποιός, άν και πολλοί έπιμένουν να τη θυμούνται σαν «την πρώτη γυναίκα του Γκάσμαν». Γιατί χωρίζουμε; θά ρωτήσετε.

Θά ήταν όμως πιο σωστό να ρωτήσετε γιατί παντρευτήκαμε. Είμαστε κι' οι δύο πολύ νέοι και κάναμε το λάθος να πιστέψουμε ότι εκείνο που άρεσε και στους δύο σαν ένα ιδανικό κοινής ζωής ήταν το ιδανικό της κοινής εργασίας. Αυτό συμβαίνει σε πολλούς. Και φυσικά συνέβη και σε μ'αυ. Σ' αντίσταθμισμα, ή Νόρα κι' εγώ είμαστε τώρα φίλοι και συχνά βλέπουμε για να συζητήσουμε πολλά πράγματα γύρω από την αξιολογητική κόρη μας την Πάολα.

Η ΣΕΛΛΕΥ΄

Έδώ και δυο-τρία χρόνια θά μου ήταν δύσκολο να μιλήσω για τη Σέλλεϋ. Τώρα πιά δεν είναι. Με την πάροδο του χρόνου, ή αντιπάθειά μας έσβησε. Αποκτήσαμε κι' οι δύο τη σοφή πείρα να βλέπουμε με τέλεια νηφαλιότητα το παρελθόν. Ή Σέλλεϋ κι' εγώ ήμαστε ίσως κι' οι δύο καλοί ήθοιοι, αλλά παίζαμε κατά δύο διαφορετικούς τρόπους.

Ή Σέλλεϋ είναι μιά αξιολογητή, ξύπνητη γυναίκα και καλή ήθοποιός. Αλλά είναι Αμερικανίδα. Κι' εγώ Ίταλός. Το αληθινό πρόβλημα ήταν αυτό: να πάω εγώ στην Αμερική ή να έρθη ή Σέλλεϋ στην Ίταλία; Και ήταν ένα πρόβλημα άλυτο: εγώ είμαι Ίταλός ήθοποιός κι' ή Σέλλεϋ ήθοποιός Αμερικανίδα. Αλλά εκείνο που μπορεί να φαίνεται σαν λογοπαίγνιο είναι αντίθετα μιά πικρή αλήθεια: ο Ατλαντικός χώρισε τα πεπρωμένα μας.

Η ANNA MARIA

Δεν θάθελα να πω παρά μιά μονάχα λέξη: ή Anna Maria είναι «Εκείνη». Έτσι μονάχα μπορώ να την ξεχωρίσω, σήμερα, απ' όλες τις άλλες γυναίκες που έπαιξαν και παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στη ζωή μου.

Η ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΙΣΣΑ

Την έλεγαν Μίρκα. Έμενε σ' ένα παλιό άμάξι, ανάμεσα σ' ένα δασύλλιο από ήλιτροπία, στις πλαγές του βουνού Μόντε Μάριο. Ήταν τότε μιά μαραμένη πιά γυναίκα που είχε όμως ακόμα στο πρόσωπό της τα ίχνη περασμένης δημοφιλίας. Λίγο πριν έγγραφώ στη δραματική σχολή, όταν δεν είχα ακόμα δημιουργήσει την καριέρα μου σαν ήθοποιός, πήγα και τη βρήκα. Θυμάμαι ότι με κτύπησε ώρα πολλή, κοινωνώντας το κεφάλι, και μου είπε: «Πρόσχε, νεαρό μου, το δρόμο που πρόκειται να πάω. Μην ξεγελαστής από κείνα που μπορεί να σου προσφέρουν οι κακές συντροφιές. Άκουσε τη συμβουλή μου». Και την άκουσα, ήποσυνείδητα ίσως, αλλά με τεράστια όφέλεια. Πράγματι, ποτέ μου δεν είχα κακές συναναστροφές. Αντίθετα, οι συναναστροφές μου είναι άριστες, κατά τη γνώμη των καλύτερων κριτικών και μερικών φίλων μου που ξεχωρίζουν από τέτοια. Επιδιώκω πάντοτε να συναναστρέφομαι με αξιολογούς ανθρώπους.

Η "ΝΕΑΡΗ,"

Ή πρώτη σ' αυτό τον κατάλογο ήταν ή μητέρα μου, ή πιο γνωστή για μένα απ' όλες τις γυναίκες του κόσμου. Την τελευταία, εκείνη τη «νεαρή» που άναφρώ άόριστα, δεν τη γνωρίζω ακόμα. Ίσως είναι καμιά μικρή θαυμάστριά μου, που, σκινημένη στο άρωματισμένο φύλλο του επιστολόχαρτου, μου ζητά μιά φωτογραφία για να την έχη πάνω κι' το μαξιλάρι της τη νύχτα. Ή «εκείνη», που, συναντώντας με μιά σταθμό, με πλησιάζει και μου ανιστά με άναδείνα να εγκαταλείψω, στην όχι πιά νεαρή ήλικία μου, τους ρόλους του «όρθοπεδικά» της ταπεινής κι' εμπνευσμένης κοπελίτσα που με παρακαλούσε να μην είμαι τίποτα απ' όλα αυτά: μένει τρέμοντας πίσω από τις κοινότητες, για να με παρακαλέσει για ένα μικρό ρολάκι. Και δεν με παρακαλεί ότι άκριβώς εκείνη τη στιγμή τη υποπτεύεται ότι άκριβώς να είναι μιά δοίμα πιο πολύ: γιατί θά μπορούσε να είναι μιά μικρή Έλεονώρα Ντιούζε στα πρώτα της βήματα, αλλά θά μπορούσε επίσης ύστερα από χρόνια να γίνει μιά από τις τόσες άπογοητευμένες, θανάσιμα μ'αυτήν λαβωμένες φιλοδοξίας. Ίσως όμως ή «νεαρή» μου να μην είναι τίποτα απ' όλα αυτά: να είναι μόνο μιά γυναίκα που δεν ήπαρχει, που δε θά γνωρίσω ποτέ και που όνομάζω «ιδανική»: τη Σόλβεϋ του Πέρο Γκίνι λόγω χάριν που ήπαρχει μέσα στον καθέναν από μ'ας...

ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΓΚΑΣΜΑΝ

Ή πρώτη μου γυναίκα Νόρα

Ή δεύτερη γυναίκα μου Σέλλεϋ

Ή Anna Maria: «Εκείνη»

